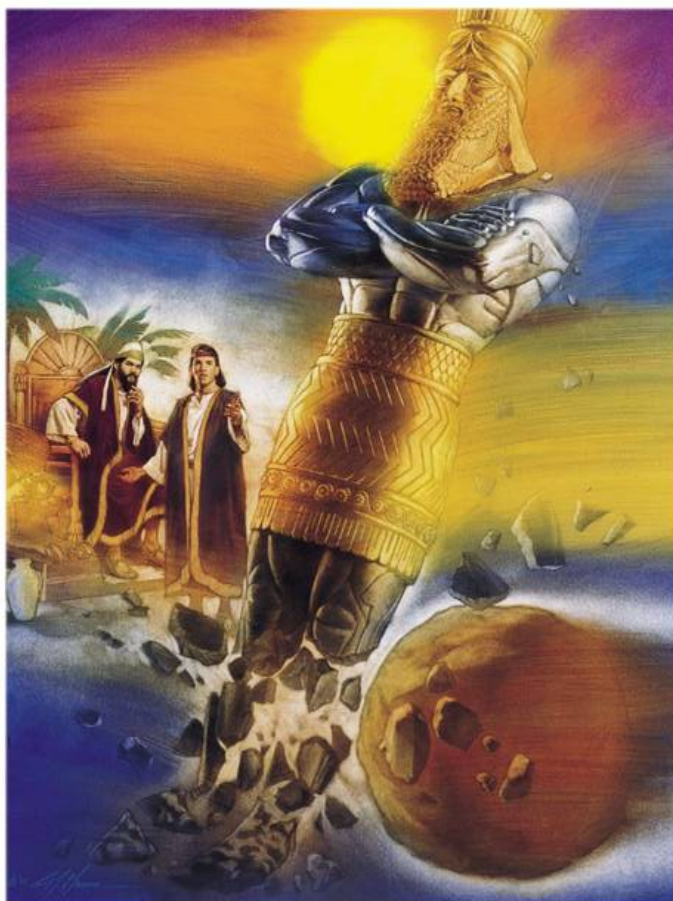

SAPATTIKOULU- LÄKSYT

2 neljännes 2020

TAISTELU JA VOITTO

Vastustusta omien maanmiesten taholta

”Neljäkymmenen vuoden ajan Jeremian tuli esiintyä kansan edessä totuuden ja vanhurskauden todistajana. Ennennäkemättömän luopumuksen aikana hänen tuli olla elämältään ja luonteeltaan esimerkkinä ainoan tosi Jumalan palvelemisesta. Jerusalemin hirvittävien piiritysten aikana hänen tuli toimia Herran puhutorvena. Hänen tuli ennustaa Daavidin huoneen kukistumisesta ja Salomon rakentaman kauniin temppelin hävityksestä. Ja kun hänet vangittaisiin rohkeiden lausuntojensa johdosta, hänen tuli silti puhua selkeästi uhrikukkuloilla harjoitettavaa syntiä vastaan. Ihmisten halveksimana, vihaamana ja hylkäämänä hän joutuisi lopulta todistamaan kaiken sen täyttyneen kirjaimellisesti, mitä hän itse oli ennustanut lähestyvistä tuomiosta, sekä osallistumaan siitä murheesta ja vaivasta, mikä seuraisi tuon tuhoon tuomitun kaupungin hävitystä.” PK. s. 281.

Vastustus Herran profeettaa ja sanomaa kohtaan

1. Mistä profeetta Jeremia oli kotoisin? Mihin erityiseen ihmisryhmään hän syntyi?

Jer. 1:1, 2. Jeremian, Hilkan pojan, sanat. Tämä oli Anatotissa, Benjaminin maassa, asuvia pappeja. Hänelle tuli Herran sana Juudan kuninkaan Joosian, Aamonin pojan, päivinä, tämän kolmantentoista hallitusvuotena,

”Niiden joukossa, jotka olivat toivoneet Joosian aikaisen uskonpuhdistuksen jatkuvan pysyvään hengelliseen elpymiseen, oli Jeremia. Ollessaan vielä nuorukainen hän oli saanut Jumalalta kutsun profeetan tehtävään Joosian kuninkuuden kolmantentoista vuotena. Leeviläiseen papistoon kuuluvana Jeremiaa oli lapsesta asti harjoitettu pyhiin palvelustehtäviin. Noina onnellisina valmistusvuosinaan hän ei tajunnut, että hänet jo syntymästä asti oli vihitty 'kansojen profeetaksi'. Kun hän sitten kuuli jumalallisen kutsun, hän vaipui oman arvottomuutensa valtaan. »'Voi Herra', hän huudahti, 'katso, en minä kykene puhumaan, sillä minä olen nuori'» (Jer. 1: 5, 6).” PK. s. 280.

2. Mitä Herra ilmaisi hänelle? Kuinka syviä juonia oli vaikutusvaltaisilla ihmisillä sekä tavallisella kansalla häntä vastaan? Kuinka Jumalan uskolliset palvelijat vastaavat sellaiseen pahuuteen?

Jer. 11:18, 19. Ja Herra ilmoitti minulle, ja minä sain tietää, sinä näytit minulle silloin heidän hankkeensa. Ja minä olin kuin kesy karitsa, joka viedään teurastettavaksi, enkä tiennyt heidän pitäneen neuvoa minua vastaan: "Tuhotkaamme puu hedelmensä, hävittäkäämme hänet elävien maasta, niin ettei hänen nimeänsä enää muisteta."

”Nykyäänkin ilmenee nuhtelua vastustavaa mielialaa, joka johti Jeremian vainoon ja

vangitsemiseen. Monet kieltäytyvät ottamasta vaaria toistetuista varoituksista ja kuuntelevat mieluummin vääriä opettajia, jotka imartelullaan hivelevät heidän turhamaisuuttaan eivätkä välitä heidän pahanteostaan. Ahdingon aikana sellaisilla ei ole mitään varmaa turvapaikkaa, eivätkä he saa mitään apua taivaasta. Jumalan valitsemien palvelijoiden tulisi suhtautua rohkeasti ja kärsivällisesti koetuksiin ja kärsimyksiin, joihin he joutuvat, kun heitä moititaan, halveksitaan ja panetellaan. Heidän tulisi jatkaa uskollisesti sitä työtä, jonka Jumala on antanut heidän tehtäväkseen, ja muistaa aina, että muinaiset profeetat, ihmiskunnan Vapahtaja ja hänen apostolinsakin kestivät huonoa kohtelua ja vainoa Sanan tähden.” PK. s. 301.

3. Kuinka syvästi Jeremian kotikaupungin väki halveksi häntä ja hänen tehtävänsä? Mitä he kielsivät häntä tekemästä kuoleman uhalla?

Jer. 11:21. Sentähden, näin sanoo Herra Anatotin miehistä, jotka väijyvät sinun henkeäsi sanoen: "Älä ennusta Herran nimeen, ettet kuolisi meidän kättemme kautta"
”Kaupungit ja kylät muodostavat osan siitä viinitarhasta. Niissä on työskenneltävä. Saatana yrittää asettua väliin ja masentaa työntekijät estääkseen heitä julistamasta valkeuden ja varoituksen sanomaa Niin huomattavammassa kuin syrjäisemmissäkin paikoissa. ... Jumalan suunnitelmana on, että hänen kallisarvoinen sanansa varoittavine ja kannustavine sanomineen tulee niiden osaksi, jotka ovat pimeydessä ja ovat tietämättömiä uskostamme. Se on määrä julistaa kaikille ja on oleva todistuksena heille, kuulkoot tai olkoot kuulematta. Älkää olko sitä mieltä, että teidän velvollisuutenanne on tuomita ja käännäyttää kuulijat. Ainoastaan Jumalan voima saattaa pehmittää ihmisten sydämet. Teidän on määrä pitää tarjolla elämän sanaa, jotta kaikilla olisi mahdollisuus vastaanottaa totuus, mikäli tahtovat. Jos he kääntävät selkensä tälle taivaallista alkuperää olevalle totuudelle, se on oleva heille tuomioksi. Me emme saa kätkeä totuutta maanpiiriin syrjäisopukoihin. Se on tehtävä tunnetuksi, sen on loistettava suurissa kaupungeissamme.” Ta. 2, s. 83,84.

Piintynyt kapina ja sen seuraukset

4. Mitä ihmisille tapahtuisi heidän suunnattoman pahuutensa tähden ja sen tähden, että he eivät katuneet ja etsineet Jumalan vanhurskautta. Kuinka laajalle sellainen pahuus on levinnyt jopa Jumalan kansan keskuudessa?

Jer. 11:22, 23. sentähden, näin sanoo Herra Sebaot: "Katso, minä kosten heille; heidän nuoret miehensä kuolevat miekkaan, heidän poikansa ja tyttärensä kuolevat nälkään. Heistä ei jäännöstä jää, sillä minä tuotan onnettomuuden Anatotin miehille heidän rangaistusvuotensa."

”Jotkut ovat niin pitkään uhranneet periaatteet, että he eivät enää pysty erottamaan pyhää tavallisesta. Ne, jotka kieltäytyvät ottamasta huomioon Herran ohjeet, kulkevat jatkuvasti alaspäin tuhon tiellä. Koetuksen ja koettelemuksen päivä on aivan edessämme. Tunnustakoon jokainen oikean värinsä. Valitsetko uskollisuuden vain kapinan? Näytä värisi ihmisille ja enkeleille. Olemme turvassa vain silloin, kun

sitoudumme tekemään oikein. Sitten maailma tietää, missä me olemme koetuksen ja ahdistuksen päivänä.” –*Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 96.

”Kun näin sen pelottavan tosiasian, että Jumalan kansa oli mukautunut maailmaan, ainoana erona nimi nöyrän ja sävyisän Jeesuksen tunnustautuvien opetuslasten ja uskottomien välillä, sieluni tunsu syvää tuskaa. Näin, että Jeesusta oli haavoitettu ja halveksittu julkisesti. Enkeli sanoi katsellessaan surullisena Jumalan kansaksi tunnustautuneita, jotka rakastivat maailmaa, osallistuivat sen henkeen ja seurasivat sen muotia: 'Päästäkää irti! Päästäkää irti! Tai Hän osoittaa teille teidän paikkanne ulkokultaisten ja epäuskoisten kanssa kaupungin ulkopuolella. Teidän tunnustuksenne aiheuttaa teille vain suurempaa tuskaa, ja teidän rangaistuksenne tulee olemaan suurempi, koska te tiesitte Hänen tahtonsa ettekä noudattaneet sitä.’” –*Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 133.

5. Mitä kysymyksiä profeetta esitti Jumalalle tällaisen pahan ajattelun tähden?

Mitä Psalmista neuvoi tällaisten tapausten varalle, ja miksi?

Jer. 12:1, 2 Sinä, Herra, olet vanhurskas; voisinko minä riidellä sinua vastaan? Kuitenkin minä kysyn sinulta, mikä oikeus on. Miksi jumalattomain tie menestyy? Miksi kaikki uskottomat saavat elää rauhassa? Sinä heidät istutat, he myös juurtuvat; he kasvavat, kantavat myös hedelmää. Heidän suussansa sinä olet lähellä, mutta kaukana heidän sisimmästään.

Ps. 37:7-11 Hiljenny Herran edessä ja odota häntä. Älä vihastu siihen, jonka tie menestyy, mieheen, joka juonia punoo. Herkeä vihasta ja heitä kiukku, älä kiivastu, se on vain pahaksi. Sillä pahat hävitetään, mutta jotka Herraa odottavat, ne perivät maan. Hetkinen vielä, niin jumalaton ei enää ole; kun hänen sijaansa katsot, on hän jo poissa. Mutta nöyrät perivät maan ja iloitsevat suuresta rauhasta.

”»Ei Herra viivytä lupauksensa täyttämistä.» 2 Piet. 3:9. Hän ei unohda eikä hylkää lapsiaan. Mutta hän sallii jumalattomien ilmaista todellisen luonteensa, jotta yksikään, joka tahtoo tehdä hänen tahtonsa, ei tulisi heidän vuokseen petetyksi. Toisaalta vanhurskaat asetetaan kärsimysten ahjoon, jotta he itse puhdistuisivat; että heidän esimerkinsä saisi toisia vakuuttuneiksi uskon ja jumalisuuden todellisuudesta, ja myös siksi, että heidän vakaa vaelluksensa olisi tuomioksi jumalattomille ja epäuskoisille. Jumala sallii jumalattomien menestyä ja ilmaista vihamielisyytensä häntä kohtaan, jotta — kun he ovat täyttäneet syntiensä mitan — kaikki näkisivät heidän täydellisessä hävittämisessään hänen oikeudenmukaisuutensa ja armonsa. Jumalan kostonpäivä lähenee nopeasti ja silloin kaikki, jotka ovat rikkoneet hänen lakiaan ja vainonneet hänen kansaansa saavat oikeudenmukaisen rangaistuksen teoistaan; silloin rangaistaan jokainen Jumalan uskollisiin kohdistunut epäoikeudenmukaisuus tai julmuus aivan kuin se olisi tehty Kristukselle itselleen.” ST. s. 50,51.

Ankarampaa vainoa, eikä tukea omilta veljiltä

6. Kun ihminen ajattelee, että suunnaton pahuus ei millään voi tulla enää pahemmaksi, mitä Jeremian ja apostoli Paavalin sanat osoittavat hänelle? Mitä ne, jotka ovat vanhurskaita, kokevat lopussa?

Jer. 12:5 "Jos sinä jalkamiesten kanssa juokset ja ne sinut väsyttävät, kuinka sinä kävisit kilpaan hevosten kanssa? Ja jos sinä vaarattomalla maalla oletkin turvassa, kuinka käy sinun Jordanin rantatiheikössä?"

Hebr. 12:3, 4 Ajatelkaa häntä, joka syntisiltä on saanut kärsiä sellaista vastustusta itseensä kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi toivoanne. Ette vielä ole verille asti tehneet vastarintaa, taistellessanne syntiä vastaan,

"Herra kouluttaa työntekijöitään, että he olisivat valmiit täyttämään heille osoitetun paikan. Hän haluaa tehdä heidät sopiviksi parempaa palvelusta varten. On niitä, jotka haluaisivat olla johtavana voimana, jotka tarvitsevat pyhityksen oppiakseen alistumaan. Jumala saa aikaan muutoksen heidän elämässään. Ehkä Hän asettaa heidän eteensä velvollisuuksia, joita he eivät itse valitsisi. Jos he antavat Hänen johdattaa heitä, Hän antaa heille armoa ja voimaa täyttää nämä velvollisuudet alistumisen ja avuliaisuuden hengessä. Siten he tulevat kykeneviksi täyttämään paikan, jossa heidän harjoitetut kykynsä tekevät heistä hyödyllisiä palvelukseen. Joitain Jumala kouluttaa antamalla heille pettymyksiä ja näennäisiä tappioita. ... Usein ihmiset rukoilevat ja itkevät, koska hämmennys ja esteet kohtaavat heitä. Mutta jos he pitävät lujasti kiinni luottamuksestaan alusta loppuun asti, Jumalaa kirkastaa heidän tiensä. Menestys tulee, kun he kamppailevat näennäisesti ylitsepääsemättömiä vaikeuksia vastaan, ja menestys tuo mukanaan mitä suurinta iloa." –*Gospel Workers*, p. 269.

7. Kuinka vakavaa oli vaino profeettaa kohtaan? Kuka joutui samanlaiseen katkeraan kokemukseen perheenjäsentensä ja maanmiestensä taholta? Mitä jokaisen tulee oppia?

Jer. 12:6 Sillä omat veljesikin ja isäsi huone ovat petolliset sinua kohtaan, hekin huutavat täyttä kurkkua selkäsi takana. Älä usko heitä, vaikka he sinua ystävällisesti puhuttelevat.

Luuk. 4:24 Ja hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: ei kukaan profeetta ole otollinen kotikaupungissaan.

Mark. 6:4 Niin Jeesus sanoi heille: "Ei ole profeetta halveksittu muualla kuin kotikaupungissaan ja sukulaistensa kesken ja kodissaan."

Joh. 7:4, 5 sillä ei kukaan, joka itse tahtoo tulla julki, tee mitään salassa. Koska sinä näitä tekoja teet, niin ilmoita itsesi maailmalle." Sillä hänen veljensäkin eivät häneen uskoneet.

"Jopa tavallinen kansa, joka oli ihmeissään Hänen ihmeistään ja hurmaantunut Hänen viisauden sanoistaan, osoitti halveksuen Hänen syntyperäänsä. Hänen naapurinsa Hänen synnyinkaupungissaan kieltäytyivät ottamasta Häntä vastaan Messiaana ja

kieltäytyivät kuulemasta Häntä Jumalan profeettana. Hänen omat veljensä eivät uskoneet Hänen olevan Jumalan Poika. He tulivat kärsimättömiksi siitä, että Hänen elämänsä ei ollut koreilevaa eikä siinä näkynyt maallista kunniaa. Jopa Hänen itse valitsemansa opetuslapset, jotka kunnioittivat Häntä suuresti, uskoivat Hänen jumaluuteensa ja siihen, että Hän oli kauan kaivattu Messias, nuhtelivat Häntä, koska Hän ei täyttänyt heidän odotuksiaan ja perustanut maallista valtakuntaa ja korottanut heitä kunnia paikalle.” –*Manuscript Releases*, vol. 8, p. 242.

Lisätutkisteluksi

”Jotkut voivat saavuttaa hengellisyiden korkeimman tason vain päivittäisten asioiden muutoksen kautta. Kun Jumala kaitselmuksessaan näkee, että muutos on tärkeä luonteenmuodostuksen onnistumiseksi, Hän sekoittaa tasaisen elämän virran. Hän näkee, että työntekijän tarvitsee olla läheisemmässä yhteydessä Häneen, ja saadaksesen sen aikaan, Hän erottaa hänet ystäväistä ja tuttavista.” –*Gospel Workers*, pp. 269, 270

”Samoin kuin Joosefin omat veljet myivät hänet pakanoille, - myi yksi omista opetuslapsista Kristuksen hänen katkerimmille vihamiehilleen. Joosefia syytettiin väärin ja hänet heitettiin vankeuteen hyveellisyytensä tähden. Samoin Kristusta halveksittiin ja hänet hyljättiin, koska hänen vanhurskas, itsensä kieltävä elämänsä oli nuhteena synnille. Ja vaikkei hän ollut syyppää mihinkään vääryyteen, hänet tuomittiin väärin todistajien todistuksen nojalla. Ja kun Joosef kesti kärsivällisesti epäoikeudenmukaisuutta ja sortoa sekä oli valmis antamaan anteeksi ja osoittamaan jalosti hyvyyttään häntä pahoin kohdelleille veljilleen, se kuvaa sitä miten Vapahtaja kesti valittamatta jumalattomien ihmisten pahuutta ja solvauksia sekä antoi anteeksi ei vain murhaajilleen vaan kaikille, jotka tulevat hänen luokseen tunnustaen syntinsä ja anoen anteeksiantoa.” PP. s. 220.

15

Sapattina 11. huhtikuuta 2020

Jeremia kohtaa Hananjan

”Herra käski Jeremiaa kirjoittamaan kirjeitä näiden väärin profeettojen tähden päälliköille, vanhimmille, papeille ja koko kansalle, joka oli viety pakkosiirtolaisuuteen Babyloniin, kieltäen heitä pettävästä itseään uskoen, että heidän vapautuksensa olisi lähellä, ja kehottaen heitä rauhallisesti rakentamaan kotinsa valloittajiensa luona. Herra kielsi heitä antamasta niin sanottujen profeettojen ja ennustajien pettää heitä väärillä odotuksilla. Palvelijansa Jeremian kautta Hän vakuutti heille, että seitsemänkymmenen pakkosiirtolaisuusvuoden jälkeen heidät vapautettaisiin, ja he pääsisivät palaamaan Jerusalemiin. Jumala kuulisi heidän rukouksensa ja osoittaisi heille suosionsa, kun he kääntyisivät Hänen puoleensa koko

sydämestään. (Ks. Jer. 29:14).” –(*Review and Herald*, March 14, 1907) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 4, p. 1158.

Väärä profeetta ja väärä sanoma

1. Noin vuonna 594 eKr, kuka viittasi profeetta Jeremiaan pappien ja kansan edessä?

Jer. 28:1 *Sinä vuonna, Sidkian, Juudan kuninkaan, hallituksen alussa, hänen neljäntenä hallitusvuotenaan, viidennessä kuussa, sanoi profeetta Hananja, Assurin poika, joka oli kotoisin Gibeonista, minulle Herran temppelissä pappien ja kaiken kansan silmien edessä näin:*

”Herran neuvoa vastustavista huomatuimpia oli Hananja. Hän oli niitä vääriä profeettoja, joista kansaa oli varoitettu. Arvellen pääsevänsä kuninkaan ja hänen hovi väkensä suosioon Hananja ilmaisi vastalauseensa ja selitti, että Jumala oli antanut hänelle rohkaisevan sanoman kerrottavaksi juutalaisille.” PK. s. 306.

2. Mitä hän julisti Herran nimessä? Kuinka voimallisesti hän väitti, että hänen ennustuksensa olivat Jumalasta? Mikä häntä kannusti?

Jer. 28:2-4. *"Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Minä särjen Baabelin kuninkaan ikeen. Vielä kaksi vuotta, ja minä palautan tähän paikkaan kaikki Herran temppelin astiat, jotka Nebukadnessar, Baabelin kuningas, otti tästä paikasta ja vei Baabeliin. Ja Jekonjan, Joojakimin pojan, Juudan kuninkaan, ja kaikki Juudan pakkosiirtolaiset, jotka menivät Baabeliin, minä palautan tähän paikkaan, sanoo Herra; sillä minä särjen Baabelin kuninkaan ikeen."*

”Kokoontuneen kansan neuvoston hämmästyksellä ei ollut rajoja, kun Jeremia, kantaen puista iestä kaulallaan, teki heille tietäväksi Jumalan tahdon. Mutta Hananja, yksi niistä vääristä profeetoista, joista Jumala oli Jeremian kautta varoittanut kansaansa, korotti äänensä julistettua ennustusta vastaan. Arvellen pääsevänsä kuninkaan ja hänen hoviväkensä suosioon Hananja vakuutti, että Jumala oli antanut hänelle rohkaisun sanoja kerrottavaksi juutalaisille. Hän lausui: »Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Minä särjen Baabelin kuninkaan ikeen. Vielä kaksi vuotta, ja minä palautan tähän paikkaan kaikki Herran temppelin astiat, jotka Nebukadnessar, Baabelin kuningas, otti tästä paikasta ja vei Baabeliin. Ja Jekonjan, Joojakimin pojan, Juudan kuninkaan, ja kaikki Juudan pakkosiirtolaiset, jotka menivät Baabeliin, minä palautan tähän paikkaan, sanoo Herra; sillä minä särjen Baabelin kuninkaan ikeen» (*Jer. 28: 2—4*).” –*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 170.

Jeremia vastustaa rohkeasti väärää profeettaa

3. Profeetta Jeremia olisi ollut tyytyväinen, jos väärän profeetan sanoma olisi ollut totta, mutta mitkä kansan teot tekivät sen mahdottomaksi?

Jer. 28:5, 6 *Mutta profeetta Jeremia sanoi profeetta Hananjalle pappien ja kaiken Herran temppelissä seisovan kansan silmien edessä; profeetta Jeremia sanoi: "Amen. Niin Herra tehköön. Täyttäköön Herra sinun sanasi, jotka olet ennustanut, ja*

palauttakoon Herran temppelin astiat ja kaikki pakkosiirtolaiset Baabelista tähän paikkaan.

”Jeremia sanoi kaikkien pappien ja koko kansan läsnä ollessa, että se oli hänen sydämensä harras toive, että Jumala niin suosisi kansaansa, että Herran huoneen astiat palautettaisiin ja pakkosiirtolaiset tuotaisiin takaisin Babylonista; mutta se voisi tapahtua vain sillä ehdolla, että kansa katuisi ja kääntyisi pahoilta teiltään kuuliaisuuteen Jumalan laille. Jeremia rakasti maataan ja toivoi palavasti, että kansa nöyrytyisi tämän ennustetun tuhon edessä, mutta hän tiesi, että hänen toivonsa oli turha. Hän toivoi, että kansan rangaistus olisi niin lievä kuin mahdollista, siksi hän hartaasti kehotti heitä alistumaan Babylonin kuninkaan vallan alle siksi ajaksi, minkä Herra oli määrännyt.” –*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 170.

4. Mitä hän siksi selkeästi toi julki? Mikä ratkaisee aina, onko ennustus oikea vai ei?

Jer. 28:7-9 Kuule kuitenkin tämä sana, jonka minä puhun sinun kuultesi ja kaiken kansan kuullen. Ne profeetat, jotka ovat olleet ennen minua ja ennen sinua muinaisuudesta asti, ovat ennustaneet sotaa, onnettomuutta ja ruttoa monia maita ja suuria valtakuntia vastaan. Mutta se profeetta, joka ennustaa rauhaa, tunnetaan siitä, että hänen sanansa toteutuu, profeetaksi, jonka Herra totisesti on lähettänyt.”

5 Moos. 18:22 kun profeetta puhuu Herran nimessä, ja kun se, mitä hän on puhunut, ei tapahdu eikä käy toteen, niin sitä sanaa Herra ei ole puhunut; julkeuttaan se profeetta on niin puhunut; älä pelkää häntä.”

”Hän kiinnitti Juudan miesten huomiota Hoosean, Habakukin, Sefanjan ja muiden ennustuksiin, joiden nuhde- ja varoitussanomien olivat olleet samanlaisia kuin hänenkin. Hän mainitsi heille tapahtumia, jotka olivat täyttäneet katumattomien syntien rankaisemisesta lausuttuja ennustuksia. Menneisyydessä Jumalan rangaistukset olivat kohdanneet katumattomia tarkoin sen tarkoituksen mukaisesti, jonka hän oli ilmoittanut sanansaattajiensa välityksellä. Toisinaan, niin kuin tälläkin kertaa, on noussut miehiä vastustamaan Jumalan sanomaa, ja he ovat ennustaneet rauhaa ja menestystä rauhoittaakseen kansan pelkoa ja saavuttaakseen johtajien suosion. Mutta joka kerta Jumalan tuomiot tulivat Israelin ylle, niin kuin oikeat profeetat olivat ennustaneet. Hän sanoi: 'Mutta se profeetta, joka ennustaa rauhaa, tunnetaan siitä, että hänen sanansa toteutuu, profeetaksi, jonka Herra totisesti on lähettänyt.' Jos Israel ottaisi riskin, tulevat tapahtumat osoittaisivat, että hän oli väärä profeetta.” –*Testimonies for the Church*, vol. 4, pp. 170, 171

5. Ollen välittämättä Jeremian selvästä, periaatteisiin perustuvasta, vastauksesta, mitä Hananja teki?

Jer. 28:10, 11 Silloin profeetta Hananja otti ikeen profeetta Jeremian kaulasta ja särki sen. Ja Hananja sanoi kaiken kansan silmien edessä: "Näin sanoo Herra: Näin minä särjen Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ikeen kaikkien kansojen

kaulasta, ennenkuin kaksi vuotta on kulunut." Mutta profeetta Jeremia meni pois.

"Hän irrotti vertauskuvallisen ikeen Jeremian kaulasta, rikkoi sen ja sanoi: 'Näin sanoo Herra: Näin minä särjen Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ikeen kaikkien kansojen kaulasta, ennen kuin kaksi vuotta on kulunut.' Mutta profeetta Jeremia meni pois'. Hän oli tehnyt työnsä; hän oli varoittanut kansaa vaarasta, hän oli viitannut ainoaan keinoon, millä he voisivat saavuttaa jälleen Jumalan mielisuusion. Mutta vaikka hänen ainoa rikoksena oli, että hän oli uskollisesti välittänyt Jumalan sanoman epäuskoiselle kansalle, he pilkkasivat hänen sanojaan, ja vastuullisessa asemassa olevat miehet olivat syyttäneet häntä ja yrittäneet saada kansan nousemaan häntä vastaan tappamaan hänet." –*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 171.

Jeremia välittää uskollisesti Jumalan sanoman

6. Kuinka Jeremia kiisti väärän profeetan sanat ja teot? Mikä vain saattaisi estää kansaa joutumasta Babylonialaisten ikeen alle?

Jer. 28:12-14 Ja tämä Herran sana tuli Jeremialle, sen jälkeen kuin profeetta Hananja oli särkenyt ikeen profeetta Jeremian kaulasta: "Mene ja sano Hananjalle: Näin sanoo Herra: Sinä olet särkenyt puisen ikeen, mutta tehnyt sen sijaan rautaisen ikeen. Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: rautaisen ikeen olen minä pannut kaikkien näiden kansojen kaulaan, että ne palvelisivat Nebukadnessaria, Baabelin kuningasta; ja niiden on palveltava häntä. Metsän eläimetkin minä olen antanut hänelle."

Jes. 55:6, 7 Etsikää Herraa silloin, kun hänet löytää voidaan; huutakaa häntä avuksi, kun hän läsnä on. Jumalaton hyljätköön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja palatkoon Herran tykö, niin hän armahtaa häntä, ja meidän Jumalamme tykö, sillä hänellä on paljon anteeksiantamusta.

"Jumala oli sanonut, että Hänen kansansa säästettäisiin, että se ies, jonka Hän heille asettaisi, olisi kevyt, jos he alistuisivat valittamatta Hänen suunnitelmaansa. Heidän palvelustaan kuvattiin puisella ikeellä, joka olisi helppo särkeä; mutta vastustuksen tähden he saivat rautaisen ikeen. Jumala suunnitteli pitävänsä Babylonin kuninkaan hallinnassaan, niin että ihmishenkiä ei menetettäisi eikä olisi kovaa sortoa; mutta ylenkatsomalla Hänen varoituksensa ja käskynsä he vetivät ylleen täyden orjuuden. ... Jos he olisivat ymmärtäneet tottelemattomuutensa merkityksen, he olisivat tunnistaneet Herran menettelyn oikeudenmukaisuuden ja Hänen profeettansa arvovallan. Jumala kehotti hartaasti heitä katumaan, jotta Hän voisi säästää heidät nöyryytykseltä ja estää nimeään kantavan kansan joutumasta verovelvolliseksi pakanakansalle; mutta he pilkkasivat Hänen neuvoaan ja seurasivat väärää profeettaa." –*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 172.

7. Kun Hananja oli päättänyt hämmentää kansan valheilla, mitä Jeremia ennusti hänelle käyvän? Kuinka pian se tapahtuisi? Mikä oleellinen läksy Jumalan kansan tulee oppia tänä päivänä?

Jer. 28:15-17 Ja profeetta Jeremia sanoi profeetta Hananjalle: "Kuule, Hananja! Ei Herra ole sinua lähettänyt, vaan sinä olet saattanut tämän kansan turvaamaan valheeseen. Sentähden, näin sanoo Herra: Katso, minä toimitan sinut pois maan päältä: tänä vuonna sinä kuolet, sillä sinä olet julistanut luopumusta Herrasta." Ja profeetta Hananja kuoli sinä vuonna, seitsemännessä kuussa.

2 Aikak. 20:20, viim. osa "Kuulkaa minua, te Juudan ja Jerusalemin asukkaat. Uskokaa Herraan, Jumalaanne, niin te olette hyvässä turvassa, ja uskokaa hänen profeettojansa, niin te menestytte."

"Tämä väärä profeetta oli vahvistanut kansan epäuskoa Jeremiaa ja hänen sanomaansa kohtaan. Hän oli selittänyt väärin olevansa Herran sanansaattaja, ja hän kärsi kuoleman hirvittävästä rikoksestaan. Viidennessä kuussa Jeremia ennusti Hahanjan kuoleman, ja seitsemännessä kuussa tämän kuolema todisti profeetan sanat oikeiksi." –*Testimonies for the Church*, vol. 4, pp. 171, 172.

"Ajan loppuun saakka nousee miehiä, jotka aiheuttavat hämmennystä ja kapinaa kansan keskuudessa, joka tunnustaa tottelevansa Jumalan lakia. Mutta yhtä varmasti, kuin jumalallinen tuomio kohtasi vääriä profeettoja Jeremian aikana, tämän päivän pahat työntekijät saavat täyden rangaistuksen, sillä Herra ei ole muuttunut. Ne, jotka ennustavat valheita, rohkaisevat ihmisiä katsomaan syntiä kevyenä asiana. Kun heidän pahojen tekojensa hirvittävät seuraukset paljastuvat, he yrittävät, mikäli mahdollista, panna sen, joka on uskollisesti varoittanut heitä, vastuuseen vaikeuksistaan, samoin kuin juutalaiset syyttivät Jeremiaa huonosta onnestaan." – (*Review and Herald*, March 14, 1907) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 4, p. 1158.

Lisätutkisteluksi

"Ne, jotka haluavat seurata kapinallista kurssiaan Herraa vastaan, löytävät aina vääriä profeettoja, jotka oikeuttavat heidän tekonsa ja imartelevat heitä tuhon tiellä. Valheelliset sanat saavat usein aikaan ystäviä, niin kuin on nähty näiden väärin opettajien tapauksessa israelilaisten keskuudessa. Nämä niin kutsutut profeetat, teeskennellyssä innossaan Jumalan puolesta, saivat paljon enemmän seuraajia kuin oikea profeetta, joka julisti Herran yksinkertaisen sanoman." – (*Review and Herald*, March 14, 1907) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 4, p. 1158.

16

Sapattina 18. huhtikuuta 2020

Profeettojen vääriä vaatimuksia ja kokeita

"Näinä vaaran aikoina ei pidä hyväksyä kaikkea, mitä meille tuodaan totuutena. Kun Jumalan lähettämiksi tunnustautuvat opettajat tulevat meidän tykömme väittäen, että heillä on sanoma Jumalalta, meidän tulee tiedustella huolella, mistä tiedämme, että se

on totta. Jeesus on kertonut meille, että 'monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monta'. Matt. 24:11. Mutta meidän ei tarvitse joutua harhaanjohdetuiksi; sillä Jumalan sana antaa meille kokeen, minkä perusteella voimme tietää, mikä on totta. Profeetta sanoo: "'Pysykää laissa ja todistuksessa!'" Elleivät he näin sano, ei heillä aamunkoittoja ole.' Jes. 8:20. –*Selected Messages*, book 2, p. 99.

Herra näkee väriä profeettoja ja varoittaa niistä

1. Mitä Raamattu kertoo Jeremian päivien väärästä profeetasta? Mitä Herra sanoi olevan seurauksena heidän suuresta pahuudestaan?

Jer. 23:9, alku osa, 11, 12 Profeettoja vastaan. Minun sydämeni on murtunut rinnassani, kaikki luuni raukeavat. ... Sillä he ovat jumalattomia, niin profeetta kuin pappikin; omasta huoneestanikin minä olen tavannut heidän pahuutensa, sanoo Herra. Sentähden heidän tiensä on oleva heille kuin liukas polku pimeässä, he suistuvat sillä ja kaatuvat; sillä minä tuotan heille onnettomuuden heidän rangaistusvuotenansa, sanoo Herra.

”Niistä jumalattomista miehistä, jotka uskalsivat esiintyä julkeasti kansan edessä hänen nimessään, Herra oli sanonut Jeremian välityksellä: »He ovat jumalattomia, niin profeetta kuin pappikin; omasta huoneestanikin minä olen tavannut heidän pahuutensa» (Jer. 23:11). Sidkian hallituskauden loppua selostavassa aikakirjassa toistetaan Juudaa vastaan tämä ankara moite tempppelin pyhyiden loukkaamisesta. »Myös kaikki pappien päämiehet», kertoo pyhä kirjoittaja, »ja kansa harjoittivat paljon uskottomuutta jäljittelemällä pakanain kaikkia kauhistuksia, ja he saastuttivat Herran tempppelin, jonka hän oli pyhittänyt Jerusalemissa» (2Aikak. 36: 14).” PK. s. 309.

2. Mitä muuta Raamattu sanoo vääristä profeetoista Samariassa ja Jerusalemissa? Minkä selkeän ohjeen Herra antoi kansalle, vaikka niin kutsutut profeetat väittivät olevansa Hänen puhutorvenaan?

Jer. 23:13-16 Samarian profeetoissa minä näin pahennuksen: he ennustivat Baalin nimessä ja eksyttivät minun kansani Israelin. Mutta Jerusalemin profeetoissa minä olen nähnyt kauhistuksia: aviorikosta ja valheessa vaeltamista; he vahvistavat pahantekijäin käsiä, niin ettei kukaan käänny pois pahuudestansa. He ovat minun edessäni kaikki kuin Sodoma, ja kaupungin asukkaat kuin Gomorra. Sentähden, näin sanoo Herra Sebaot profeetoista: Katso, minä syötän heille koiruohoa ja juotan heille myrkkyyvettä; sillä Jerusalemin profeetoista on jumalattomuus levinnyt koko maahan. Näin sanoo Herra Sebaot: Älkää kuulko profeettain sanoja, noiden, jotka teille ennustavat täyttären teidät tyhjillä toiveilla: oman sydämensä näkyjä he puhuvat, mutta eivät sitä, mikä tulee Herran suusta.

Jeesus on korottanut äänensä varoitukseen: 'Kavahtakaa väriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammasten vaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia. Heidän hedelmistään te tunnette heidät.' Matt. 7:15,16. 'Näin sanoo Herra Sebaot:

Älkää kuulko profeettain sanoja, noiden, jotka teille ennustavat täyttäen teidät tyhjillä toiveilla: oman sydämensä näkyjä he puhuvat, mutta eivät sitä, mikä tulee Herran suusta.' Jer. 23:16. 'Ja jos silloin joku sanoo teille: 'Katso, täällä on Kristus', tai: 'Katso, tuolla', niin älkää uskoko. Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät tunnustekoja ja ihmeitä, eksyttääkseen, jos mahdollista, valitut. Mutta olkaa te varuillanne. Minä olen edeltä sanonut teille kaikki.' Mark. 13:21-23." – *Selected Messages*, book 3, p. 341.

"Ne, jotka pitävät totuuden vanhurskaudessa, nousevat ja panevat jalkaansa evankeliumin kengät. Heidän jalkansa ovat kengitettyt rauhan evankeliumin valmistautumisella. He eivät tee vääriä polkuja, joilla rammat joutuisivat pois tieltä." – *This Day with God*, p. 311.

3. Mitä nämä pettäjät ennustivat saavuttaakseen kansan suosion? Kunka ihminen voi erottaa totuuden ja valheen toisistaan?

Jer. 23:17, 18, 21, 22 He hokevat minun halveksijoilleni: 'Herra on sen sanonut: Teillä on oleva rauha!' Ja kaikille, jotka vaeltavat sydämensä paatumuksessa, he sanovat: 'Ei teitä kohtaa onnettomuus.' Mutta kuka on seisonut Herran neuvottelussa ja nähnyt ja kuullut hänen sanansa? Kuka on tarkannut ja kuullut hänen sanansa?' "Minä en ole lähettänyt noita profeettoja, mutta silti he juoksevat. Minä en ole puhunut heille, mutta kuitenkin he ennustavat. Jos he olisivat seisoneet minun neuvottelussani, niin he julistaisivat minun sanani kansalleni ja kääntäisivät heidät pois heidän pahalta tieltään ja pahoista teoistansa.

"Herra oli merkinnyt johdatuksensa, ja Hänen ilmestyksensä olivat mitä ihanimmat siitä, mikä on totuus. Kohta kohdalta taivaan Herra Jumala vahvisti kaiken. Se, mikä oli totuus silloin, on totuus nykyäänkin. Mutta yhä kuullaan ääniä: 'Tämä on totuus. Minulla on uutta valoa.' Mutta sellainen uusi valo profeetallisessa linjassa on sanan soveltamista väärin, ja se saa Jumalan kansan ajelehtimaan ilman pitävää ankkuria. Jos sanan opiskelijat ottaisivat totuudet, jotka Jumala on ilmaissut johtaessaan kansaansa, omistaisivat ne, sulattelisivat niitä ja toisivat ne käytännön elämäänsä, he olisivat eläviä valon kanavia. Mutta ne, jotka ovat asettuneet etsimään uusia teorioita, ovat yhdistäneet totuutta ja erhettä, ja kun he ovat yrittäneet tehdä tätä yhdistelmää tunnetuksi, he ovat paljastaneet, etteivät he ole syyttäneet kynttiläänsä jumalallisesta alttarista, vaan ovat menneet pimeyteen." – *Selected Messages*, book 2, p. 104.

Testejä, joilla voi koetella profeettoja

4. Vaikka henkilö väittää saaneensa sanoman unessa, mitä periaatetta tulisi soveltaa koeteltaessa, onko väite oikea? Kuinka se soveltuu, ei vain uniin, vaan myös sanomiin?

Jer. 23:25-27 Minä olen kuullut, mitä sanovat nuo profeetat, jotka ennustavat minun nimessäni valhetta sanoen: 'Minä olen nähnyt unta, olen nähnyt unta.' Kuinka kauan? Mitä on mielessä noilla profeetoilla, jotka ennustavat valhetta, ennustavat

oman sydämensä petosta? Aikovatko he unillaan, joita he kertovat toinen toisellensa, saattaa minun kansani unhottamaan minun nimeni, niinkuin heidän isänsä ovat unhottaneet minun nimeni Baalin tähden?

”Kirjallisuuspiirit harjoittavat lähes maailmanlaajuisesti päinvastaista vaikutusta, kuin mitä niiden nimi antaa ymmärtää. Yleisesti johdettuina ne ovat haitaksi nuorisolle, sillä Saatana leimaa niiden toimintaa. Kaikki, mikä tekee miehistä miehekkäitä ja naisista naisellisia, on heijastusta Kristuksen luonteesta. Mitä vähemmän näissä piireissä on Kristusta, sitä vähemmän meillä on kohottavia ja jalostavia asioita, joiden tulisi vallita. Kun maailmalliset johtavat näitä kokoontumisia omien toiveidensa mukaan, Kristuksen henki suljetaan pois. Mieli vedetään pois vakavasta mietiskelystä, pois Jumalasta, pois todellisesta ja olennaisesta, mielikuvitukselliseen ja pinnalliseen. Kirjallisuuspiirit – kunpa nimi viittaisi niiden todelliseen luonteeseen! Mitä ovat ruumenet nisulle? –*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 541.

5. Mikä toinen testi voidaan tehdä oletetulle profeetalle ja hänen sanomalleen? Millainen asenne pitäisi olla henkilöä kohtaan, jonka ennustus ei ole täyttynyt?

Jer. 23:28, 29 Se profeetta, jolla on uni, kertokoon unensa; mutta se, jolla on minun sanani, puhukoon minun sanani uskollisesti. Mitä tekevät oljet jyvien seassa? sanoo Herra. Eikö minun sanani ole niinkuin tuli, sanoo Herra, ja niinkuin vasara, joka kallion murtaa?

Jer. 28:9 Mutta se profeetta, joka ennustaa rauhaa, tunnetaan siitä, että hänen sanansa toteutuu, profeetaksi, jonka Herra totisesti on lähettänyt.”

5 Moos. 18:22 kun profeetta puhuu Herran nimessä, ja kun se, mitä hän on puhunut, ei tapahdu eikä käy toteen, niin sitä sanaa Herra ei ole puhunut; julkeuttaa se profeetta on niin puhunut; älä pelkää häntä.”

”Jumalan tuomiot tullaan pian vuodattamaan maan päälle. 'Pakene henkesi edestä', on Jumalan enkelien varoitus. Kuullaan myös toisia ääniä, jotka sanovat: 'Älkää hätäilkö; ei ole mitään syytä levottomuuteen.' Ne, jotka ovat huolettomia Siionissa, huutavat: 'Rauha ja turvallisuus', kun taivas julistaa, että nopea tuho on alkamaisillaan lainrikkajille. Nuoret, kevytmieliset ja nautintoa rakastavat pitävät näitä varoituksia turhina satuina ja kääntyvät niistä pilkaten pois.” –*Conflict and Courage*, p. 53.

”Ne jotka ennustavat valheita, tulevat rohkaisemaan ihmisiä pitämään syntiä vähäpätöisenä. Kun heidän pahojen tekojensa hirvittävät seuraukset sitten tulevat näkyviin, he koettavat, jos suinkin mahdollista, siirtää synn vaikeuksistaan sen niskoille, joka on uskollisesti varoittanut heitä, aivan niin kuin juutalaisetkin syyttivät Jeremiaa vastoinkäymisistään. Mutta yhtä varmasti kuin profeetan välittämät Herran sanat osoittautuivat paikkansa pitäviksi, hänen sanomiensa totuudenmukaisuus tulee nykyäänkin vahvistetuksi.” PK. s. 304,305.

6. Ennustuksen täyttymisen lisäksi, mikä on vielä suurempi testi käytettäväksi profettaan ja hänen sanomaansa? Jos hänen sanomansa ja elämänsä eivät ole sopusoinnussa Jumaalain kanssa, mitä voidaan tietää tästä niin kutsutusta profetasta?

5 Moos. 13:1-4 "Jos teidän keskuuteenne ilmestyy profeetta tai unennäkijä ja lupaa sinulle jonkun tunnusteen tai ihmeen, ja jos sitten todellakin tapahtuu se tunnusteko tai ihme, josta hän puhui sinulle sanoen: 'Lähtekäämme seuraamaan muita jumalia, joita te ette tunne, ja palvelkaamme niitä', niin älä kuuntele sen profetaan puhetta tai sitä unennäkijää, sillä Herra, teidän Jumalanne, ainoastaan koettelee teitä tietääksensä, rakastatteko Herraa, teidän Jumalaanne, kaikesta sydämestänne ja kaikesta sielustanne. Seuratkaa Herraa, teidän Jumalaanne, häntä peljätäkää ja pitäkää hänen käskynsä, häntä kuulkaa, häntä palvelkaa ja hänessä kiinni riippukaa.

Matt. 7:16-20 Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita? Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä. Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen. Niin te siis tunnette heidät heidän hedelmistään.

"Pysykää laissa ja todistuksessa!" Elleivät he näin sano, ei heillä aamunkoittoa ole.' Jes. 8:20. Jumalan kansa ohjataan Raamatun tykö, joka on heidän turvansa väärin opettajien ja pimeyden henkiolentojen pettävän voiman vaikutusta vastaan. Saatana käyttää kaikkia mahdollisia juonia estääkseen ihmisiä saamasta tietoa Raamatusta; sillä sen selkeät lausunnot paljastavat hänen petoksensa." –Darkness Before Dawn, p. 36.

"Tästä lausunnosta nähdään selvästi, että meidän tulee tutkia ahkerasti Raamattua, jotta tietäisimme, mikä on lain ja todistusten mukaista. Muualla emme ole turvassa. Jeesus sanoo: 'Kavahtakaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammastenvaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia. Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita? Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä. Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.' Matt. 15:15-19.

Tunne Raamattu ja seuraa sitä

7. Mikä on kaikkien niiden loppu, jotka saarnaavat ihmisten sanomia ja väittävät niiden tulevan Jumalalta? Mihin jokaisen kristityn tulee tiukasti sitoutua saarnaamisessaan ja opettamisessaan?

Jer. 23:30-33 Katso, sentähden minä käyn niiden profeettain kimppuun, sanoo Herra, jotka varastavat minun sanani toinen toiseltansa. Katso, minä käyn niiden profeettain kimppuun, sanoo Herra, jotka ottavat sanansa omalta kieleltään, mutta

sanovat: 'Se on Herran sana.' Katso, minä käyn niiden kimppuun, jotka ennustavat valheunia, sanoo Herra, ja kertovat niitä ja eksyttävät minun kansaani valheillansa ja kerskumisellansa, vaikka minä en ole heitä lähettänyt enkä käskenyt ja vaikka heistä ei ole mitään hyötyä tälle kansalle, sanoo Herra. Ja kun tämä kansa tai profeetta tai pappi sinulta kysyy sanoen: 'Mikä on Herran ennustuksen kuorma?' niin sano heille: 'Mikä kuorma? - Teidät minä heitän pois', sanoo Herra.

Jes. 8:20 "Pysykää laissa ja todistuksessa!" Elleivät he näin sano, ei heillä aamunkoittoa ole.

Joh. 5:39 Te tutkitte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta;

”On ihmisiä, jotka luulevat olevansa oikeassa vaikka ovatkin väärässä. Vaikka he tunnustavat Kristuksen Herrakseen ja näköjään tekevät suuria tekoja hänen nimessään, he itse asiassa edistävät vääryyden asiaa. »He osoittavat rakkautta suullansa, mutta heidän sydämensä kulkee väärän voiton perässä» (Hes. 33:31).

Kuuliaisuus on opetuslapsuuden tunnusmerkki. Se todistaa tunnustuksen ja rakkauden aitouden. Kun hyväksymämme oppi kuolettaa sydämessä olevan synnin, puhdistaa sielun saastasta ja tuottaa pyhityksen hedelmän, tiedämme että se on Jumalan totuutta. Kun elämässämme ilmenee hyväntahtoisuutta, ystävällisyyttä, lempeyttä ja myötätuntoa, kun kuuliaisuuden ilo täyttää sydämemme, kun korotamme Kristusta emmekä itseämme, tiedämme että uskomme on laadultaan oikeaa. »Ja siitä me tiedämme hänet tuntevamme, että pidämme hänen käskynsä» (1 Joh. 2: 3).” Vuorisaarna s. 155.

Lisätutkisteluksi

”Totuuskohtat, jotka ovat avautuneet järjestyksessä sitä mukaa, kun edistymme Jumalan sanassa ilmaistujen ennustusten linjassa, ovat tosia, pyhiä ja iankaikkisia vielä tänäänkin. Ne, jotka ovat kulkeneet askel askeleelta läpi meidän kokemuksemme historian ja nähneet totuuden ketjun ennustuksissa, ovat valmistautuneet ottamaan vastaan jokaisen valon säteen ja noudattamaan sitä. He rukoilivat, paastosivat, etsivät, kaivoivat esiin totuutta kuin kätkeytyä aarretta, ja me tiedämme, että Pyhä Henki opetti ja johti meitä. Esitettiin monia teorioita, jotka näyttivät totuudelta, mutta joihin oli sekoitettu vääriä tulkintoja Raamatusta niin, että ne johtivat vaarallisiin erheisiin. Me tiedämme tarkkaan, miten jokainen totuuskohta vahvistettiin ja sinetöitiin Jumalan Pyhällä Hengellä. Ja aina kuultiin ääniä: 'Tässä on totuus', Minulla on totuus, seuratkaa minua'. Mutta varoitus tuli: 'Älkää seuratko heitä. Minä en ole lähettänyt heitä, mutta silti he juoksevat.' (Ks. Jer. 23:21).” – *Selected Messages*, book 2, pp. 103, 104.

Salaliitto ja temppelin perustus

”Jumalan kansan koko historian ajan on suuria vaikeuksien vuoria, jotka ovat näyttäneet ylipääsemättömiltä, kasautunut niiden eteen, jotka ovat koettaneet toteuttaa taivaan suunnitelmia. Tuollaiset esteet ovat Herran sallimia uskon koetuksia. Kun ne ahdistavat meitä joka taholta, silloin on juuri aika luottaa Jumalaan ja hänen Henkensä voimaan. Elävän uskon harjoittaminen lisää hengellistä voimaa ja kehittää järkkymätöntä luottamusta. Siten sielu tulee voittavaksi voimaksi. Uskon vaatimuksesta häviävät ne esteet, jotka saatana on asettanut kristityn polun poikitse, sillä taivaan voimat tulevat hänen avukseen, »eikä mikään olisi teille mahdotonta» (Matt. 17: 20).” PK. s. 410.

Käsky palata Jerusalemiin ja jälleenrakentaa temppeli

1. Jumalan kaitselmuksesta ja profetian täyttymyksenä, minkä määräyksen Kyyros Suuri antoi ensimmäisenä hallitusvuotenaan (538/537 eKr.)?

Esra 1:1-4 Kooreksen, Persian kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena herätti Herra, että täytyisi Herran sana, jonka hän oli puhunut Jeremian suun kautta, Kooreksen, Persian kuninkaan, hengen, niin että tämä koko valtakunnassansa kuulutti ja myös käskykirjassa julistutti näin: "Näin sanoo Koores, Persian kuningas: Kaikki maan valtakunnat on Herra, taivaan Jumala, antanut minulle, ja hän on käskenyt minun rakentaa itsellensä temppelin Jerusalemiin, joka on Juudassa. Kuka vain teidän joukossanne on hänen kansaansa, sen kanssa olkoon hänen Jumalansa, ja hän menköön Jerusalemiin, joka on Juudassa, rakentamaan Herran, Israelin Jumalan, temppeliä. Hän on se Jumala, joka asuu Jerusalemissa. Kuka vain on jäljellä, se saakoon, missä asuukin muukalaisena, paikkakuntansa miehiltä kannatukseksi hopeata ja kultaa, tavaraa ja karjaa ynnä vapaaehtoisia lahjoja Jumalan temppelin rakentamiseksi Jerusalemiin."

”Mutta nyt olivat olosuhteet muuttuneet. Laupeudessaan Herra oli jälleen katsonut kansansa puoleen ja sallinut heidän palata omaan maahansa. Nyt olisi menneiden erehdysten murehtimisen pitänyt väistyä suuren ilon tunteiden tieltä. Jumala oli vaikuttanut Kyyroksen mieleen ja saanut hänet auttamaan heitä temppelin jälleenrakentamisessa, ja heidän olisi pitänyt tämän johdosta ilmaista syvä kiitollisuutensa. Mutta muutamat eivät havainneet Jumalan kaitselmuksen uusia johdatuksia. Iloitsemisen sijasta he viipyivät tyytymättömyyden ja masennuksen mielialoissa. He olivat nähneet Salomon temppelin loistokkuuden ja valittivat nyt pystytettävän rakennuksen heikompa laatua.” PK. s. 387.

2. Ketkä liittyivät yhteen palatakseen Jerusalemiin ja rakentaakseen Herran

huoneen? Vastauksena kuninkaan määräykseen, mitä naapurit antoivat heille?

Esra 1:5-7 Silloin nousivat Juudan ja Benjaminin perhekunta-päämiehet sekä papit ja leeviläiset, kaikki, joiden hengen Jumala herätti menemään ja rakentamaan Herran temppeliä Jerusalemiin. Ja kaikki, jotka asuivat heidän ympärillään, avustivat heitä hopeakaluilla, kullalla, tavaralla, karjalla ja kalleuksilla kaiken sen lisäksi, mitä annettiin vapaaehtoisina lahjoina. Ja kuningas Koores tuotatti esiin Herran temppelin kalut, jotka Nebukadnessar oli vienyt pois Jerusalemista ja pannut oman jumalansa temppeliin.

”»Juudan ja Benjaminin perhekunta-päämiehet sekä papit ja leeviläiset, kaikki, joiden hengen Jumala herätti» — nämä olivat se juutalaisten maanpakolaisten melkoinen jäännös, luvultaan noin viisikymmentä tuhatta, joka päätti käyttää hyväkseen suurenmoista tilaisuutta, kun sitä kehoitettiin »menemään ja rakentamaan Herran temppeliä Jerusalemiin». Heidän ystävänsä eivät päästäneet heitä lähtemään tyhjin käsin. »Kaikki, jotka asuivat heidän ympärillään, avustivat heitä hopeakaluilla, kullalla, tavaralla, karjalla ja kalleuksilla.» Näiden ja monien muiden vapaaehtoisten lahjojen lisäksi saatiin »Herran temppelin kalut, jotka Nebukadnessar oli vienyt pois Jerusalemista. Ne Koores, Persian kuningas, tuotatti aarteistonvartijalle, Mitredatille, kaikkiaan viisituhatta neljäsataa», annettavaksi uudelleen rakennettavan temppelin käyttöön (Esral: 5—11).” PK. s. 385.

Perinpohjaista suunnittelua vastustuksesta huolimatta

3. Mikä oli tarpeellista, ennen kuin työ saattoi edistyä? Minä vuonna Herran huoneen rakentaminen alkoi? Ketkä olivat paikalla, kun perustus laskettiin?

Esra 3:6, viim. osa, - 10 vaikka temppelin perustusta ei oltu vielä laskettu. Ja he antoivat rahaa kivenhakkaajille ja puusepille sekä ruoka- ja juomatavaroita ja öljyä siidonilaisille ja tyrolaisille, että nämä kuljettaisivat setripuita Libanonilta meritse Jaafoon, sen valtuuden nojalla, jonka Koores, Persian kuningas, oli heille antanut. Ja toisena vuotena siitä, kun he olivat tulleet Jumalan temppelin sijalle Jerusalemiin, sen toisessa kuussa, ryhtyivät Serubbaabel, Sealtielin poika, ja Jeesua, Joosadakin poika, ja heidän muut veljensä, papit ja leeviläiset, ja kaikki, jotka vankeudesta olivat tulleet Jerusalemiin, työhön ja panivat kaksikymmenvuotiset ja sitä vanhemmat leeviläiset johtamaan Herran temppelin rakennustyötä. Ja Jeesua poikineen ja veljineen ja Kadmiel poikineen, Juudan jälkeläiset, astuivat yhdessä johtamaan niitä, jotka tekivät Herran temppelin rakennustyötä; samoin myöskin Heenadadin pojat poikineen ja veljineen, leeviläiset. Ja kun rakentajat laskivat Herran temppelin perustusta, asetettiin papit virkapuvuissaan torvilla ja leeviläiset, Aasafin jälkeläiset, kymbaaleilla ylistämään Herraa, Israelin kuninkaan Daavidin järjestelyn mukaan.

”Rakennustarvikkeita valmistelevat miehet löysivät raunioista muutamia valtavan suuria kiviä, jotka oli tuotu temppeliin Salomon päivinä. Nämä saatettiin käyttökuntoon ja lisäksi valmistettiin paljon uutta materiaalia; pian työ etenikin siihen

vaiheeseen, että oli laskettava peruskivi. Tämä tehtiin monien tuhansien läsnä ollessa, jotka olivat tulleet seuraamaan työn edistymistä ja ilmaisemaan ilonsa sen johdosta, että saivat osallistua siihen. Kulmakivi asetettiin paikoilleen pappien soittaessa torvilla ja Aasafin jälkeläisten kymbaaleilla, ja kansa yhtyi laulamaan »ylistys- ja kiitosvirren Herralle: 'Sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti Israelia kohtaan» (jaa 11).” PK. s. 386.

4. Mitä paikallisten asukkaiden edustajat, jotka assyrialaiset olivat siirtäneet asumaan tälle alueelle vuosikymmeniä aiemmin, pyysivät?

Esra 4:1, 2 *Mutta kun Juudan ja Benjaminin vastustajat kuulivat, että pakkosiirtolaiset rakensivat temppeliä Herralle, Israelin Jumalalle, astuivat he Serubbaabelin ja perhekunta-päämiesten luo ja sanoivat heille: "Me tahdomme rakentaa yhdessä teidän kanssanne, sillä me etsimme teidän Jumalaanne, niinkuin tekin, ja hänelle me olemme uhranneet Eesarhaddonin, Assurin kuninkaan, päivistä asti, hänen, joka toi meidät tänne."*

”Kun Jerusalemin temppeli rakennettiin uudelleen Esran päivinä, samarialaiset halusivat yhdessä juutalaisten kanssa olla sitä pystyttämässä. Tämä etuoikeus kiellettiin heiltä, ja katkera viha syttyi näiden kahden kansan välille. Samarialaiset rakensivat oman temppelinsä Garissimin vuorelle. Siellä he palvelivat Jumalaa Mooseksen jumalanpalvelusmenojen mukaan, vaikka he eivät kokonaan luopuneetkaan epäjumalanpalveluksesta. Mutta onnettomuudet kohtasivat heitä, viholliset tuhosivat heidän temppelinsä, ja he näyttivät olevan kirouksen alaisia. Kuitenkin he pitivät kiinni perinteistään ja jumalanpalvelusmuodoistaan. He eivät tunnustaneet Jerusalemin temppeliä Jumalan huoneeksi eivätkä myöntäneet, että juutalaisten uskonto oli parempi kuin heidän omansa.” AT. s. 167.

5. Minkä vastauksen Serubbaabel, Jeesua ja muut kansan johtajat antoivat tähän pyyntöön? Miksi?

Esra 4:3 *Mutta Serubbaabel ja Jeesua ja muut Israelin perhekunta-päämiehet sanoivat heille: "Ei sovi teidän ja meidän yhdessä rakentaa temppeliä meidän Jumalallemme, vaan me yksin rakennamme Herralle, Israelin Jumalalle, niinkuin kuningas Koores, Persian kuningas, on meitä käsenyt."*

”Serubbaabel ja hänen toverinsa tunsivat nämä kirjoitukset ja monia muita niiden kaltaisia, ja äskeisen pakkosiirtolaisuuden yhteydessä he havaitsivat monia todisteita niiden täyttymisestä. Nyt he olivat katuneet niitä syntejään, jotka olivat aiheuttaneet heille ja heidän isilleen ne rangaistukset, joista Mooses oli niin selvästi puhunut. He olivat kaikesta sydämestään kääntyneet Jumalan puoleen ja uudistaneet liittonsa hänen kanssaan. Siksi heidän oli sallittu palata Juudeaan, jotta he voisivat korjata ennalleen kaiken sen, mitä oli hävitetty. Sopsisiko heidän nyt heti tämän toimintansa alussa liittoutua epäjumalanpalvelijoiden kanssa? »Älä tee liittoa heidän kanssansa», oli Jumala sanonut, ja ne jotka olivat vastikään uudelleen pyhittäytyneet Herralle

hänen temppeleinsä raunioiden edustalle pystytetyn alttarin ääressä, käsittivät, että hänen kansansa ja maailman välinen raja on aina pidettävä erehtymättömän selvänä. He kieltäytyivät liittoutumasta niiden kanssa, jotka Jumalan lain vaatimukset tuntevina eivät kuitenkaan halunneet totella niitä.” PK. s. 391,392.

Armottomia hyökkäyksiä ja niiden vaikutukset

6. Kuinka maan asukkaat reagoivat? Kuinka pitkälle he menivät vastustaessaan Jumalan tarkoitusta?

Esa 4:4-7 *Mutta maan kansa sai Juudan kansan kädet herpoamaan ja pelotti heidät rakentamasta. Ja ne palkkasivat heitä vastaan neuvonantajia, jotka tekivät heidän hankkeensa tyhjäksi, niin kauan kuin Koores, Persian kuningas, eli, ja aina Daarejaveksen, Persian kuninkaan, hallitusaikaan asti. Ahasveroksen hallituksen aikana, hänen hallituksensa alussa, he kirjoittivat syytöskirjan Juudan ja Jerusalemin asukkaita vastaan. Ja Artahsastan aikana kirjoittivat Bislam, Mitredat ja Taabeel ynnä näiden muut virkatoverit Artahsastalle, Persian kuninkaalle. Kirje oli kirjoitettu aramin kirjoituksella ja käännetty araminkielelle.*

”Jälleenrakentaessaan Herran huonetta Serubbaabel oli kohdannut monenlaisia vaikeuksia. Alusta lähtien sai vastustus »Juudan kansan kädet herpoamaan ja pelotti heidät rakentamasta», ja vastustajat »estivät väkivoimalla heidät työtä tekemästä» (Esa 4:4, 23). Mutta Herra oli tullut rakentajien avuksi, ja nyt hän sanoi profeettansa välityksellä Serubbaabelille: »Mikä olet sinä, suuri vuori, Serubbaabelin edessä? Lakeudeksi sinä! Hän on paneva paikoillensa huippukiven huutojen kaikuessa: 'Suosio, suosio sille!« (Sak. 4: 7).” PK. s. 410.

7. Heidän ikävien vihjailujensa ja vaikutuksensa tähden kuninkas Artaxerxekseen, mitä hän määräsi? Päinvastoin kuin Kyyroksen määräys ja tahto oli, mikä lopetettiin Jerusalemissa, joka jäi näin pysäytetyksi vuosiksi?

Esa 4:8, 21-24 *8. Käskynhaltija Rehum ja kirjuri Simsai kirjoittivat kuningas Artahsastalle Jerusalemiä vastaan kirjeen, joka kuului näin: ... Antakaa siis käsky, että ne miehet on estettävä työstään ja että se kaupunki on jätettävä rakentamatta, kunnes minulta tulee käsky. Ja varokaa, ettette lyö laimin mitään tässä asiassa, etteivät kuninkaat kärsisi siitä suurta vahinkoa.” Niin pian kuin kuningas Artahsastan kirjelmän jäljennös oli luettu Rehumille, kirjuri Simsaille ja heidän virkatovereilleen, menivät he kiiruusti Jerusalemiin juutalaisten luo ja estivät väkivoimalla heidät työtä tekemästä. Silloin pysähtyi Jumalan temppelein rakennustyö Jerusalemissa ja oli pysähdyksissä Daarejaveksen, Persian kuninkaan, toiseen hallitusvuoteen asti.*

”Heidän vihollistensa voimakas ja päättäväinen vastustus sai rakentajat vähitellen masentumaan. Muutamat eivät voineet unohtaa, että kulmakiveä laskettaessa monet olivat ilmaisseet epäilyksensä koko hankkeesta. Ja samarialaisten käydessä yhä uskaliaammiksi monet juutalaisista epäilivät, mahtoiko jälleenrakentamisen aika

sittenkään olla vielä koittanut. Tällainen mieliala levisi laajalti. Rohkeutensa menettäneinä ja masentuneina monet työmiehet palasivat kotiinsa ja tavanomaisiin töihinsä. Kambyseen hallitusaikana temppeilyö edistyi hitaasti. Ja vale - Smerdiin eli Artahsastan (Esra 4:7) hallitessa samarialaiset houkuttelivat tuon häikäilemättömän petturin julkaisemaan määräyksen, joka kielsi juutalaisia jälleenrakentamasta temppeiliään ja kaupunkiaan.” PK. s. 394.

Lisätutkisteluksi

”Tällaiset olosuhteet vallitsivat Dareios Hystaspeen kuninkuuden alkupuolella. Niin hengellisesti kuin ajallisestikin israelilaiset olivat surkuteltavassa tilassa. Niin kauan he olivat napsisseet ja epäilleet, niin kauan he olivat ensi kädessä ajatelleet omaa etuaan välittämättä sitä, että Herran temppeleli oli raunioina, että monet olivat unohtaneet Jumalan tarkoituksen, jonka mukaan heidät palautettaisiin entisiin oloihinsa Juudeaan, ja nämä sanoivat: »Aika ei ole tullut rakentaa Herran huonetta» (Hagg. 1:2).” PK. s. 394.

”Niin kauan kuin olemme tässä maailmassa ja Jumalan Henki vaikuttaa maailmassa, meidän tulee vastaanottaa ja antaa palveluksia. Meidän tulee antaa maailmalle valoa sellaisena, kuin se on esitetty Raamatussa, ja meidän tulee ottaa vastaan maailmalta se, minkä Jumala on vaikuttanut edistämään Hänen asiaansa. Herra vaikuttaa vieläkin kuninkaiden ja hallitsijoiden sydämiin kansansa hyväksi, ja niiden taholta, jotka ovat syvästi kiinnostuneita uskonnonvapauskysymyksestä, ei tule kieltäytyä yhdestäkään palveluksesta tai avusta, joka Jumalan vaikutuksesta annetaan Hänen asiaansa edistämistä varten. Meillä on esimerkkejä Jumalan sanassa tähän liittyen. Kyyros, Persian kuningas, antoi julistuksen koko valtakunnassaan ja antoi kirjoittaa sen. Toinen käsky tuli Daarejavekselta Herran huoneen rakentamiseksi, ja se on kerrottu Esran kirjan kuudennessa luvussa.” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp. 202, 203.

Lähetyskertomus Ecuadorista

Luettavaksi sapattina 25. huhtikuuta 2020

Erikoissapattikolehti tarkoitusta varten kootaan sapattina 2. toukokuuta 2020

Terveiset Ecuadorista. Jer. 17:7,8: 'Siunattu on se mies, joka turvaa Herraan, jonka turvana Herra on. Hän on kuin veden partaalle istutettu puu, joka ojentaa juurensa puron puoleen; helteen tuloa se ei peljästy, vaan sen lehvä on vihanta, ei poutavuonnakaan sillä ole huolta, eikä se herkeä hedelmää tekemästä.'

Tässä yhteydessä haluamme jakaa teidän kansanne työn, jota on tehty Elim - koulussa, joka sijaitsee Guayaquilin kaupungissa ja joka avattiin huhtikuussa 2005 tarjoamaan peruskoulutusta uskon vahvistamiseksi ja toivoa lapsille ja heidän perheilleen. Tämä työ alkoi uskon avulla, ja monien paikallisten perheiden tuella,

jotka uskalsivat uneksia laajentavansa Jumalan työtä lasten koulutuksen kautta.

Vuonna 2007 koululle annettiin valtuutus ja varmistettiin kaikki toimintaluvat; Se täyttää kaikki lain vaatimukset. Kouluvuoden 2005-2006 alussa kaikkiaan 37 poikaa ja tyttöä ilmoitautui, ja luku kasvoi 57:ään vuoden loppuun mennessä. Seuraavana kouluvuonna ilmoitautuneita oli 90, ja lukumäärä on jatkanut kasvuaan joka vuosi. Meidän parasta mainosta ovat olleet niiden lasten ja heidän perheidensä todistukset, jotka lähtevät koulusta suurella kaipauksella. Tällä hetkellä meillä on 185 oppilasta.

Mutta meidän unelmamme jatkuu, sillä monia kertoja olemme joutuneet käännyttämään oppilaita pois, koska meillä ei ole tarpeeksi kapasiteettia ottaa heitä. Useimmiten se koskee niitä, jotka ovat aloittamassa jatko-opinnot, niitä luokkia kysytään eniten. Olemme varmoja, että tämä vaatimus jatkuu tulevina vuosina, ja oppilaiden sydäntä koskettaa, kun he oppivat tuntemaan Jumalan ja Hänen suuren rakkautensa, ja heitä siunataan ihanan pelastussuunnitelman tuntemisella.

Profetian Henki kirjoittaa: 'Vaikka meidän tulee ponnistella vakavasti ympärillämme olevien ihmisten hyväksi ja viedä työtä uusille kentille, mikään työn määrä tässä asiassa ei saa olla syynä lasten ja nuorten koulutuksen laiminlyömiseen. ... Niin vanhempien kuin opettajienkin tulee esimerkin ja opetuksen kautta juurruttaa totuuden periaatteet ja rehellisyys nuorten mieliin, niin että heistä tulee uskollisia miehiä ja naisia Jumalalle ja Hänen työlleen.'" –*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 165.

Joka päivä koulu alkaa aamuhartaudella. Kristillinen kasvatus ei ole vain kouluaine, vaan rihma, joka kudotaan jokaiseen kouluaineeseen. Joka torstai meillä on lasten hartaus seurakunnassa, missä lapset ylistävät Jumalaa eri tavoin ja vanhemmat antavat lyhyitä esityksiä Raamatusta. Näihin tilaisuuksiin tulee oppilaiden vanhempia, ja käytämme tilaisuutta hyväksemme ja jaamme opetusta perheestä saarnaajien esittämänä. Lisäksi ammattipsykologit antavat neuvoja perheeseen ja hengellisyyteen liittyen. Laajentaaksemme toimintaamme, olemme ottaneet käyttöön lasten evankelisia kokoussarjoja ja avoimien ovien päiviä, missä esitetään oppilaiden työtä ja terveysuudistuksen aiheita ravinnosta ja luonnonhoitokeinoista.

Nimellä Elim on suuri merkitys Raamatussa, sillä siellä Jumalan kansa löysi virvoitusta, vettä ja palmupuita. Tänä päivänä Elim on virvoitus meidän maamme oppilaille. Koululla on monia tarpeita, ja kaiken hyvän vihollinen on monia kertoja yrittänyt estää sen edistystä aina siihen pisteeseen asti, että ajatellaan, että koulu pitäisi sulkea. Mutta Jumalan siunausten avulla olemme voineet voittaa nämä esteet ja mennä eteenpäin, tarttuen Jumalan lupaukseen 2. Kor. 12:9: 'Minun armossani on teille kyllin.'

Me kutsumme sinut osallistumaan Elim-koulun projektiin niin, että voimme jatkossakin tarjota tätä palvelua ja samalla käyttää hyväksemme tilaisuutta kertoa evankeliumia lapsille ja heidän vanhemmilleen laajalti. Teidän taloudellinen tukenne

auttaa meitä parantamaan luokkahuoneita ja rakentamaan lisätiloja jatkaaksemme tätä kasvatustyötä sekä uusimaan kalusteita ja välineitä, kuten pulpetteja, liitutauluja jne.

”Tämän maan historian päätöstapahtumissa monet näistä lapsista ja nuorista hämmästyttävät ihmisiä todistamalla totuudesta yksinkertaisesti mutta hengessä ja voimassa. Heille on opetettu Jumalan pelkoa, ja heidän sydämensä ovat pehmentyneet huolellisen Raamatun tutkistelun ja rukouksen kautta. Lähitulevaisuudessa monet lapset saavat Jumalan Hengen, ja he tekevät työtä julistaen totuutta maailmalle tavalla, jolla seurakunnan vanhemmat jäsenet eivät voi hyvin tehdä.” –*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, pp. 166, 167.

”Hyväatekeväinen sielu tulee ravituksi, ja joka muita virvoittaa, se itse kostuu.” Snl. 11:25. Kiitos avokätisistä lahjoituksistanne. Me rukoilemme, että Jumala antaa niiden menestyä ja tekee niistä valtavan virran, joka virtaa monien lasten ja perheiden siunaukseksi.

Me rukoilemme, että saatte meidän suuren rakkautemme.

–Ecuadorin kentän veljet ja sisaret

Erikoissapattikolehti Ecuadorin hyväksi

18

Sapattina 2. toukokuuta 2020

Temppeli valmiina vihollisen vastustuksesta huolimatta

”Jumalan seurakuntaa ei perustettu inhimillisellä voimalla eikä yhdellä, eikä sitä niillä voida hävittääkään. Seurakuntaa ei laskettu ihmisvoiman kalliolle vaan Kristukselle Jeesukselle, iankaikkiselle Kalliolle, »ja tuonelan portit eivät sitä voita» (Matt. 16:18). Jumalan läsnäolo vakauttaa hänen asiansa. Saamme neuvon: »Älkää luottako ruhtinaihin älkääkä ihmislapseen» (Ps. 146:3). »Rauhallisuus ja luottamus on teidän väkevyyttenne» (Jes.30:15). Jumalan suuri työ on perustettu oikeuden iankaikkisille periaatteille, eikä se koskaan raukea tyhjiin. Se etenee voimasta voimaan, »ei sotaväellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot» (Sak. 4:6).” PK. s. 411.

Rakentaminen jälleen aloitettuna ja uhkailtuna

1. Kuinka Herra rohkaisi kansaansa profeettainsa kautta noin vuonna 520 eKr?

Esra 5:1, 2 Mutta profeetta Haggai ja Sakarja, Iddon poika, profeetat, ennustivat Juudassa ja Jerusalemissa oleville juutalaisille Israelin Jumalan nimeen, hänen, jonka nimiin he olivat otetut. Niin Serubbaabel, Sealtielin poika, ja Jeesua, Joosadakin poika, nousivat ja alkoivat rakentaa Jumalan temppeleä Jerusalemissa,

ja heidän kanssansa Jumalan profeetat, jotka tukivat heitä.

”Mutta ne jotka luottivat Jumalaan, eivät tänä synkkänä hetkenäkään olleet vailla toivoa. Profeetta Haggai ja Sakarja herätettiin selvittämään tätä kriisiä. Sytyttävien todistuksien nämä Herran sanansaattajat osoittivat kansalle, mistä heidän vaikeutensa johtuivat. Profeetat selittivät, että koska he eivät pitäneet Jumalan asioita tärkeimpinä, eivät he voineet myöskään ajallisesti menestyä. Jos israelilaiset olisivat kunnioittaneet Jumalaa, palvoneet häntä kaikella arvonannolla ja tehneet hänen huoneensa rakentamisen tärkeimmäksi tehtäväkseen, he olisivat saaneet osakseen hänen läsnäolonsa ja siunauksensa.” PK. s. 395.

2. Mitä vastustajat tekivät yrittäessään keskeyttää työt jälleen? Kuinka Profetian Hengen mukaan Herran työn vastustajia tulisi käsitellä?

Esra 5:3-5 Siihen aikaan tulivat heidän luoksensa Tattenai, Eufrat-virran tämänpuoleisen maan käskynhaltija, ja Setar-Boosenai sekä heidän virkatoverinsa ja sanoivat heille näin: "Kuka on käsenyt teitä rakentamaan tätä temppeliä ja panemaan kuntoon tätä muuria?" Niin me sanoimme heille niiden miesten nimet, jotka tätä rakennusta rakensivat. Ja juutalaisten vanhinten yllä oli heidän Jumalansa silmä, niin ettei heitä estetty työstä, vaan meni kertomus asiasta Daarejavekselle ja odotettiin sitä koskevan kirjoituksen tuloa sieltä takaisin.

”Kristuksen linjaus jopa sielunvihollisen kohtelussa on meille esimerkkinä meidän kaikessa kanssakäymisessämme toisten kanssa, meidän ei tule koskaan esittää hyökkääviä syytöksiä ketään kohtaan; vielä vähemmän meidän tulee olla kovia tai ankaria niitä kohtaan, jotka saattavat olla yhtä innokkaita tuntemaan oikean tien, kuin itse olemme.” –*Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 240.

”Ota vaarin', ensin itsestäsi ja sitten opista. Älä anna synnin paaduttaa sydäntäsi. Tutki tarkoin tapojasi ja tottumuksiasi. Vertaa niitä Jumalan sanaan, ja sitten poista elämästäsi kaikki väärät tavat ja itsesi hemmottelu. Polvistu Jumalan eteen ja pyydä Häneltä Hänen sanansa ymmärrystä. Varmistu siitä, että tunnet totuuden oikeat periaatteet; ja kun kohtaat vastustusta, et ole omassa voimassasi, vaan Jumalan enkeli seisoo sinun vierelläsi auttaen vastaamaan jokaiseen kysymykseen, jota sinulta kysytään. Joka päivä sinun tulee vetäytyä syrjään, niin kuin Jeesus teki, ja sitten sinun sanoillasi ja esimerkilläsi on voimakas vaikutus hyvään.” –*Gospel Workers*, p. 105.

3. Kuka kirjoitti tästä asiasta kuninkaalle kirjeen, ja mitä johdonmukaisia, harkittuja kohtia se sanoma sisälsi?

Esra 5:17 Jos kuningas siis hyväksi näkee, niin tutkittakoon kuninkaan aarrekammiossa siellä Baabelissa, onko niin, että kuningas Koores on antanut käskyn rakentaa tämän Jumalan temppelin Jerusalemissa; ja lähettänee kuningas meille tiedon tahdostansa tässä asiassa."

”Haggain ja Sakarjan sanomat saivat kansan yrittämään kaikkensa, jotta temppeli saataisiin jälleenrakennetuksi, mutta samarialaiset ja muutkin häiritsivät heitä pahoin

työssä ja aiheuttivat monia hankaluuksia. Niinpä tuli kerrankin Jerusalemiin Meedia-Persian maakuntien käskynhaltijoita tiedustelemaan, kuka oli valtuuttanut heidät jälleenrakentamaan temppelin. Elleivät juutalaiset tällöin olisi luottaneet Herran johdattamiseen, tämä tiedustelu olisi saattanut olla seurauksiltaan heille hyvinkin tuhoisa. Mutta »juutalaisten vanhinten yllä oli heidän Jumalansa silmä, niin ettei heitä estetty työstä, vaan meni kertomus asiasta Daarejavekselle» (Esra 5:5). Näille käskynhaltijoille vastattiin niin viisaasti, että he päättivät kirjoittaa kirjeen Dareios Hystaspeelle, Meedia-Persian silloiselle hallitsijalle. Kirjeessä he kiinnittivät hänen huomiotaan Kyyrokseen, joka alun perin oli käskenyt jälleenrakentamaan Jerusalemissa olevan Jumalan huoneen ja määrännyt kustannukset suoritettaviksi kuninkaan rahastosta.” PK. s. 398.

4. Mikä vaikutus tällä kirjeellä oli? Mitä tästä välikohtauksesta voidaan oppia ja soveltaa silloin, kun vastoinkäymiset tai vaikeudet tulevat vastaan Jumalan työssä?

Esra 6:1-4 Niin kuningas Daarejaves antoi käskyn, että asiaa tutkittaisiin Baabelin arkistossa, jonne myös aarteet koottiin. Ja Ahmetan linnasta, Meedian maakunnasta, löydettiin kirjakäärö, johon oli kirjoitettu seuraavasti: "Muistettava tapahtuma: Kuningas Kooreksen ensimmäisenä hallitusvuotena kuningas Koores antoi käskyn: Jumalan temppeli Jerusalemissa, se temppeli rakennettakoon paikaksi, jossa uhreja uhrataan. Sen perustukset laskettakoon lujiksi, sen korkeus olkoon kuusikymmentä kyynärää ja leveys kuusikymmentä kyynärää. Siinä olkoon aina rinnakkain kolme kivikertaa suuria kiviä ja yksi hirsikerta uusia hirsiiä; ja kustannukset suoritettakoon kuninkaan hovista.

Daarejaveksen määräys rakennustyön jatkamiseksi

5. Mikä ihana muutos tapahtui Daarejaveksen huolenpidon ja tuen avulla? Mikä oli erityisen merkillepantavaa temppelin rakennustyön ja Jumalan kansan vastustamisessa?

Esra 6:6-9, 11, 12 - "Niinmuodoin on sinun, Tattenai, joka olet Eufrat-virran tuonpuoleisen maan käskynhaltija, sinun, Setar-Boosenai, ja teidän virkatoverienne, niiden afarsakilaisten, jotka ovat tuolla puolella Eufrat-virran, pysyttävä siitä erillänne. Antakaa Jumalan temppelin rakennustyön olla rauhassa. Juutalaisten käskynhaltija ja juutalaisten vanhimmat rakentakoot Jumalan temppelin paikallensa. Ja minä annan käskyn, mitä teidän on tehtävä juutalaisten vanhimmille heidän rakentaessaan Jumalan temppeliä: tuolta puolelta Eufrat-virran tulevista kuninkaan verotuloista suoritettakoon niille miehille tarkasti ja viivyttelemättä kustannukset. Ja mitä tarvitaan, mullikoita, oinaita ja karitsoita polttouhreiksi taivaan Jumalalle, nisuja, suolaa, viiniä ja öljyä, se annettakoon heille Jerusalemin pappien esityksestä joka päivä, laiminlyömättä,... Ja minä annan käskyn, että kuka ikinä rikkoo tämän määräyksen, hänen talostaan revittäköön hirsi, ja hänet ripustettakoon ja

naulittakoon siihen, ja hänen talostaan tehtäköön siitä syystä soraläjä. Ja Jumala, joka on asettanut nimensä siihen, kukistakoon jokaisen kuninkaan ja kansan, joka ojentaa kätensä rikkomaan tätä määräystä hävittämällä Jumalan temppelin Jerusalemissa. Minä Daarejaves olen antanut tämän käskyn; se tarkoin täytettäköön."

"Dareios etsi ja löysi tätä koskevan asiakirjan, jonka jälkeen hän käski asiaa tiedustelleita sallimaan temppelin jälleenrakennustyön jatkoa. »Antakaa Jumalan temppelin rakennustyön olla rauhassa», hän määräsi. »Juutalaisten käskynhaltija ja juutalaisten vanhimmat rakentakoot Jumalan temppelin paikallensa." PK. s. 398.

6. Minkä sysäyksen se antoi rakennustyölle? Mitä vallanpitäjät tekivät välittömästi?

Esra 6:13 Silloin Tattenai, Eufrat-virran tämänpuoleisen maan käskynhaltija, Setar-Boosenai ja heidän virkatoverinsa täyttivät tarkoin käskyn, jonka kuningas Daarejaves oli heille lähettänyt.

"Kuningas määräsi edelleen ankaria rangaistuksia niille, jotka jotenkin muuttaisivat käskyä, ja lopuksi hän esitti seuraavan merkittävän lausunnon: »Ja Jumala, joka on asettanut nimensä siihen, kukistakoon jokaisen kuninkaan ja kansan, joka ojentaa kätensä rikkomaan tätä määräystä hävittämällä Jumalan temppelin Jerusalemissa. Minä Daarejaves olen antanut tämän käskyn; se tarkoin täytettäköön» (jae 12). Näin Herra valmisti tietä temppelin valmistumiselle." PK. s. 399.

7. Mitä tapahtui vuonna 515 eKr. Herran suuren avun ja voiman avulla? Selitä, mitä Jumalan kansan tänä päivänä erityisesti tulee oppia tästä kokemuksesta.

Esra 6:15, 16 Tämä temppeli valmistui adar-kuun kolmanneksi päiväksi, nimittäin kuningas Daarejaveksen kuudentena hallitusvuotena. Silloin israelilaiset, papit ja leeviläiset ja muut pakkosiirtolaiset, viettivät Jumalan temppelin vihkiäisiä iloiten

"Lupaus: »Serubbaabelin kädet ovat tämän temppelin perustaneet, ja hänen kätensä sen valmiiksi saattavat», toteutui kirjaimellisesti (jae 9). »Niin juutalaisten vanhimmat rakensivat, ja työ onnistui heille profeetta Haggain ja Sakarjan, Iddon pojan, ennustuksen tukemana. Ja he saivat sen valmiiksi Israelin Jumalan käskyn ja Kooreksen, Daarejaveksen ja Artahsastan, Persian kuninkaan, käskyn mukaan. Tämä temppeli valmistui adar-kuun [kahdennentoista kuukauden] kolmanneksi päiväksi, nimittäin kuningas Daarejaveksen kuudentena hallitusvuotena» (Esr a 6: 14,15). Jälleenrakennettu temppeli vihittiin pian tämän jälkeen. »Silloin israelilaiset, papit ja leeviläiset ja muut pakkosiirtolaiset, viettivät Jumalan temppelin vihkiäisiä iloiten» ja »viettivät pääsiäistä ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä» (jakeet 16,19)." PK. s. 411.

Lisätutkisteluksi

”Kuitenkaan eivät Jumalan asian avoimet ja vannoutuneet vihamiehet ole eniten pelättäviä. Vielä pystyvämpiä pettämään ovat sellaiset, jotka Juudan ja Benjaminin vastustajien tavoin lähestyivät sulavin sanoin ja kauniisti puhuen ikään kuin pyrkisivät ystävälliseen liittoon Jumalan lasten kanssa. Sellaisia pitäisi jokaisen varoa, jottei joutuisi yllättäen johonkin taita vasti viritettyyn ja salattuun ansaan. Varsinkin nykyään, maailman historian lähestyessä loppuaan, Herra vaatii lapsiltaan valppautta, joka ei salli vähääkään herpaantumista. Mutta vaikka taistelu on herkeämätöntä, ei ketään jätetä kamppailemaan yksinään. Enkelit auttavat ja varjelevat niitä, jotka vaeltavat nöyrästi Jumalan edessä. Herramme ei koskaan petä ketään, joka luottaa häneen. Kun hänen lapsensa vetäytyvät hänen lähelleen suojaan pahuudelta, hän kohottaa säälivänä ja rakastavana lipun turvaamaan heitä viholliselta. »Älä koske heihin», hän sanoo, »sillä he ovat minun. Olen piirtänyt heidät kätteni hipiään.»” PK. s. 392,393.

19

Sapattina 9. toukokuuta 2020

Jälleenrakennus, vihkiminen ja puolustus

”Kansa oli yleisesti innostunut, ja he olivat yksi sydän ja yksi sielu isänmaallisuudessa ja iloissa toimeliaisuudessa. Taitoa ja vaikutusvaltaa omaavat miehet järjestivät asukkaiden eri luokat ryhmiä, joiden johtajat olivat vastuussa pystyttämään tietyn osan muuria. Jumalaa ja enkeleitä miellytti nähdä työntäteisten ryhmien työskentelevän sopuisasti Jerusalemin alas revittyjen muurien kimpussa, ja oli riemukasta kuulla työvälaineiden ääniä aamunkoitosta tähtien syttymiseen asti.” – (*Southern Watchman*, April 5, 1904) *Christian Service*, p. 175

Lisää vihollisen hyökkäyksiä ja Jumalaan luottamista

1. Kuka oli raivoissaan, kun kaupungin muurien rakennustyö alkoi edistyä Nehemian johdolla? Mitä voidaan nähdä vihollisen sanallisissa hyökkäyksissä?

Neh. 4:1-3 Nehemian, Hakaljan pojan, kertomus. Kislev-kuussa, kahdentenakymmenentenä vuotena, minun ollessani Suusanin linnassa, tuli Hanani, eräs minun veljistäni, ja muita miehiä Juudasta. Ja minä kyselin heiltä juutalaisista, siitä pelastuneesta joukosta, joka vankeudesta palanneena oli jäljellä, ja Jerusalemistä. Ja he sanoivat minulle: "Jotka vankeudesta palanneina ovat jäljellä siinä maakunnassa, ne ovat suuressa kurjuudessa ja häväistyksen alaisina; ja Jerusalemin muuri on revitty maahan, ja sen portit ovat tulella poltetut."

”Kaikkien kiireittensä keskelläkään Nehemia ei unohtanut voimansa lähdeä. Hänen mielensä oli aina ylennettynä Jumalaan, kaiken Ylivalvojaan. »Taivaan Jumala», hän huudahti, »on antava meille menestystä», ja kiiriessään pitkin muurin sivuja nämä

kaikuvat sanat sykkädyttivät kaikkien työntekijöiden mieltä. Mutta Jerusalemin varustusten korjaustyöt eivät saaneet sujua esteittä. Saatana oli herättämässä vastustusta ja aikaansaamassa masennusta. Sanballat, Tobia ja Gesem, hänen pääkätyrinsä tässä toiminnassa, ryhtyivät nyt estämään jälleenrakennustyötä. He koettivat aiheuttaa hajaannusta työntekijöiden keskuudessa. He pilkkasivat rakentajien puuhia selittäen koko hankkeen mahdottomaksi ja ennustaen sen lahoamista.” PK. s. 442,443.

2. Kuinka Nehemia vastasi vastustajan ivailuun?

Neh. 4:4-6 Kuule, Jumalamme, kuinka halveksitut me olemme. Käännä heidän häpäisynsä heidän omaan päähänsä. Saata heidät ryöstetyiksi vankeuden maassa. Älä peitä heidän rikkomustansa, älköönkä heidän syntiänsä pyyhittäkö pois sinun kasvojesi edestä, koska he ovat vihoittaneet sinut kohtelemalla noin rakentajia. Mutta me rakensimme muuria; ja koko muuri tuli valmiiksi puoleen korkeuteensa asti, ja siitä kansa sai rohkeutta työhön.

”Minulle osoitettiin Nehemia ja miten hän menetteli. Hän oli rakentamassa Jerusalemin muureja, ja Jumalan viholliset olivat päättäneet, ettei niitä rakenneta. ... Tässä tapauksessa vihan ja vastustuksen henki heprealaisia kohtaan muodosti yhdysiteen, joka sai aikaan keskinäistä ymmärtämystä eri kansalaisryhmien välillä, jotka muutoin olisivat saattaneet sotia toisiaan vastaan. Tämä kuvaa sattuvasti sitä, mitä mekin näinä päivinä usein saamme nähdä nykyistä totuutta vastustavien eri yhdyskuntien välisistä liitoista. Näiden ihmisten ainoa yhdyside näyttää olevan lohikäärmeen aikaansaama, ja se syöksee katkeruutta ja vihaa Jumalan käskyjä pitävää jäännöstä vastaan. Sellaista kohtelua saamme erikoisesti ensimmäisen päivän adventisteilta ja niiltä, jotka eivät pyhitä mitään päivää sekä niiltä, joille kaikki päivät ovat samanlaiset. Nämä näyttävät tulleen tunnetuiksi toistensa vihaamisesta ja parjaamisesta, milloin heiltä vaan jää aikaa siihen seitsemännen päivän adventistien mustaamisesta, parjaamisesta ja kaikkien heidän asioidensa vääristämisestä.” Ta.1, s. 409.

Päivin ja öin työtä, valppautta ja puolustamista

4. Mitä muuta vastustusta ja muita hyökkäyksiä rohkeat rakentajat kohtasivat? Puolustukseen tähtäävien toimenpiteiden lisäksi, keneen Nehemia luotti?

Neh. 4:9-14 Niin me rukoilimme Jumalaamme ja asetimme vartijat heitä vastaan, suojelemaan itseämme heiltä päivin ja öin. Mutta Juuda sanoi: "Taakankantajain voima raukeaa, ja soraa on ylen paljon; me emme jaksa rakentaa muuria." Ja meidän vastustajamme sanoivat: "Ennenkuin he tietävät tai huomaavat, me tulemme heidän keskellensä ja tapamme heidät ja lopetamme työn." Mutta kun heidän läheisyydessään asuvat juutalaiset tulivat ja sanoivat meille joka taholta kymmenenkin kertaa: "Vetäytykää meidän luoksemme", silloin minä asetin kansan muurin taakse, alempiin ja suojattomiin paikkoihin, asetin heidät sukukunnittain

asemiinsa miekkoineen, keihäineen ja jousineen. Ja katsastettuani kaiken minä nousin ja sanoin ylimyksille ja esimiehille ja muulle kansalle: "Älkää peljätkö heitä; muistakaa suurta ja peljättävää Herraa, ja taistelkaa veljienne, poikienne ja tyttärienne, vaimojenne ja kotienne puolesta."

”Samaan aikaan kun samarialaiset vehkeilivät Nehemiaa ja hänen työtään vastaan, tulivat eräät juutalaisten esimiehet tyytymättömiksi ja koettivat masentaa häntä liioittelemalla hankkeeseen liittyviä vaikeuksia. ... Masentavia ääniä kuultiin vielä eräältä toiseltakin taholta. »Heidän läheisyydessään asuvat juutalaiset», jotka eivät osallistuneet heidän työhönsä, kallistivat korvansa vihollisten väitteille ja käyttivät niitä heikentääkseen rohkeutta ja herättääkseen tyytymättömyyttä. Mutta pilkka ja virnuilu samoin kuin vastustus ja uhkailut näyttivät vain lujittavan Nehemian päättäväisyyttä ja terästävän hänen valppauttaan. Hän totesi kyllä vaarat, jotka olivat tarjolla tässä taistelussa heidän vihollisiaan vastaan, mutta se ei järkyttänyt hänen rohkeuttaan. »Me rukoilimme Jumalaamme», hän kertoo, »ja asetimme vartijat heitä vastaan, suojelemaan itseämme heiltä päivin ja öin.” PK. s. 444.

5. Mitä keinoja kansan täytyi ottaa käyttöönsä pitääkseen rakennustyön vireillä? Selitä, kuinka nuo heidän käyttämänsä viisaat keinot puolustuksen hyväksi olisi sovellettavissa tämän päivän Jumalan seurakuntaan, kun se taistelee pimeyden voimia vastaan.

Neh. 4:15-17 Sitten kuin vihollisemme olivat kuulleet, että me olimme saaneet tietää asian ja että Jumala oli tehnyt heidän hankkeensa tyhjäksi, palasimme me kaikki takaisin muurille, itsekukin työhönsä. Siitä päivästä alkaen teki toinen puoli minun palvelijoitani työtä, ja toinen puoli oli asestettuna keihäillä, kilvillä, jousilla ja rintahaarniskoilla; ja päämiehet seisoivat kaikkien niiden juutalaisten takana, jotka rakensivat muurilla. Nekin, jotka kantoivat taakkoja ja kuljettivat kuormia, tekivät toisella kädellensä työtä ja toisessa pitivät keihästä.

Jes. 8:10 Pitäkää neuvoa: se raukeaa; sopikaa sopimus: ei se pysy. Sillä Jumala on meidän kanssamme.

Job 5:12 Hän tekee kavalain hankkeet tyhjiksi, niin ettei mikään menesty heidän kättensä alla,

”Nehemian vieressä seisoivat torvensoittajat, ja muurin eri kohtiin oli sijoitettu pappeja, joilla oli pyhät torvet. Väki oli eri tahoilla työssään, mutta heti kun vaara lähestyi jotakin kohtaa, soitettiin torvilla merkki, että he rientäisivät sinne viipymättä. »Näin me siis teimme työtä», mainitsee Nehemia, »ja toinen puoli väkeä oli asestettuna keihäillä päivänkoitosta siihen asti, kunnes tähdet tulivat näkyviin.» Ne jotka olivat asuneet Jerusalemin ulkopuolisissa kaupungeissa ja kylissä, määrättiin nyt majoittumaan muurien sisäpuolelle sekä työmaan vartiointia varten että ollakseen aamulla valmiina käymään tehtäviinsä. Näin ehkäistiin tarpeetonta ajanhukkaa sekä vihollisten käymistä työntekijöiden kimppuun näiden kulkiessa työhön tai kotiinsa. Nehemia ja hänen kumppaninsa eivät lannistuneet vaikeuksista eivätkä ankarasta

palveluksesta. Vaatteitaan ja aseitaan he eivät riisuneet päivällä eivätkä yöksi tai edes lyhyeksi nukkuma-ajaksi.” PK. s. 444,445.

6. Kuinka Nehemia ja kansa puolustivat toisiaan hyökkäyksiä vastaan erityisesti syrjäisissä paikoissa? Kun he olivat yksimielisiä ja sitoutuneita, kuka taisteli heidän puolestaan? Kuka on kansan kanssa myös tänä päivänä syrjäisissä kolkissa, kun he työskentelevät väsymättä rakentaakseen ja vahvistaakseen Jumalan hengellistä valtakuntaa?

Neh. 4:18-20 Ja rakentajilla oli kullakin miekka sidottuna vyöllensä heidän rakentaessaan; ja torvensoittaja seisoi minun vieressäni. Minä sanoin ylimyksille, esimiehille ja muulle kansalle: "Työ on suuri ja laaja, ja me olemme muurilla hajallamme, kaukana toisistamme. Missä kuulette torven soivan, sinne kokoontukaa meidän luoksemme. Meidän Jumalamme sotii meidän puolestamme."

”Saatana käyttää hyväkseen kaiken vähänkin, mikä ei ole pyhitettyä, saadakseen aikeensa toteutumaan. Jumalan asian kannattajiksi tunnustautuvien joukossa on sellaisia, jotka liittyvät hänen vihollisiinsa ja siten saattavat hänen asiansa alttiiksi hänen katkerimpien vihamiestensä hyökkäyksille. Vieläpä muutamat niistäkin, jotka toivovat Jumalan työn edistyvän, heikentävät hänen palvelijoidensa toimintaa kuuntelemalla, kertomalla ja puolittain uskomallakin hänen vastustajiensa panettelua, kerskailua ja uhkauksia. Saatana toimii ihmeen menestyksellisesti kätyreidensä avulla, ja kaikki jotka taipuvat heidän vaikutettavikseen, joutuvat sellaisen lumoavan voiman alaisiksi, joka hävittää viisasten viisauden ja ymmärtäväisten ymmärryksen. Mutta Nehemian tavoin ei Jumalan kansankaan tule pelätä eikä väheksyä vihollisiaan. Jumalaan luottaen heidän on käytävä vakaasti eteenpäin, tehtävä hänen työtään epäitsekästi ja uskottava edustamansa asia hänen kaitsemuksensa johtoon.” PK. s. 445,446.

Suurin mahdollinen sitoutuminen ja ponnistus

7. Mikä äärimmäinen puolustuskeino oli tarpeen, jotta Herran työtä saatiin edistää Nehemian päivinä? Mitä tapahtuu, kun Jumalan kansa kohtaa samanlaisen tilanteen ja samanlaisia esteitä tänä päivänä?

Neh. 4:21-23 Näin me siis teimme työtä, ja toinen puoli väkeä oli asetettuna keihäillä päivänkoitosta siihen asti, kunnes tähdet tulivat näkyviin. Siihen aikaan minä myös sanoin kansalle: "Kukin jääköön palvelijoineen yöksi Jerusalemiin, että he olisivat meidän apunamme yöllä vartioimassa ja päivällä työssä." Emmekä me, en minä, eivät minun veljeni ja palvelijani eivätkä ne vartijat, jotka minua seurasivat, riisuneet vaatteitamme. Kullakin keihäs ja vettä.

”Syvän masennuksen keskellä Nehemia luotti Jumalaan ja otti hänet varmaksi turvakseen. Hän joka tuki palvelijaansa silloin, on ollut kansansa luottamuksen kohteena kaikkina aikoina. Jokaisessa kriisissä hänen kansansa saa luottavasti lausua: »Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?» (Room. 8: 31).

Olkoot saatanan ja hänen kätyreidensä salajuonet miten ovelia tahansa, Jumala kykenee paljastamaan ne ja tekemään tyhjiksi kaikki heidän suunnitelmansa. Uskon vastaus on nykyään sama kuin Nehemian antama : »Meidän Jumalamme sotii meidän puolestamme», sillä Jumala on mukana työssään, eikä yksikään ihminen voi estää sen lopullista menestystä.” PK. s. 446.

Lisätutkisteluksi

”Äsken saamassani näyssä minulle osoitettiin, ettei maksaminen samalla mitalla takaisin heidän parjauksiinsa eikä alentuminen heidän tasolleen lisää vaikutustamme eikä tuo meille Jumalan mielisuosiota. On sellaisia, jotka turvautuvat mihin petoksiin ja julkeisiin vääryyksiin tahansa voidakseen pettää sieluja ja häväistä Jumalan lakia sekä niitä, jotka rakastavat ja tottelevat sitä. He tulevat kerta toisensa jälkeen toistamaan mitä epäjohtonmukaisimpia ja alhaisimpia valheita, kunnes he itsekin rupeavat uskomaan niitä. Sellaisia ovat heidän voimakkaimmat väitteensä, joita he käyttävät neljännen käskyn sapattia vastaan. Meidän ei tule antautua tunteittemme valtaan eikä antaa niitten erottaa meitä varoitussanomien julistamisesta maailmalle.” Ta.1, s. 408,409.

20

Sapattina 16. toukokuuta 2020

Menestys kaikista uhkauksista huolimatta

”Pimeyden ruhtinas yrittää kaikin mahdollisin keinoin saada Jumalan palvelijat liittoutumaan saatanan kätyreiden kanssa. Heitä houkutellessaan jatkuvasti poikkeamaan velvollisuuden tieltä, mutta heidän pitäisi lujasti vastata Nehemian tavoin: »Minulla on suuri työ tekeillä, niin etten voi tulla.» Jumalan työntekijät saavat turvallisesti jatkaa työtään antaen toimintansa kumota ne valheet, joilla heitä pyritään ilkeästi vahingoittamaan. Jerusalemin muurien rakentajien tavoin heidän täytyy kieltäytyä jättämästä työtään, vaikka heitä miten uhattaisiin, pilkattaisiin tai väärin syytettäisiin. Heidän valppautensa ei saa hetkeksikään herpaantua, sillä viholliset ovat alati heidän kintereillään. Heidän tulee aina rukoilla Jumalaa ja asettaa »vartijat heitä vastaan päivin ja öin» (Neh. 4: 9).” PK. s. 456.

Kompromissin väitetyt hyödyt merkitsevät vaaraa

1. Kun muurit oli saatu täysin valmiiksi, mitä Nehemian viholliset kutsuivat häntä tekemään? Kun eivät olleet pystyneet pysäyttämään työtä siihen asti, mitä he suunnittelivat saada tehdyksi eri strategialla?

Neh. 6:1, 2 Kun Sanballat, Tobia, arabialainen Gesem ja meidän muut vihollisemme kuulivat, että minä olin rakentanut muurin ja ettei siinä enää ollut aukkoa - vaikken minä ollutkaan vielä siihen aikaan asettanut ovia paikoilleen portteihin - niin

Sanballat ja Gesem lähettivät minulle sanan: "Tule, kohdatkaamme toisemme Kefirimissä, Oonon laaksossa." He näet ajattelivat tehdä minulle paha.

"Sanballat ja hänen liittolaisensa eivät uskaltaneet käydä avoimeen taisteluun juutalaisia vastaan, mutta pahansuovan kaunansa yhä kasvaessa he koettivat salaisilla puuhillaan jatkuvasti masentaa, häiritä ja vahingoittaa heitä. Jerusalemin muuri olisi tuota pikaa valmis. Kun se olisi täysin kunnossa ja porttien ovet paikoillaan, ei näillä Israelin vihamiehillä olisi toivoa päästä tunkeutumaan kaupunkiin. Niinpä he yrittivätkin sitä hanakammin ajaa työt heti pysähdyksiin. Lopulta he keksivät juonen, jolla aikoivat suistaa Nehemian asemastaan ja saatuaan hänet valtaansa tappaa tai ainakin vangita hänet." PK. s. 452.

2. Mitä Nehemia vastasi tähän ansaan? Mitä vihollisen päättäväinen asioihin sekaantuminen osoitti?

Neh. 6:3, 4 Niin minä lähetin heidän luokseen sanansaattajat ja käskin sanoa: "Minulla on suuri työ tekeillä, niin etten voi tulla. Keskeytyisihän työ, jos minä jättäisin sen ja tulisin teidän luoksenne." Ja he lähettivät minulle saman sanan neljä kertaa, mutta minä vastasin heille aina samalla tavalla.

"Teeskennellen haluavansa sovittelua vastapuolten välistä kiistaa he pyrkivät neuvottelemaan Nehemian kanssa ja kutsuivat hänet kohtauspaikalle, erääseen Oonon laakson kylään. Mutta hän kieltäytyi saatuaan Pyhän Hengen ilmaisemana tiedon heidän todellisesta tarkoituksestaan. »Minä lähetin heidän luokseen sanansaattajat», hän kirjoittaa, »ja käskin sanoa: 'Minulla on suuri työ tekeillä, niin etten voi tulla. Keskeytyisihän työ, jos minä jättäisin sen ja tulisin teidän luoksenne.'» Mutta kiusaajat olivat sitkeitä. Neljä kertaa he lähettivät saman kutsun ja saivat joka kerta saman vastauksen." PK. s. 452.

Kasvava pahantahtoisuus vaatii jumalallista viisautta ja voimaa

3. Mitä Nehemialle avoimessa kirjeessä esitettyjä uhkailevia vihjailuja vihollinen yritti käyttää aiheuttaakseen vaikeuksia? Kuinka Nehemia kumosi nämä valheet?

Neh. 6:5-8 Silloin Sanballat lähetti viidennen kerran palvelijansa minun luokseni samassa asiassa, ja tällä oli kädessään avoin kirje. Siihen oli kirjoitettu: "Kansojen kesken huhuillaan, ja myös Gasmu sanoo, että sinä ja juutalaiset suunnittelette kapinaa. Sentähden sinä rakennat muuria, ja itse sinä pyrit heidän kuninkaaksensa - niin kerrotaan. Myöskin olet hankkinut profeettoja julistamaan itsestäsi Jerusalemissa näin: 'Juudassa on kuningas.' Tämän nyt kuningas saa kuulla; tule siis ja neuvotelkaamme keskenämme." Silloin minä lähetin hänelle sanan: "Ei ole tapahtunut mitään semmoista, mistä puhut, vaan sinä olet keksinyt sen omasta päästäsi."

"Huomattuaan aikeensa epäonnistuneen he turvautuivat uskaliaampaan salajuoneen. Sanballat lähetti Nehemian luo sanansaattajan, jolla oli mukanaan avoin kirje..."

Jos tällaiset huhut tosiaan olisivat olleet liikkeellä, olisi syytä ollutkin pelkoon, sillä pian ne olisivat levinneet kuninkaankin kuuloon, ja hän olisi kyllä vähäisimmästäkin epäluulosta ryhtynyt kovin ankariin toimenpiteisiin. Mutta Nehemia oli varma siitä, että kirje oli pelkkää petosta ja kirjoitettu vain hänen pelottamiseksi ja saamiseksi ansaan. Tätä päätelmä ä tuki sekin, että kirje oli lähetetty avonaisena ilmeisesti siitä syystä, että sivullisetkin lukisivat sen ja levittäisivät levottomuutta kansaan. Nehemia lähetti heti vastauksen: »Ei ole tapahtunut mitään semmoista, mistä puhut, vaan sinä olet keksinyt sen omasta päästäsi.» Eivät saatanan juonet olleet Nehemialle tuntemattomia. Hän tiesi näillä hankkeilla pyrittävän heikentämään rakentajien mielialaa ja niin saamaan heidän ponnistelunsa valumaan hiekkaan.” PK. s. 452,453.

4. Kun Nehemian viholliset yrittivät kaikin tavoin lannistaa ja pelotella Nehemiaa, keneltä hän sai viisautta ja tukea? Mitä Semaja ehdotti mukamas pelastaakseen Nehemian hengen?

Neh. 6:9, 10 He näet kaikki peloittelivat meitä arvelleen: "Heidän kätensä herpoavat työssä, ja se jää tekemättä." Mutta vahvista sinä minun käteni. Minä menin Semajan, Delajan pojan, Mehetabelin pojanpojan, taloon, hänen ollessaan eristettynä. Hän sanoi: "Menkäämme yhdessä Jumalan temppeliin, temppelisiin, ja sulkekaamme temppelisiin ovet. Sillä he tulevat tappamaan sinua; yöllä he tulevat ja tappavat sinut."

”Sanballat ja hänen toverinsa palkkasivat miehiä, jotka tekeytyisivät Nehemian ystäviksi ja antaisivat hänelle väärän neuvon Herran sanana. Päämiehenä tässä pahanteossa oli Semaja, jota Nehemia oli aikaisemmin pitänyt kunnan miehenä. Tämä sulkeutui erääseen temppelin lähellä olevaan huoneeseen muka henkeään peläten. Temppeli oli siihen aikaan jo muurien ja porttien suojaama, vaikka kaupungin portit eivät olleetkaan vielä paikoillaan. Ollen olevinaan kovin huolissaan Nehemian turvallisuudesta Semaja neuvoi häntä suojautumaan temppeliin. ... Jos Nehemia olisi noudattanut tätä petollista neuvoa, hän olisi uhrannut uskonsa Jumalaan ja tullut kansan silmissä halveksittavaksi pelkuriksi. ... Tuolla yhdellä ainoalla epäviisaalla teolla Nehemia olisi tosiaan menettänyt kaiken, mitä oli saanut toimeksi.” PK. s. 452-454.

5. Mitä Nehemia huomasi Jumalan kaitselmuksen ansiosta sen miehen aikeista, joka neuvoi häntä pakenemaan ja piiloutumaan? Kuka yritti peruttaa tätä Herran rohkeaa palvelijaa, joka oli lujasti päättänyt saada valmiiksi taivaasta määrätyn työn?

Neh. 6:11-14 Mutta minä vastasin: "Pakenisiko minunlaiseni mies? Tahi kuinka voisi minunlaiseni mies mennä temppeliin ja kuitenkin jäädä eloon? Minä en mene." Minä näet ymmärsin, ettei Jumala ollut häntä lähettänyt, vaan että hän oli lausunut minulle sen ennustuksen siitä syystä, että Tobia ja Sanballat olivat palkanneet hänet:

hänet oli palkattu siinä tarkoituksessa, että minä peljästyisin ja menettelisin sillä tavalla ja niin tekisin syntiä; siitä he saisivat panettelun aiheen, häväistäkseen minua. Muista, Jumalani, Tobiaa ja Sanballattia näiden heidän tekojensa mukaan, niin myös naisprofeetta Nooadjaa ja muita profeettoja, jotka minua peloittelivat.

”Semanjan häpeällisen neuvon toistivat eräät muutkin hyvässä maineessa olleet, jotka sanoivat olevansa Nehemian ystäviä mutta olivat salaa liitossa hänen vihollistensa kanssa. Turhaan he kuitenkin virittelivät ansojaan. Nehemia vastasi pelottomasti: »Pakenisiko minunlaiseni mies? Tai kuinka voisi minunlaiseni mies mennä temppeleihin ja kuitenkin jäädä eloon? Minä en mene.»” PK. s. 454.

Voitto – työ saatu valmiiksi

6. Mitä rakentajat saivat valmiiksi ennätysajassa? Kenen hyvä käsi johti ja vahvisti heitä saamaan työn valmiiksi?

Neh. 6:15, 16 Muuri valmistui elul-kuun kahdentenakymmenentenä viidentenä päivänä, viidenkymmenen kahden päivän kuluttua. Kun kaikki meidän vihollisemme sen kuulivat, ja kaikki ympärillämme asuvat kansat näkivät sen, havaitsivat he joutuneensa aivan alakynteen; sillä he tunsivat, että tämä työ oli suoritettu meidän Jumalamme avulla.

”Vihollisten avoimista ja salaisista vehkeilyistä huolimatta rakennustyö edistyi tasaisesti, ja vajaassa kahdessa kuukaudessa Nehemian tulosta Jerusalemiin oli kaupunki ympäriinsä varustettu, ja rakentajat saattoivat kävellä muureilla ja katsella alhaalla hämmästeleviä ja tappiolle jääneitä vihollisiaan. »Kun kaikki meidän vihollisemme sen kuulivat, ja kaikki ympärillämme asuvat kansat näkivät sen», kirjoittaa Nehemia, »havaitsivat he joutuneensa aivan alakynteen; sillä he tunsivat, että tämä työ oli suoritettu meidän Jumalamme avulla.»” PK. s. 454.

7. Jopa keiden joukossa oli ihmisiä, jotka asettuivat vihollisen puolelle? Tässä vaikeassa salajuonten tilanteessa, keneltä Nehemia ja rakentajat etsivät toivoa, rohkeutta, viisautta ja voimaa jatkaa loppuun saakka?

Neh. 6:17-19 Niinä päivinä meni myös Juudan ylimyksiltä lukuisia kirjeitä Tobialle, ja Tobialta tuli kirjeitä heille. Sillä Juudassa oli monta, jotka olivat valalla liittoutuneet hänen kanssansa; sillä hän oli Sekanjan, Aarahin pojan, vävy, ja hänen poikansa Joohanin oli ottanut vaimokseen Mesullamin, Berekjan pojan, tyttären. He myös puhuivat minulle hyvää hänestä ja veivät minun puheeni hänelle. Kirjeitäkin Tobia lähetti peloittelakseen minua.

Ps. 37:39, 40 Mutta vanhurskasten pelastus tulee Herralta, hän on heidän linnansa ahdingon aikana. Herra auttaa heitä ja vapahtaa heidät, vapahtaa jumalattomista ja pelastaa heidät; sillä he turvaavat häneen.

”Mutta tämäkään todiste Herran valvovasta kädestä ei riittänyt hillitsemään israelilaisten joukossa olevia tyytymättömiä, kapinallisia ja petollisia. ... Tästä nähdään, mitä pahaa avioliiton solmiminen epäjumalanpalvelijain kanssa saa aikaan.

Muuan Juudan perhe oli näin sitoutunut yhteen Jumalan vihollisten kanssa, ja tämä suhde oli osoittautunut ansaksi. Monet muut olivat tehneet samoin. Nämä olivat alituisena haittana samoin kuin se sekakansa, joka lähti Israelin mukaan Egyptistä. He eivät palvelleet Jumalaa kokosydämisesti vaan olivat valmiit kieltäytymään Jumalan työn vaatimista uhrauksista, vaikka he olivat juhlallisesti vannoen luvanneet antaa tukensa ja olla yhteistyössä. ...Juudan ylimyksetkin, jotka olivat solmineet seka-avioliittoja ja olleet petoksellisessa kirjeenvaihdossa Tobian kanssa käytyään valalliseen liittoon hänen kanssaan, suosittelivat häntä nyt kyvykkäänä ja kaukonäköisenä miehenä, jonka kanssa tehdystä liitosta olisi paljon hyötyä juutalaisille. Samaan aikaan he kuitenkin kavalsivat hänelle Nehemian suunnitelmat ja toimet. Näin he asettivat Jumalan kansan työn alttiiksi vihollisten hyökkäyksille ja antoivat heille tilaisuuden vääristellä Nehemian sanoja ja tekoja sekä estää hänen työtään.” PK. s. 454,455.

Lisätutkisteluksi

”Kun köyhät ja sorretut olivat pyytäneet Nehemiaa korjaamaan heidän kärsimänsä vääryydet, hän oli puolustanut heitä rohkeasti ja saanut väärintekijät lopettamaan heidän häpeällisen riistämisensä. Mutta hän ei käyttänyt omaksi hyväkseen sitä käskyvaltaa, jolla hän oli auttanut sorrettuja maanmiehiään. Muutamat olivat suhtautuneet hänen pyrkimyksiinsä kiittämättömästi ja petollisesti... Saatana on aina suunnannut hyökkäyksensä niitä vastaan, jotka ovat pyrkineet edistämään Jumalan työtä ja asiaa. Usein nolattunakin hän hyökkää yhä uudestaan usein innoin ja usein menetelmin. Mutta eniten on varottava hänen salaista toimintaansa niiden välityksellä, jotka vakuuttavat olevansa Jumalan työn ystäviä. Avoin vastustus voi olla kiihvasta ja julmaa, mutta se on Jumalan asialle paljon vähemmän vaarallista kuin niiden salainen vihollisuus, jotka sanovat palvelevansa Jumalaa mutta sydämeltään ovat saatanan palvelijoita.” PK. s. 455.

21

Sapattina 23. toukokuuta 2020

Puolustettuna ja puhdistettuna

”Saatana yrittää johtaa meidät kiusaukseen, jotta luonteessamme oleva pahuus paljastuisi ihmisille ja enkeleille ja jotta hän voisi väittää meitä omikseen. Sakarjan vertauskuvallisessa profetiassa saatana nähdään seisomassa Herran enkelin edessä syyttämässä Joosuaa, ylimmäistä pappia, jolla on yllään saastaiset vaatteet, ja vastustamassa sitä työtä, jonka enkeli haluaa tehdä hänen hyväkseen. Tämä kuvaa miten saatana asennoituu jokaiseen sieluun, jota Kristus pyrkii vetämään luokseen. Vihollinen johtaa meidät syntiin, ja sitten hän syyttää meitä koko maailmankaikkeuden edessä väittäen ettemme ansaitse Jumalan rakkautta. Ja

Joosualle hän sanoi: »Katso, minä olen ottanut sinulta pois pahat tekosi, ja minä puetan sinut juhlaavaatteisiin» (Sak. 3: 2, 4).” Vs. s. 126,127.

Näky ylimmäisestä papista syytettynä

1. Minkä näyn Herra antoi profeetta Sakarjalle? Mitä Saatana teki Herran enkelin oikealla puolella?

Sak. 3:1 Ja hän näytti minulle ylimmäisen papin Joosuan seisomassa Herran enkelin edessä ja saatanan seisomassa hänen oikealla puolellaan, häntä syyttämässä.

”Näkymä Saatanan syytöksistä esitettiin profeetalle. Hän sanoo: 'Ja hän näytti minulle ylimmäisen papin Joosuan seisomassa Herran enkelin edessä ja saatanan seisomassa hänen oikealla puolellaan, häntä syyttämässä.' Jeesus on meidän suuri Ylimmäinen Pappimme taivaassa. Ja mitä Hän tekee? Hän tekee välitys- ja sovitustyötä kansansa hyväksi, joka uskoo Häneen. Hänen antamansa vanhurskauden tähden Jumala on hyväksynyt heidät niinä, jotka julistavat maailmalle, että he ovat uskollisia Jumalalle, pitäen kaikki Hänen käskynsä. Saatana on täynnä pahansuopaista vihaa heitä kohtaan ja osoittaa samaa henkeä heitä kohtaan kuin hän osoitti Jesusta Kristusta kohtaan Hänen ollessaan maan päällä.” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 37.

2. Missä kunnossa ylimmäinen pappi Joosuan yllä olevat vaatteet olivat? Kuka puolusti häntä vastustajan syytöksiä vastaan? Kenellä muulla on Puolustaja Isän valtaistuimen luona?

Sak. 3:2, 3 Ja Herra sanoi saatanalle: "Herra nuhdelkoon sinua, saatana. Nuhdelkoon sinua Herra, joka on valinnut Jerusalemin. Eikö tämä ole kekäle, joka on tulesta temmattu?" Ja Joosua oli puettu saastaisiin vaatteisiin, ja hän seisoi enkelin edessä.

1 Joh. 2:1 Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas.

”Näyssä vuonna 1880 minä kysyin: 'Missä on Jumalan kansan turva näinä vaaran päivinä?' Vastaus oli: 'Jeesus tekee välitystyötä kansansa hyväksi, vaikka Saatana seisoo Hänen oikealla puolellaan vastustamassa Häntä. ... Ihmisen Välittäjä ja Puolustaja, Jeesus, johtaa kaikkia, jotka haluavat tulla Hänen johtamikseen, sanoen: 'Seuraa minua ylöspäin, askel askeleelta, sinne, missä Vanhurskauden Auringon kirkas valo loistaa.'” –*Life Sketches of Ellen G. White*, p. 324.

”Luimme Sakarjan ennustuksesta, että Saatana kaikkine joukkoineen nousi vastustamaan ylimmäisen pappi Joosuan rukouksia ja Kristusta, joka osoitti suosionsa Joosualle... Kristuksen sielunviholliselle antaman vastauksen tulisi olla meille esimerkkinä kaikessa kanssakäymisessä toisten ihmisten kanssa, emme saa koskaan esittää hyökkäviä syytöksiä ketään vastaan; vielä vähemmän kovuutta tai ankaruutta niitä kohtaan, jotka saattavat olla yhtä kiinnostuneita oikeasta tiestä kuin mekin.” –

Hänen vaatteensa täysin vaihdettuina

3. Minkä käskyn Puolustaja antoi ”niille, jotka seisoivat hänen edessään” liittyen ylimmäisen papin saastaisiin vaatteisiin? Mitä saastaisten vaatteiden riisumisella kuvataan?

Sak. 3:4 Ja Joosua oli puettu saastaisiin vaatteisiin, ja hän seiso i enkelin edessä. Niin tämä lausui ja sanoi näin niille, jotka seisoivat hänen edess änsä: "Riisukaa pois saastaiset vaatteet hänen ylt änsä." Ja hän sanoi hänelle: "Katso, minä olen ottanut sinulta pois pahat tekosi, ja minä puetan sinut juhlavaatteisiin."

”Seisten Jumalan rikutun lain edessä, syntinen ei voi puhdistaa itseään; mutta uskoessaan Kristukseen hän on Kristuksen äärettömän rakkauden kohde ja puettuna Hänen tahrattomaan vanhurskauteensa. Jeesus rukoili niiden puolesta, jotka uskoivat Kristukseen: Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus... 'että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt. Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä' Joh 17:17-22.” –*Faith and Works*, p. 108.

4. Kun likaiset vaatteet oli riisuttu pois, millaiset vaatteet Joosualle puettiin? Mitä vaatteiden vaihtaminen ja puhdas käärelakki kuvaavat hengellisesti?

Sak. 3:5 Minä sanoin: "Pantakoon puhdas käärelakki hänen päähänsä." Niin he panivat puhtaan käärelakin hänen päähänsä ja pukivat hänet vaatteisiin. Ja Herran enkeli seiso i siinä.

”Taivaallinen Isäsi riisuu ylt äsi synnin saastuttamat vaatteet. Ylimmäinen pappi Joosua, joka Sakarjan kauniin vertauskuvallisen ennustuksen mukaan seiso saastaisissa vaatteissaan Herran enkelin edessä, kuvaa syntistä. Ja Herra sanoo: »Riisukaa pois saastaiset vaatteet hänen ylt änsä.' Ja hän sanoi hänelle: 'Katso, minä olen ottanut sinulta pois pahat tekosi, ja minä puetan sinut juhlavaatteisiin'» (Sak. 3:4,5). Samoin Jumala pukee sinun yllesi »autuuden vaatteet» ja verhoaa sinut »vanhurskauden viittaaan» (Jes. 61:10). Vaikka »kyyhkysen siivet ovat hopealla silatut, sen sulat keltaisella kullalla» (Ps. 68: 14), eivät ne vedä vertoja autuuden vaatteiden kauneudelle.” KV. s. 150.

5. Minkä ehdollisen lupauksen Herran enkeli antoi välittävälle papille? Mitä Herran lupaukset merkitsevät Jumalan kansalle?

Sak. 3:6, 7 Ja Herran enkeli todisti Joosualle sanoen: "Näin sanoo Herra Sebaot: Jos sinä vaellat minun teilläni ja hoidat minun säättämäni tehtävät, saat sinä myös tuomita minun huonettani ja vartioida minun esikartanoitani, ja minä annan sinulle pääsyn näiden joukkoon, jotka tässä seiso vat.

”Me tarvitsemme jumalallista valoa, jos haluamme pitää lamppumme palavina. Mutta Jeesus kuoli tarjotakseen tämän avun. Hän laajensi kutsuaan: 'kaikki, jotka eivät

antaudu minun turviini, eivät tee rauhaa minun kanssani, tee rauhaa minun kanssani.' Tartu äärettömän Voiman käsivarteen; silloin Hän on kallisarvoinen sinun sielullesi, ja koko taivas on sinun. 'Jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin Hän on valkeus', meillä on pyhät enkelit seuramme. Joosualle sanottiin: "'Näin sanoo Herra Sebaot: Jos sinä vaellat minun teilläni ja hoidat minun säätämäni tehtävät, ... minä annan sinulle pääsyn näiden joukkoon, jotka tässä seisovat.' Ja keitä ovat ne, 'jotka tässä seisovat'? He ovat Jumalan enkeleitä. Joosualla täytyy olla elävä, luottava usko Jumalaan joka päivä; ja sitten enkelit ovat hänen seuranaan ja Jumalan voima lepää hänen yllään kaikissa hänen töissään.'" –*Reflecting Christ*, p. 168.

"Muutos on annettu ehdollisena: 'Näin sanoo Herra Sebaot: Jos sinä vaellat minun teilläni ja hoidat minun säätämäni tehtävät, saat sinä myös tuomita minun huonettani ja vartioita minun esikartanoitani, ja minä annan sinulle pääsyn näiden joukkoon, jotka tässä seisovat.' Sak. 3:7." –*Manuscript Releases*, vol. 20, pp. 190, 191.

Vesa suorittaa ihmeteen

6. Millaisena Joosuan ja hänen työtovereidensa palvelusta pidettiin? Kenet Herra lähettäisi tekemään pappispalveluksen kunniakkaaksi?

Sak. 3:8 Kuule, Joosua, ylimmäinen pappi, sinä ja sinun ystäväsi, jotka edessäsi istuvat. Sillä ennusmerkin miehiä he ovat; sillä katso, minä annan tulla palvelijani, Vesan.

"Nyt täyttyvät lopullisesti nämä enkelin sanat: 'Kuule, Joosua, ylimmäinen pappi, sinä ja sinun ystäväsi, jotka edessäsi istuvat. Sillä ennusmerkin miehiä he ovat; sillä katso, minä annan tulla palvelijani, Vesan.' Kristus ilmestyy kansansa Lunastajana ja Vapahtajana, Nyt jäännöksestä todellakin on tullut 'ennusmerkin miehiä', kun heidän maallisen vaelluksensa kyyneleet ja nöyryytykset vaihtuvat iloon ja kunniaan Jumalan ja Karitsan luona. 'Sinä päivänä on Herran vesa oleva heille kaunistus ja kunnia ja maan hedelmä heille korkeus ja loisto. Ja ne, jotka Siionissa ovat säilyneet ja Jerusalemissa jäljelle jääneet, kutsutaan pyhiksi, kaikki, jotka ovat kirjoitetut Jerusalemissa elävien lukuun.' Jes. 2,3." Ta. 2, s. 180.

7. Minkä erikoisen kiven Herra asetti ylimmäisen papin eteen? Kuinka kauan kestää, että vääräys otetaan täysin pois ihmisestä, joka rakentaa elävän ”kiven” päälle?

Sak. 3:9, 10 Sillä katso: kivi, jonka minä olen asettanut Joosuan eteen - siihen yhteen kiveen päin on seitsemän silmää! Katso, minä kaiverran kaiverrukset siihen, sanoo Herra Sebaot, ja otan pois tämän maan pahat teot yhtenä päivänä. Sinä päivänä te kutsutte, kukin ystävänsä, viinipuun ja viikunapuun alle."

Lisätutkisteluksi

"Sinun mielesi on annettu, jotta ymmärtäisit, kuinka työskennellä. Sinun silmäsi on annettu, jotta olisit kiinnostunut erottamaan Jumalan sinulle antamat mahdollisuudet. Sinun korvasi ovat sitä varten, että kuuntelet Jumalan käskyjä. Sinun polvesi ovat sitä

varten, että polvistuisit niillä kolmesti päivässä hartaaseen rukoukseen. Sinun jalkasi ovat sitä varten, että riennät Jumalan käskyjen tiellä. Ajatuksia ponnisteluita ja lahjoja tulee harjoittaa, että valmistuisit ylhäällä olevasta koulusta ja kuulisit Hänen huuiltaan, joka on voittanut kaikki kiusaukset meidän hyväksemme, sanat: 'Näin sanoo Herra Sebaot: Jos sinä vaellat minun teilläni ja hoidat minun säätämäni tehtävät, saat sinä myös tuomita minun huonettani ja vartioida minun esikartanoitani, ja minä annan sinulle pääsyn näiden joukkoon, jotka tässä seisovat.' Sak. 3:7." – *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 298.

22

Sapattina 30. toukokuuta 2020

Voitto kiusauksesta

"Kun Jeesus oli saanut kasteen Jordanissa, vei Henki hänet erämaahan perkeleen kiusattavaksi. Pyhä Henki oli valmistanut häntä tuota erityistä raivoisain kiusausten kohtausta varten. Saatana kiusasi häntä neljäkymmentä päivää, joiden aikana hän ei syönyt mitään. Kaikki hänen ympärillään oli epämieluisia, mikä seikka oli omiaan saattamaan inhimillisen luonnon hätkähtämään. Hän oli julmien petojen ja perkeleen kanssa autiossa ja yksinäisessä seudussa. Paastoamisesta ja kärsimisestä Jumalan Poika oli käynyt kalpeaksi ja kovin kuihtuneeksi. Mutta hänen tiensä oli jo edeltä viitoitettu, ja hänen täytyi täyttää se tehtävä, jota varten hän oli tullut." HK. s. 175.

Kiusaus heikoimmalla hetkellä

1. Kuinka kauan Jeesus vietti erämaassa paastoten? Mitä tarkoitusta varten Hän sinne meni?

Luuk. 4:1, 2 Sitten Jeesus täynnä Pyhää Henkeä palasi Jordanilta; ja Henki kuljetti häntä erämaassa, ja perkele kiusasi häntä neljäkymmentä päivää. Eikä hän syönyt mitään niinä päivinä, mutta kun ne olivat päättäneet, tuli hänen nälkä.

Mark. 1:12, 13 Kohta sen jälkeen Henki ajoi hänet erämaahan. Ja hän oli erämaassa neljäkymmentä päivää, ja saatana kiusasi häntä, ja hän oli petojen seassa; ja enkelit tekivät hänelle palvelusta.

"Kun Jeesus joutui erämaahan kiusattavaksi, joutui Hän sinne Jumalan Hengen johtamana. Hän ei houkutelut kiusausta luokseen. Hän meni erämaahan ollakseen yksin ja ajatellakseen työtänsä ja tehtävänsä. Rukouksen ja paaston avulla Hänen oli vahvistettava itseään sitä tuskien tietä varten, joka Hänen on kuljettava. Mutta Saatana tiesi Vapahtajan menneen erämaahan, ja hän arveli nyt tulleen parhaan hetken lähestyvä Häntä." AT. s. 95.

Ruokahalu

2. Minkä epäilyksen paholainen yritti istuttaa Jeesuksen mieleen? Mitä hän

toivoi saavuttavansa, kun Jeesus oli nälkäinen ja hyvin heikko sen pitkän paaston jälkeen, jota Hän noudatti valmistautuakseen tehtävänsä varten pelastaa ihmiskunta?

Matt. 4:3 Silloin kiusaaja tuli hänen luoksensa ja sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin käske näiden kivien muuttua leiviksi."

”Saatana käytti hyväkseen Jumalan Pojan kärsimyksiä ja valmistautui saartamaan hänet monilla eri kiusauksilla toivoen voittavansa hänet, koska hän oli nöyryyttänyt itsensä tullen ihmisen kaltaiseksi. Saatana lähestyi Jeesusta tällä kiusauksella: »Jos olet Jumalan Poika, niin käske, että nämä kivet muuttuvat leiviksi». Hän kiusasi Jeesusta käyttämään jumalallista voimaansa, jotta tämä siten osoittaisi olevansa Messias... Saatana halusi kiistellä Jeesuksen kanssa siitä, oliko Jesus todella Jumalan Poika. Hän viittasi hänen heikkoon kärsivään tilaansa kerskuen olevansa häntä väkevämpi. Mutta taivaasta puhutut sanat: »Sinä olet minun rakas Poikani, johon olen mielistynyt», olivat kylliksi tukemaan Jeesusta kaikissa hänen kärsimyksissään. Minä näin, ettei Kristuksen tarvinnut ensinkään ruveta esittämään vakuutuksia voimastaan tai siitä, että hän oli maailman Vapahtaja. Saatanalla oli riittävästi todistuksia Jumalan Pojan korkeasta asemasta ja vallasta. Alistumattomuutensa tähden Kristuksen vallan alle oli hänet suljettu ulos taivaasta.” HK. s. 176.

3. Kuinka Jeesuksen vastaus osoitti, että elämä ei vaadi ketään tekemään, mitä kiusaaja käskää? Mikä ravinto on välttämätöntä hengelliselle, iankaikkiselle elämälle?

Matt. 4:4 Mutta hän vastasi ja sanoi: "Kirjoitettu on: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee.'"

5 Moos. 8:3 Hän nöyryytti sinua ja antoi sinun nähdä nälkää, ja hän antoi sinulle mannaa syödä, jota et ennen tuntenut ja jota eivät isäsiäkään tunteneet, opettaaksensa sinut ymmärtämään, että ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan että hän elää jokaisesta sanasta, joka Herran suusta lähtee.

Joh. 4:34 Jeesus sanoi heille: "Minun ruokani on se, että minä teen lähettäjäni tahdon ja täytän hänen tekonsa.

Joh. 6:51 Minä olen se elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää, hän elää iankaikkisesti. Ja se leipä, jonka minä annan, on minun lihani, maailman elämän puolesta."

”Hän kertoi Saatanalle, että elämän jatkamiseksi kuuliaisuus Jumalan vaatimuksille on olennaisempaa kuin ajallinen ravinto. Jumalan tarkoituksesta poikkeaminen pienimmässäkin asiassa olisi vakavampi asia kuin nälkä tai kuolema.” – (Redemption: or The First Advent of Christ, p. 48) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 5, p. 1083.

”Kun Kristus kesti kiusauksen ruokahalun suhteen, Hän ei ollut kauniissa Eedenissä, niin kuin Adam, nähden valon ja Jumalan rakkauden kaikessa, missä hänen silmänsä lepäsi. Vaan Hän oli karussa autiomaassa villieläinten ympäröimänä. Kaikki Hänen

ympärillään oli luotaantyöntävää, mitä ihmisluonto on taipuvainen kavahtamaan. Tässä ympäristössä Hän paastosi neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, 'eikä hän syönyt mitään niinä päivinä'. Luuk. 4:2. Hän oli pitkän paaston riuduttama ja tunsu mitä ankarinta nälkää. Hänen muotonsa oli todella runneltu, ei ihmislasten hahmo. Näin Kristus astui ristiriitojen täyteiseen elämään, voittamaan mahtavan vihollisen, kestämillä saman koetuksen, jota Aadam ei ollut kestänyt, ja tämän voitokkaan taistelun kautta Hän murtaisi Saatanan vallan ja lunastaisi ihmissuvun lankeemuksen häpeästä.” –*Selected Messages*, book 1, p. 272

Oletus

4. Mille vaaralle Jeesus oli alttiina toisessa kiusauksessa? Leipä saattoi olla välttämätöntä fyysiselle elämälle, mutta mitä hyötyä olisi hypätä alas temppelein harjalta?

Matt. 4:5, 6 Silloin perkele otti hänet kanssansa pyhään kaupunkiin ja asetti hänet pyhäkön harjalle ja sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin heittäydy tästä alas; sillä kirjoitettu on: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta', ja: 'He kantavat sinua käsillensä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi.'"

”Osoittaakseen voimaansa saatana kuljetti Jeesuksen Jerusalemiin, asetti hänet temppelein harjalle ja kiusasi häntä siellä vaatien, että hän heittäytymällä alas tuosta huimaavasta korkeudesta antaisi hänelle todistuksen siitä, että oli Jumalan Poika. ... Saatana olisi toivonut Jeesuksen luottavan liiaksi Isänsä armeliaisuuteen uskaltamalla panna elämänsä vaaraan ennen tehtävänsä täyttymistä. Saatana toivoi aina pelastussuunnitelman epäonnistuvan. Mutta sillä suunnitelmalla oli liian syvä ja luja perustus, jotta saatana olisi sitä kyennyt kukistamaan tai turmelemaan. Kristittyjen ... ei tulisi ajatella olevansa oikeutettuja pyytämään Herraa näyttämään voimaansa, jotta he saisivat voiton vihollisistaan, jollei Jumala sen kautta tulisi suoranaisesti kunnioitetuksi ja kirkastetuksi. Jos Jeesus olisi heittäytynyt alas temppelein harjalta, ei se olisi koitunut hänen Isänsä kunniaksi, sillä tuon tapahtuman olisivat nähneet vain saatana ja Jumalan enkelit. Sen kautta olisi kiusattu Jumalaa osoittamaan voimaansa katkerimmalle viholliselleen. Se olisi merkinnyt suostumista häneen, jota Jeesus tuli voittamaan.” HK. s. 176,177.

5. Mitä Jeesuksen vastaus osoittaa siitä, millainen teko se oikeasti olisi? Mitä ihminen voi odottaa, jos hän tahallaan tekee jotain typerää tai vaarallista?

Matt. 4:7 Jeesus sanoi hänelle: "Taas on kirjoitettu: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.'"

Ps. 91:10-12 Ei kohtaa sinua onnettomuus, eikä vitsaus lähesty sinun majaan. Sillä hän antaa enkeleilleen sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi. He kantavat sinua käsillensä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi.

”Jeesus ei asettaisi itseään vaaraan miellyttääkseen paholaista. Mutta kuinka monet rohkenevat sen tehdä nykyään? –(*Manuscript 17*, 1893) *Seventh-day Adventist Bible*

Commentary, vol. 5, p. 1083.

”Usein kun Saatanan ei ole onnistunut herättää epäuskoa, hänen onnistuu tehdä meidät omahyväisiksi. Jos hän saa meidät tarpeettomasti asettumaan kiusauksen tielle, hän tietää saavansa voiton. Jumala on varjeleva kaikkia, jotka vaeltavat kuuliaisuuden tiellä, mutta siitä poikkeaminen on astumista Saatanan alueelle. Siellä varmasti lankeamme. Vapahtaja on kehottanut meitä: »Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen.»” AT. s. 108.

”Kristus pysyi lujana. Oi! Missä olisikaan ihmissuvun pelastus, jos Kristus olisi ollut yhtä heikko siveellisiltä voimiltaan kuin ihminen? Ei ihme, että ilo täytti taivaan, kun, kun langennut johtaja lähti kiusausten erämaasta voitettuna vihollisena. Kristuksella on voima Isältään antaakseen jumalallista armoa ja voimaa ihmiselle – tehden meille mahdolliseksi voittaa Hänen nimensä kautta. Mutta on vain harvoja Kristuksen seuraajiksi tunnustautuvia, jotka vastustavat Hänen kanssaan Saatanan kiusauksia, niin kuin Hän vastusti ja voitti.” –*Confrontation*, p. 63.

Rikkaus, kunnia, valta ja väärä palvonta

6. Mihin inhimilliseen heikkoon kohtaan kiusaaja yritti iskeä saadakseen Jumalan Pojan kumartamaan häntä ja siten tulemaan hänen alamaiseksi?

Matt. 4:8, 9 Taas perkele otti hänet kanssansa sangen korkealle vuorelle ja näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston ja sanoi hänelle: "Tämän kaiken minä annan sinulle, jos lankeat maahan ja kumarrat minua."

”Tämä viimeinen kiusaus oli kaikista houkuttelevin näistä kolmesta. Saatana tiesi, että Kristuksen elämä tulisi olemaan surujen, vastoinkäymisten ja ristiriitojen täyttämää. Ja hän ajatteli, että voisi kääntää sen edukseen lahjoakseen Kristuksen luopumaan tinkimättömyydestään. Saatana käytti kaiken voimansa tähän viimeiseen kiusaukseen, sillä tämä viimeinen yritys ratkaisisi hänen kohtalonsa sekä sen, kuka on voittaja. Hän väitti omaavansa maailman herruuden ja olevansa henkivaltojen ruhtinas. ... Hän kertoi Kristukselle, että Hän voisi saada omakseen maailman valtakunnat ilman kärsimystä ja vaaraa. Saatana lupasi luopua valtikastaan ja herruudestaan, ja Kristus olisi oikeutettu hallitsija, kun tekisi yhden palveluksen. Ainoa, mitä hän vaati vastapalvelukseksi siitä, että antaisi Hänelle näytetyt valtakunnat, on, että Kristus osoittaisi kunniaa hänelle ylempiarvoisena.” –*Selected Messages*, book 1, p. 286.

7. Olivatko Jeesukselle tärkeämpiä maailman valtakunnat vai Jumalan valtakunta? Jos ihminen antaa halun maailman rikkauksiin ja kunniaan välkkyä mielessään, kenen palvelijaksi hän silloin ryhtyy?

Matt. 4:10, 11 Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Mene pois, saatana; sillä kirjoitettu on: 'Herraa, sinun Jumalaasi, pitää sinun kumartaman ja häntä ainoata palveleman.'" Silloin perkele jätti hänet; ja katso, enkeleitä tuli hänen tykönsä, ja he tekivät hänelle palvelusta.

Matt. 6:33 Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan.

Room. 6:16 Ettekö tiedä, että kenen palvelijoiksi, ketä tottelemaan, te antaudutte, sen palvelijoita te olette, jota te tottellette, joko synnin palvelijoita, kuolemaksi, tai kuuliaisuuden, vanhurskaudeksi?

”Tämä tahallinen pilkka ja loukkaus Jehovaa kohtaan nosti Kristuksen suuttumuksen ja sai Hänet osoittamaan jumalallista arvovaltaansa ja käskemään Saatanaa arvovaltaisella tavalla lopettamaan. Siinä Saatana ylpeydessään ja röyhkeydessään julisti olevansa maailman oikeutettu ja pysyvä hallitsija, sen kaiken loiston omistaja, aivan kuin hän olisi luonut maailman ja kaikki rikkaudet ja loiston, mitä siinä oli. ... Hän kertoi Jeesukselle, että hän luopuisi maan omistusoikeudestaan. Saatana tiesi, että hänen valtaansa rajoitetaan ja lopulta otetaan pois kokonaan, jos pelastussuunnitelma onnistuu. Hän tiesi, että jos Jeesus kuolee lunastaakseen ihmisen, hänen valtansa lakkaisi jonkin ajan kuluttua, ja hänet tuhottaisiin. Siksi hänen hyvin laadittu suunnitelmansa oli estää, jos mahdollista, sen suuren työn loppuun saattaminen, jonka Jumalan Poika oli aloittanut. Jos suunnitelma ihmisen lunastamiseksi epäonnistuisi, hän saisi valtakunnan, jota hän silloin väitti omakseen.”

–(Redemption: or The

First Advent of Christ, pp. 50, 51) Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 5, p. 1119.

Lisätutkisteluksi

”Kristuksen voitto oli yhtä täydellinen kuin Aadamin tappio oli ollut. Niin mekin voimme vastustaa kiusausta ja pakottaa Saatanan poistumaan luotamme. Jeesus sai voiton olemalla kuuliainen Jumalalle ja uskomalla Häneen, ja Hän sanoo meille apostolin välityksellä: »Olkaa siis Jumalalle alamaiset, mutta vastustakaa perkelettä, niin se teistä pakenee. Lähestykää Jumalaa, niin Hän lähestyy teitä.» Jaak. 4: 7, 8. Me emme voi pelastaa itseämme kiusaajan vallasta. Hän on voittanut ihmiskunnan, ja kun me yritämme seisoa omissa voimassamme, joudumme hänen juoniensa uhriksi, mutta »Herran nimi on vahva torni; hurskas juoksee sinne ja saa turvan.» San. 18: 10. Saatana pelkää ja pakenee heikointakin sielua, joka löytää turvan tuossa voimakkaassa nimessä.” AT. s. 111,112.

23

Sapattina 6. kesäkuuta 2020

Juoden katkeran maljan

”Nyt oli tullut se kauhea hetki, jolloin maailman kohtalo ratkaistaisiin. Ihmiskunnan kohtalo oli vaakalaudalla. Kristus voisi vieläkin kieltäytyä juomasta maljaa, joka kuului syntiselle ihmiselle. Se ei vielä olisi liian myöhäistä. Hän voisi pyyhkiä verisen hien otsaltaan ja jättää ihmisen synteineen perikatoon. Hän saattaisi sanoa:

Kärsiköön rikollinen itse rangaistuksen synneistään; minä palaan Isäni luo. Tahtooko Jumalan Poika juoda katkeran nöyryytyksen ja tuskan maljan? Tahtooko viaton kärsiä synnin kirouksen seuraukset, pelastaakseen syylliset? Jeesuksen kalpeilta huuilta kuuluvat vapisevat sanat: »Isäni, jos tämä malja ei voi mennä ohitseni, minun sitä juomattani, niin tapahtukoon Sinun tahtosi.» AT. s. 665.

Kantaen maailman synnin

1. Minne Jeesus meni opetuslastensa kanssa, kun Hänen suurimman kärsimyksensä hetki lähestyi?

Matt. 26:36, 37 Sitten Jeesus tuli heidän kanssaan Getsemane nimiselle maatilalle; ja hän sanoi opetuslapsillensa: "Istukaa tässä, sillä aikaa kuin minä menen ja rukoilen tuolla." Ja hän otti mukaansa Pietarin ja ne kaksi Sebedeuksen poikaa; ja hän alkoi murehtia ja tulla tuskaan.

”... lähestyessään Getsemanea Hän tuli oudon hiljaiseksi. Hän oli usein käynyt siellä saadakseen vaipua mietiskelyyn ja rukoukseen, mutta ei milloinkaan niin tuskantäyteisin sydämin kuin tänä Hänen viimeisen kärsimyksensä yönä. ... Mutta nyt Hän näytti joutuneen suljetuksi pois Jumalan ylläpitävän läsnäolon valosta. Nyt Hänet luettiin pahantekijäin joukkoon. Hänen täytyi kantaa langenneen ihmiskunnan syyllisyys.” AT. s. 660.

2. Mitä Lunastaja pyysi opetuslapsiaan tekemään, kun Hän tunsii langenneen ihmiskunnan synnin taakan painavan raskaasti Häntä? Mikä tarkoitus sillä oli, kun Hän pyysi heitä valvomaan kanssaan?

Matt. 26:38 Silloin hän sanoi heille: "Minun sieluni on syvästi murheellinen, kuolemaan asti; olkaa tässä ja valvokaa minun kanssani."

2 Kor. 5:21 Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.

”Kaikkien meidän pahuus pantiin Hänen päälleen, joka ei synnistä mitään tiennyt. Ja synti näytti Hänestä niin kauhealta, ja niin suuri oli sen syyllisyyden taakan paino, joka Hänen täytyi kantaa, että Hän joutui kiusaukseen ajatella sen sulkevan Hänet ainoaaksi pois Isän rakkaudesta. Tuntiessaan, miten kauhea on Jumalan viha syntiä kohtaan, Hän huudahtaa: »Minun sieluni on syvästi murheellinen kuolemaan asti.» ... Usein he olivat olleet Hänen kanssaan yötä tässä puutarhassa. Tällöin heillä oli ollut tapana hetkisen valvottuaan ja rukoiltuaan vaipua rauhalliseen uneen vähän matkan päässä Mestaristaan, kunnes Hän aamulla herätti heidät jälleen työhön. Mutta nyt Hän toivoi heidän viettävän" koko yön Hänen kanssaan rukouksessa. Kuitenkaan Hän ei voinut sallia, että edes he olisivat näkemässä tuskaa, joka Hänen oli kestettävä. »Olkaa tässä», Hän sanoi, »ja valvokaa minun kanssani.» AT. s. 660,661.

”Kristus oli nyt eri asemassa kuin missä Hän oli milloinkaan ollut. Tähän asti Hän oli ollut välittäjänä toisille; nyt Hän kaipaa välittäjää itselleen. Pystyisikö Hänen inhimillinen luontonsa kestäämään kuormituksen?” –*Christ Triumphant*, p. 267.

3. Synnin taakka harteillaan ja ristin kärsimykset edessään, mitä Jeesus pyysi Isältään? Mitkä olisivat olleet seuraukset ihmiskunnalle, jos Jeesus ei olisi juonut tuskan ja kärsimyksen maljaa?

Matt. 26:39 Ja minä sanon teille: tästedes minä en juo tätä viinipuun antia, ennen kuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena teidän kanssanne Isäni valtakunnassa."

Mark. 14:35, 36 Ja hän meni vähän edemmäksi, lankesi maahan ja rukoili, että, jos mahdollista, se hetki menisi häneltä ohi, ja sanoi: "Abba, Isä, kaikki on mahdollista sinulle; ota pois minulta tämä malja. Mutta ei, mitä minä tahdon, vaan mitä sinä!"

Joh. 6:38 Sillä minä olen tullut taivaasta, en tekemään omaa tahtoani, vaan hänen tahtonsa, joka on minut lähettänyt.

"Kun Kristus tunsu yhteytensä Isän kanssa katkenneen, Hän pelkäsi, ettei Hän ihmislouonnossaan kykenisi keäämään tulevassa taistelussa pimeyden voimia vastaan. ... Nyt kiusaaja oli ryhtynyt viimeiseen kauheaan kamppailuun. Hän oli valmistunut tähän Kristuksen toiminnan kolmena vuotena. Nyt oli hänellä kysymyksessä kaikki... Hänen sydämensä mursi se, että ne, joita Hän oli tullut pelastamaan ja joita Hän niin suuresti rakasti, liittyisivät Saatanan vehkeilyihin. Taistelu oli kauhea. Se käsitti Hänen kansansa, syyttäjiensä ja pettäjiensä syyllisyyden ja pahan vallassa olevan maailman syyllisyyden. Ihmisten synnit lepäsivät raskaina Kristuksen päällä, ja tunne Jumalan vihasta syntiä kohtaan oli musertamaisillaan Hänet. Katsele Häntä punnitsemassa hintaa, joka ihmissielusta on maksettava. Tuskissaan Hän tarrautuu kylmään maahan, ikäänkuin estääkseen itseään tulemasta vedetyksi kauemmas Jumalasta. Yön kylmä kaste lankeaa Hänen maassa makaavan ruumiinsa ylle, mutta Hän ei sitä huomaa. Hänen kalpeilta huuliltaan pääsee katkera huuto: »Isäni, jos mahdollista on, niin menköön minulta pois tämä malja.» Mutta Hän lisää nytkin: »Ei kuitenkaan niinkuin minä tahdon, vaan niinkuin Sinä.»" AT. s. 662.

Valvokaa ja rukoilkaa

4. Mitä Jeesus toisti Pietarille, kun väsymys ja uni valtasivat hänet ja muut opetuslapset? Mitä tapahtuu lihan heikkouden tähden jokaiselle, joka ei taistele sen edestä, että Kristus olisi hänen elämänsä keskipiste?

Matt. 26:40, 41 Ja hän tuli opetuslasten tykö ja tapasi heidät nukkumasta ja sanoi Pietarille: "Niin ette siis jaksaneet yhtä hetkeä valvoa minun kanssani! Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; henki tosin on altis, mutta liha on heikko."

Room. 7:23 mutta jäsenissäni minä näen toisen lain, joka sotii minun mieleni lakia vastaan ja pitää minut vangittuna synnin laissa, joka minun jäsenissäni on.

"Ihmissydän kaipaa myötätuntoa kärsimyksissä. Kristus tunsu tämän kaipauksen olemuksensa pohjia myöten. Sielunsa äärimmäisessä hädässä Hän tuli opetuslastensa luo hartaasti haluten saada kuulla jonkin lohdun sanan niiltä, joita Hän niin usein oli siunannut ja lohduttanut ja suojannut suruissa ja ahdistuksissa. Hän, jolla aina oli ollut heille myötätunnon sanoja, kärsi nyt ylluonnollista tuskaa, ja Hän kaipasi saada tietää, että he rukoilivat Hänen puolestaan ja itsensä puolesta... Jospa Hän vain

tietäisi, että Hänen opetuslapsensa ymmärsivät tämän ja antoivat sille arvoa, Hän saisi uutta voimaa. ... Nousten tuskallisesti ponnistaen Hän hoiperteli sille paikalle, jonne Hän oli jättänyt opetuslapsensa. Mutta Hän »tapasi heidät nukkumasta». Jos Hän olisi tavannut heidät rukoilemasta, Hän olisi tuntenut suurta helpotusta. Jos he olisivat paenneet Jumalan suojaan, jotta Saatanan voimat eivät heitä voittaisi, Hän olisi tullut lohdutetuksi heidän lujasta uskostaan.” AT. s. 663.

5. Miksi opetuslapset eivät pystyneet pysymään valveilla ja rukoilemaan Isää antamaan Jeesukselle voimaa, jota Hän tarvitsi kestääkseen tulevan koetuksen? Kuinka ankara Jumalan Pojan sieluntuska oli?

Matt. 26:42, 43 Taas hän meni pois toisen kerran ja rukoili sanoen: "Isäni, jos tämä malja ei voi mennä minun ohitseni, minun sitä juomattani, niin tapahtukoon sinun tahtosi." Ja tullessaan hän taas tapasi heidät nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet raukeiksi.

Mark. 14:40 Ja tullessaan hän taas tapasi heidät nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet kovin raukeiksi; ja he eivät tienneet, mitä hänelle vastaisivat.

”Heillä ei ollut aikomusta hylätä Herraansa, mutta heidät oli vallannut uneliaisuus, jonka he olisivat voineet ravistaa pois, jos he olisivat jatkuvasti rukoilleet Jumalaa. He eivät käsittäneet valvomisen ja vakavan rukouksen merkitystä kiusauksen vastustamisessa. ...

Yli-inhimillinen tuska valtasi jälleen Jumalan Pojan, ja heikkona ja uupuneena Hän horjui entiselle taistelupaikalleen. Hänen kärsimyksensä olivat vielä suuremmat kuin ennen. Kun sieluntuska valtasi Hänet, »Hänen hikensä oli niinkuin veripisarat, jotka putosivat maahan.» AT. s. 664.

Hyväksyen Isän tahdon

6. Kun opetuslapset olivat täysin huolettomia Hänen suunnatonta tuskaansa kohtaan Hänen kantaessaan ihmiskunnan synnit, kuinka monta kertaa Jeesus esitti tämän alistumisen rukouksen Isälleen?

Matt. 26:44 Ja hän jätti heidät, meni taas ja rukoili kolmannen kerran ja sanoi samat sanat uudestaan.

”Kolme kertaa Hän lausui tuon rukouksen. Kolme kertaa Hänen ihmisluontonsa värisi tuon viimeisen, suurimman uhrin edessä. Mutta nyt nousee ihmiskunnan historia maailman Lunastajan silmien eteen. Hän näkee, että jos lainrikkojat jätetään oman onnensa nojaan, he joutuvat perikatoon. Hän näkee ihmisen avuttomuuden. Hän näkee synnin voiman... Hän on jättänyt taivaan kartanot, missä kaikki on puhtautta, onnea ja kirkkautta, pelastaakseen tuon yhden kadonneen lampaan, yhden syntiin langenneen maailman. Eikä Hän tahdo luopua tästä tehtävästään. Hän haluaa sovittaa ihmiskunnan, joka on ollut halukas syntiin. Nyt Hänen rukouksensa huokuu nöyryä alistumista: »Jos tämä malja ei voi mennä ohitseni, minun sitä juomattani, tapahtukoon Sinun tahtosi.» AT. s. 666.

7. Kuinka pitkälle Jeesus meni osoittaen halukkuutensa noudattaa Isän tahtoa? Mitä suuria läksyjä jokainen voi oppia Hänen tuskantäyteisestä kokemuksestaan Getsemanessa?

Luuk. 22:43, 44 Niin hänelle ilmestyi taivaasta enkeli, joka vahvisti häntä. Ja kun hän oli suuressa tuskassa, rukoili hän yhä hartaammin. Ja hänen hikensä oli niinkuin veripisarat, jotka putosivat maahan.

Matt. 26:45, 46 Sitten hän tuli opetuslasten tykö ja sanoi heille: "Te nukutte vielä ja lepäätte! Katso, hetki on lähellä, ja Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin. Nouskaa, lähtekäämme; katso, se on lähellä, joka minut kavaltaa."

Fil. 2:8 hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti.

Hebr. 5:7 Ja lihansa päivinä hän väkevällä huudolla ja kyynelillä uhrasi rukouksia ja anomuksia sille, joka voi hänet kuolemasta pelastaa; ja hänen rukouksensa kuultiin hänen jumalanpelkonsa tähden.

"Ja sieluntuskassa Hän rukoili entistä hartaammin; ja Hänen hikipisaransa olivat kuin suuria veripisaroita, jotka putosivat maahan. 'Niin hänelle ilmestyi taivaasta enkeli, joka vahvisti häntä.' Taistelu on päätynyt; Jeesus myöntyy kirkastamaan Isäänsä tehden Hänen tahtonsa ja kantaen kirouksen, ihmiskunnan rikkomuksen seuraukset. Hän oli kuuliainen kuolemaan saakka, hamaan ristin kuolemaan. Tässä on kyse Aadamin tottelemattomuudesta ja siitä, mitä Jumalan Pojan kuuliaisuus merkitsee meille..." –*Christ Triumphant*, p. 24.

"Auliisti ja iloisesti Kristus suostui noudattamaan Jumalan tahtoa. Hän oli kuuliainen kuolemaan saakka, hamaan ristin kuolemaan. Onko meistä vaikea kieltää itsemme? Kavahdammeko osallistua Hänen kärsimyksiinsä? Hänen kuolemansa tulisi liikuttaa meidän koko olemustamme, tehden meidät halukkaiksi pyhittämään Hänen työhönsä kaiken, mitä meillä on ja mitä me olemme. Kun ajattelemme, mitä Hän on tehnyt meidän hyväksemme, meidän sydämemme tulisi täyttyä rakkaudesta." –*Counsels on Stewardship*, p. 302.

Lisätutkisteluksi

"Ajattele, mitä Kristus on suorittanut maallisen toimintansa aikana. Kuinka hartaita ja väsymättömiä Hänen ponnistuksensa olivat! Hän ei antanut minkään saada Häntä poikkeamaan Hänelle annetusta tehtävästä. Seuraammeko me Hänen jalanjälkiään? Hän luopui kaikesta täyttääkseen Jumalan armon suunnitelman langenneen ihmissuvun hyväksi. Täyttäen taivaan tarkoitusta Hän oli kuuliainen kuolemaan saakka, hamaan ristin kuolemaan... Hän kamppaili kiusausten kanssa, voittaen meidän hyväksemme. Jumalan Poika, puhdas ja tahraton, kärsi rikkomuksen rangaistuksen ja kuoleman, jonka kautta ihmissuku sai vapautuksen." –*The Colporteur Evangelist*, p. 38.

Taistellen uskon puolesta

”Yli kolme vuotta Efeso oli Paavalin työn keskuksena. Paikkakunnalle syntyi kukoistava seurakunta, ja tuosta kaupungista evankeliumi levisi kaikkialle Aasian provinssiin sekä juutalaisten että pakanoiden keskuuteen. ... Puheessaan Demetrius oli sanonut, että »tämä meidän elinkeinomme» oli vaarassa joutua halveksituksi. Tässä paljastui todellinen syy Efeson mellakkaan sekä paljolti myös niihin vainoihin, joita apostolit kohtasivat työssään. Demetrius ja hänen ammattitoverinsa huomasivat, että evankeliumin opetus ja leviäminen vaaransi kuvapatsailla käytävän liiketoimen. Pakanallisten pappien ja käsityöläisten tulot olivat vaarassa, ja tästä syystä he nostattivat Paavalia vastaan mitä katkerimman vastarinnan.” ApT. s. 222,225.

Kaikkein voimallisin, elämää muuttavin sanoma

1. Mitä Raamattu kertoo evankeliumin edistymisestä kuuluisassa Efeson kaupungissa Vähä-Aasiassa?

Apt. 19:17-20 Ja tämän saivat tietää kaikki Efeson asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset; ja heidät kaikki valtasi pelko, ja Herran Jeesuksen nimeä ylistettiin suuresti. Ja monet niistä, jotka olivat tulleet uskoon, menivät ja tunnustivat ja ilmoittivat tekonsa. Ja useat niistä, jotka olivat taikuuja harjoittaneet, kantoivat kirjansa kokoon ja polttivat ne kaikkien nähden; ja kun niiden arvo laskettiin yhteen, huomattiin sen olevan viisikymmentä tuhatta hopearahaa. Näin Herran sana voimallisesti kasvoi ja vahvistui.

”Kun efesolaiset kääntyivät, heidän tapansa ja elämänsä muuttuivat. Jumalan Hengen vakuuttavan voiman vaikutuksesta he toimivat nopeasti ja paljastivat kaikki noituutensa salaisuudet. He tunnustivat ja kertoivat pahat tekonsa, ja heidän sielunsa tulivat täyteen pyhää kiivautta, koska he olivat olleet niin kokonaan noituuden vallassa ja pitäneet niin suuressa arvossa niitä kirjoja, joissa saatana oli viekkaasti esittänyt ohjeita, joiden avulla he saattoivat harjoittaa noituutta. He olivat päättäneet kääntyä pahalaisen palveluksesta, ja he toivat kallisarvoiset kirjansa ja polttivat ne julkisesti. Täten he osoittivat vilpittömästi kääntyneensä Jumalan puoleen...” SN. s. 269.

2. Peläten menettävänsä elinkeinonsa, millaisen puheen Demetrius piti ystävilleen, jotka myös valmistivat Artemiin temppelin kuvia? Mitä muita kannanottoja hän esitti Artemiin hyväksi, nostattaakseen kansan vihan Paavalia ja hänen julistamaansa sanomaa vastaan?

Apt. 19:24-27 Sillä eräs hopeaseppä, nimeltä Demetrius, joka valmisti hopeaisia Artemiin temppeleitä, hankki sillä ammatilaisille melkoisia tuloja. Hän kutsui kokoon nämä sekä muut, jotka sellaista työtä tekivät, ja sanoi: "Miehet, te tiedätte,

että meillä on hyvä toimeentulomme tästä työstä; mutta nyt te näette ja kuulette, että tuo Paavali on, ei ainoastaan Efesosssa, vaan melkein koko Aasiassa, uskotellut ja vietellyt paljon kansaa, sanoen, etteivät ne ole jumalia, jotka käsillä tehdään. Ja nyt uhkaa se vaara, että ei ainoastaan tämä meidän elinkeinomme joudu halveksituksi, vaan myöskin, että suuren Artemis jumalattaren temppeliä ei pidetä minäkään ja että hän menettää mahtavuutensa, hän, jota koko Aasia ja koko maanpiiri palvelee."

"Oli olemassa eräs toinenkin tyytymättömyyden aihe. Artemiin temppelin ja kuvapatsaan pienoismallien valmistuksesta ja myynnistä oli Efesosssa muodostunut laaja ja tuottoisa liiketoimi. Tämän alan yrittäjät totesivat tulojensa pienenevän, ja kaikki olivat yksimieliset siitä, että tämä epäsuotuisa muutos johtui Paavalin toiminnasta." ApT. s. 223.

3. Mikä hirvittävä vaikutus tällä hyvin syyttävällä puheella oli kuulijoihin ja koko kaupungin väestöön?

Apt. 19:28, 29 Kun he sen kuulivat, tulivat he vihaa täyteen ja huusivat sanoen: "Suuri on efesolaisten Artemis!" Ja koko kaupunki joutui sekasortoon, ja he ryntäsivät kaikki yhdessä näytelmäpaikkaan ja tempasivat mukaansa Gaiuksen ja Aristarkuksen, kaksi makedonialaista, jotka olivat Paavalin matkatovereita.

"Tieto tästä puheesta levisi nopeasti. »Koko kaupunki joutui sekasortoon.» Paavalia ryhdyttiin etsimään, mutta häntä ei löytynyt mistään. Hänen veljensä olivat toimittaneet hänet kiireesti pois paikalta saatuaan vihjeen uhkaavasta vaarasta. Jumalan enkelit oli lähetetty suojelemaan apostolia; hänelle ei ollut vielä koittanut marttyyrikuoleman hetki. Kun suuttunut väkijoukko ei löytänyt vihansa kohdetta, se tempasi mukaansa »Gaiuksen ja Aristarkuksen, kaksi makedonialaista, jotka olivat Paavalin matkatovereita», ja nämä muassaan ihmiset »ryntäsivät kaikki yhdessä näytelmäpaikkaan»" ApT. s. 223.

Suojelua Jumalan palvelijoille

4. Mikä oli Paavalin toiveena, kun kansa ryntäsi teatteriin? Mutta mitä hänen ystävänsä neuvoivat, ettei hän vaarantaisi henkeään?

Apt. 19:30, 31 Ja kun Paavali tahtoi mennä kansanjoukkoon, eivät opetuslapset sitä sallineet. Ja myös muutamat Aasian hallitusmiehistä, jotka olivat hänen ystäviään, lähettivät hänelle sanan ja pyysivät, ettei hän menisi näytelmäpaikkaan.

"Paavalin piilopaikka ei ollut kovin kaukana, ja hän sai pian tietää, missä vaarassa hänen rakkaat veljensä olivat. Omasta turvallisuudestaan piittaamatta hän halusi heti mennä teatteriin puhumaan mellakoitsijoille. Mutta »eivät opetuslapset sitä sallineet». Gaius ja Aristarkus eivät olleet se saalis, jota väki tavoitteli, joten ei ollut pelättävissä, että heille tapahtuisi mitään vakavampaa vahinkoa. Mutta jos nähtäisiin apostolin kalpeat, huolten kuluttamat kasvot, ne saisivat heti liikkeelle roskajoukon alhaisimmat tunteet, eikä jäisi vähäisintäkään inhimillistä mahdollisuutta pelastaa hänen henkeänsä. Paavali halusi yhä puolustaa totuutta kansanjoukon edessä, mutta

hän luopui lopulta tästä aikeestaan varoittavan viestin saavuttua teatterista. »Muutamat Aasian hallitusmiehistä, jotka olivat hänen ystäviään, lähettivät hänelle sanan ja pyysivät, ettei hän menisi näytelmäpaikkaan.» ApT. s. 223.

5. Mitä voi olla odotettavissa, jos suuri joukko ihmisiä alkaa huutaa erilaisia asioita? Mutta mitä he lopulta huusivat yhteen ääneen?

Apt. 19:32-34 Ja he huusivat, mikä mitäkin; sillä kokous oli sekasortoinen, ja useimmat eivät tienneet, minkätähden he olivat tulleet kokoon. Silloin vedettiin joukosta esille Aleksander, jota juutalaiset työnsivät esiin; niin Aleksander viittasi kädellään merkiksi, että hän tahtoi pitää puolustuspuheen kansan edessä. Mutta kun he huomasivat, että hän oli juutalainen, rupesivat he kaikki yhteen ääneen huutamaan ja kirkuivat noin kaksi hetkeä: "Suuri on efesolaisten Artemis!"

»Sekasorto teatterissa lisääntyi jatkuvasti. »He huusivat, mikä mitäkin; sillä kokous oli sekasortoinen, ja useimmat eivät tienneet, minkätähden he olivat tulleet kokoon.» Se, että Paavali ja muutamat hänen tovereistaan olivat heprealaista sukujuurta, sai juutalaiset innokkaiksi osoittamaan selvästi, etteivät he suhtautuneet myötämielisesti häneen ja hänen työhönsä. Niinpä he valitsivat omasta keskuudestaan henkilön selvittämään asian kansalle. Puhujaksi määrättiin Aleksander, yksi käsityöläisistä, kuparisoppa, jonka Paavali myöhemmin mainitsi tehneen hänelle paljon pahaa (2 Tim. 4:14). Aleksander oli varsin etevä mies, ja hän keskitti kaikki voimansa suunnataksaan kansan suuttumuksen yksinomaan Paavalia ja hänen tovereitaan vastaan. Mutta huomattessaan Aleksanderin juutalaiseksi väkijoukko sysäsi hänet sivuun, ja kaikki rupesivat »yhteen ääneen huutamaan ja kirkuivat noin kaksi hetkeä: 'Suuri on efesolaisten Artemis!«» ApT. s. 224.

6. Kenen täytyi käskää kansaa rauhoittumaan ja ajattelemaan järkevämmin? Mikä järkeenkäypä selitys rauhoitti väkijoukon?

Apt. 19:35-40 Mutta kun kaupungin kansleri oli saanut kansan rauhoittumaan, sanoi hän: "Efeson miehet, onko ketään, joka ei tiedä, että efesolaisten kaupunki on suuren Artemiin temppelin ja hänen taivaasta pudonneen kuvansa vaalija? Koska ei kukaan voi tätä kieltää, tulee teidän siis pysyä rauhallisina eikä tehdä mitään harkitsematonta. Te olette kuitenkin tuoneet tänne nämä miehet, jotka eivät ole temppelin ryöstäjiä eivätkä ole meidän jumalatartamme pilkanneet. Jos siis Demetriuksella ja hänen ammattiveljillensä on riita-asiaa jotakuta vastaan, niin pidetäänhän oikeudenistuntoja ja onhan käskynhaltijoita; vetäkööt toisensa oikeuteen. Ja jos teillä on vielä jotakin muuta vaadittavaa, niin ratkaistakoon asia laillisessa kansankokouksessa. Sillä tämänpäiväisen tapahtuman tähden me olemme vaarassa joutua syytteeseen jopa kapinasta, vaikkei mitään aihetta olekaan; ja silloin me emme voi vastata tästä mellakasta." Näin puhuen hän sai kokouksen hajaantumaan.

»Lopulta he vaikenivat silkasta uupumuksesta ja tuli hetken hiljaisuus. Silloin

kaupungin kansleri puhutteli väkijoukkoa ja sai virkansa nojalla puheenvuoron. Hän suhtautui kuulijoihinsa sovittelevasti ja osoitti, ettei meneillään olevaan rauhattomuuteen ollut todellista aihetta. Hän vetosi heidän järkeensä.” ApT. s. 224.

Suurta sekasortoa seurasi voitto

7. Mitä apostoli Paavali myöhemmin kirjoitti siitä, mitä Efesossa tapahtui?

1 Kor. 15:32, 57, 58 Jos minä ihmisten tavoin olen taistellut petojen kanssa Efesossa, mitä hyötyä minulle siitä on? Jos kuolleet eivät heräjä, niin: "syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna me kuolemme." ... Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta! Sentähden, rakkaat veljeni, olkaa lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä, tietäen, että teidän vaivannäkönne ei ole turha Herrassa.

”Kanslerin ja muiden kaupungin korkea-arvoisten virkailijoiden päätös oli osoittanut kansalle, ettei Paavali ollut syyllistynyt mihinkään laittomaan tekoon. Tämä oli kristinuskolle jälleen uusi voitto erheestä ja taikauksesta. Jumala oli nostattanut korkean hallintoviranomaisen puolustamaan hänen apostoliaan ja hillitsemään mellakoivaa väkijoukkoa. Paavalin sydän oli täynnä kiitollisuutta Jumalaa kohtaan siitä, että hänen henkensä oli säästynyt ja ettei Efeson mellakka ollut saattanut kristinuskoa huonoon maineeseen.” ApT. s. 225.

Lisätutkisteluksi

”»Kun meteli oli asettunut, kutsui Paavali opetuslapset luoksensa; ja rohkaistuaan heitä hän jätti heidät hyvästi ja lähti matkustamaan Makedoniaan.» Tällä matkalla hänellä oli seuranaan kaksi uskollista efesolaisveljeä, Tykikus ja Trofimus. Paavalin toiminta Efesossa oli päättynyt. Hänen palvelustyönsä siellä oli ollut keskeytymättömän uurastuksen, monien koettelemusten ja syvän ahdistuksen aikaa. Hän oli opettanut kansaa julkisesti ja yksityisissä kodeissa, monin kyynelin neuvonut ja varoittanut heitä. Jatkuvasti häntä olivat vastustaneet juutalaiset, jotka eivät päästäneet käsistään ainuttakaan tilaisuutta kuohuttaa kansan mielialoja häntä vastaan. Samalla kun hän näin taisteli vastustusta vastaan, vei uupumattomalla innolla eteenpäin evankeliumin työtä ja suojeli vielä uskossaan nuorta seurakuntaa, Paavali kantoi sielussaan raskasta huolta kaikista seurakunnista.” ApT. s. 225,226.

25

Sapattina 20. kesäkuuta 2020

Vaarassa veljien keskuudessa

”Saatana pyrkii jatkuvasti edustajiensa välityksellä masentamaan ja tuhoamaan niitä, jotka Jumala on valinnut suorittamaan suurta ja hyvää työtä. Nämä saattavat olla valmiit uhraamaan henkensäkin Kristuksen asian eteenpäin viemiseksi, mutta suuri eksyttäjä synnyttää heidän veljissään heidän suhteensa epäilyjä, joiden elättely kalvaa

luottamusta heidän luonteensa nuhteettomuuteen ja turmelee heidän toimintamahdollisuuksiaan. Liiankin usein hänen onnistuu tuottaa heille heidän omien veljiensä välityksellä sellaista sydämen murhetta, että Jumala puuttuu armollisesti tapahtumien kulkuun ja suo vainotuille palvelijoilleen levon. Kun kädet on ristitty hengettömän rinnan päälle, kun varoittava ja kannustava ääni on vaiti, silloin uppiniskaiset saattavat havahtua tajuamaan ja arvostamaan siunauksia, jotka he ovat torjuneet luotaan. Jumalan palvelijoiden kuolema saattaa aikaansaada sellaista, mitä heidän elämänsä ei aikaansaanut.” ApT. s. 318.

Kiihotusta Paavalia vastaan temppeleissä

1. Ollessaan Jerusalemissa, minne Paavali meni joidenkin veljien neuvosta?

ApT. 21:23-26 Tee siis tämä, minkä me nyt sinulle sanomme. Meillä on täällä neljä miestä, joilla on lupaus täytettävänä. Ota ne luoksesi ja puhdista itsesi heidän kanssansa ja maksa kulut heidän puolestaan, että he saisivat leikkauttaa tukkansa; siitä kaikki huomaavat, ettei ole mitään perää siinä, mitä heille on kerrottu sinusta, vaan että sinäkin vaellat lain mukaan ja noudatat sitä. Mutta uskoon tulleista pakanoista me olemme päättäneet ja kirjoittaneet, että heidän on välttäminen epäjumalille uhrattua ja verta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, ja haureutta.” Silloin Paavali otti ne miehet luokseen, ja kun hän seuraavana päivänä oli puhdistanut itsensä heidän kanssaan, meni hän pyhäkköön ja ilmoitti, milloin heidän puhdistuspäivänsä tulisivat päättymään, jota ennen heidän kunkin edestä oli tuotava uhri.

”Nyt kaikilla johtavilla veljillä oli kultainen tilaisuus tunnustaa suoraan, että Jumala oli toiminut Paavalin välityksellä ja että he olivat erehtyneet antaessaan toisinaan hänen vihollistensa levittämien tietojen synnyttää heissä kateutta ja ennakkoluuloisuutta. Mutta sen sijaan että he olisivat yksimielisesti pyrkineet tekemään oikeutta henkilölle, jota oli loukattu, he antoivat hänelle ohjeen, joka osoitti heidän yhä vaalivan käsitystä, että Paavalia oli itseään pidettävä suurelta osin vastuussa vallitsevasta ennakkoluuloisuudesta.... Kun ajattelemme Paavalin suurta halua olla sopusoinnussa veljiensä kanssa, hänen hellyyttään uskossa heikkoja kohtaan, hänen kunnioittavaa suhtautumistaan apostoleihin, jotka olivat olleet Kristuksen seurassa, ja Jaakobiin, Herran veljeen, sekä hänen pyrkimystään olla mieliksi kaikille sikäli kuin tämä ei edellyttänyt häneltä periaatteiden uhraamista — kun ajattelemme tätä kaikkea, on vähemmän yllättävää, että hän katsoi parhaaksi luopua siitä lujasta, päättäväisestä linjasta, jota hän oli tähän asti noudattanut.” ApT. s. 308,309.

2. Mitä tapahtui yht'äkkiä, kun hän oli siellä eikä häirinnyt ketään? Kun jotkut Aasian juutalaiset näkivät hänet siellä, uskoen, että hän oli saastuttanut temppelein, millainen näkymä seurasi?

ApT. 21:27-30 Mutta kun ne seitsemän päivää olivat päättymässä, näkivät Aasiasta

tulleet juutalaiset hänet pyhäkössä, kiihoittivat kaiken kansan ja kävivät häneen käsiksi ja huusivat: "Israelin miehet, auttakaa! Tämä on se mies, joka kaikkialla opettaa kaikkia ihmisiä meidän kansaamme ja lakiamme ja tätä paikkaa vastaan, onpa vielä tuonut kreikkalaisia pyhäkköönkin ja saastuttanut tämän pyhän paikan." Sillä he olivat ennen nähneet efesolaisen Trofimuksen kaupungilla hänen kanssaan ja luulivat, että Paavali oli tuonut hänet pyhäkköön. Ja koko kaupunki tuli liikkeelle, ja väkeä juoksi kokoon; ja he ottivat Paavalin kiinni, raastoivat hänet ulos pyhäköstä, ja heti portit suljettiin.

”Mutta hänen sovitteluyrityksensä eivät johtaneetkaan toivottuun tulokseen vaan jyrkensivät ristiriitaa, jouduttivat hänen ennustettuja kärsimyksiään ja erottivat hänet veljistään, minkä johdosta seurakunta menetti yhden vahvimista tukipylväistään, ja kristittyjen sydämet kaikissa maissa saivat aihetta murheeseen. ... Ne, jotka olivat neuvoneet Paavalia ryhtymään tällaiseen, eivät olleet perusteellisesti harkinneet sitä suurta vaaraa, jolle hän täten joutuisi alltiiksi. Kyseisenä ajankohtana Jerusalem oli täynnä hartaudenharjoittajia, joita oli tullut monista maista. Kun Paavali Jumalalta saamaansa käskyä noudattaen oli julistanut evankeliumia pakanoille, hän oli käynyt monissa maailman suurimmista kaupungeista, ja hänet tunsivat erinomaisesti tuhannet niistä, jotka olivat tulleet vieraista maista Jerusalemiin juhliille. Näiden joukossa oli henkilöitä, joiden sydän oli täynnä katkeraa vihaa Paavalia kohtaan. Niinpä hänen oli suorastaan hengenvaarallista astua temppeleihin julkisen tilaisuuden aikana. ... Ajatus, että joku Israelista noussut luopio muka otti häpäistäkseen temppeleihin juuri silloin, kun tuhannet olivat tulleet sinne maailman kaikista osista harjoittamaan hartautta, nostatti kiihtyneessä väkijoukossa mitä kiivaimpia tunteita.” ApT. s. 309,310.

Käyttäen tilaisuuden hyväkseen

3. Kuka tuli tietoiseksi siitä, että kaupungissa oli noussut mellakka? Mihin varoitoimenpiteisiin hän ryhtyi?

ApT. 21:31, 32 Ja kun he tahtoivat hänet tappa, sai sotaväenosaston päällikkö sanan, että koko Jerusalem oli kuohuksissa. Tämä otti heti paikalla mukaansa sotilaita ja sadanpäämiehiä ja riensi alas heidän luoksensa. Kun he näkivät päällikön ja sotilaat, lakkasivat he lyömästä Paavalia.

”»Kun he tahtoivat hänet tappa, sai sotaväenosaston päällikkö sanan, että koko Jerusalem oli kuohuksissa.» Klaudius Lysias tuns mainiosti levottomat ainekset, joiden kanssa hän oli tekemisissä, ja hän »otti heti paikalla mukaansa sotilaita ja sadanpäämiehiä ja riensi alas heidän luoksensa. Kun he näkivät päällikön ja sotilaat, lakkasivat he lyömästä Paavalia.»” ApT. s. 310.

4. Mitä määräyksiä noudatettiin välittömästi, mistä johtuen apostoli vangittiin? Mitä kansa sillä aikaa vaati?

ApT. 21:33-36 Silloin päällikkö astui esiin, otatti hänet kiinni ja käski sitoa hänet

kaksilla kahleilla ja kysyi, kuka hän oli ja mitä hän oli tehnyt. Mutta kansanjoukosta huusivat toiset sitä, toiset tätä. Ja koska hän melun tähden ei voinut saada varmaa selkoa, käski hän viedä hänet kasarmiin. Ja kun Paavali tuli portaille, täytyi sotamiesten kantaa häntä kansan väkivallan tähden; sillä suuri kansanpaljous seurasi perässä ja huusi: "Vie pois hänet!"

”Juutalaisten lain mukaan ympärileikkaamattomalle henkilölle oli kuolemanrangaistuksen uhalla kiellettyä astua pyhäkön sisäpihoille. Paavali oli nähty kaupungissa efesolaisen Trofimuksen seurassa, ja hänen otaksuttiin tuoneen hänet temppeliin. Tätä hän ei ollut tehnyt, ja koska hän itse oli juutalainen, hän ei ollut rikkonut lakia saapuessaan temppeliin. Mutta vaikka syytös oli täysin valheellinen, se oli omiaan lisäämään kansan ennakkoluuloisuutta. Kun huuto yltyi ja kantautui läpi tempelin pihojen, sinne kerääntyneet ihmisjoukot joutuivat hillittömän kiikhon valtaan. ... Tietämättä mellakan aihetta mutta todeten, että kansanjoukon raivo kohdistui Paavaliin, tuo roomalainen sotapäällikkö arveli, että kysymyksessä oli muuan egyptiläinen kapinoitsija, josta hän oli kuullut mutta joka oli toistaiseksi välttynyt tulemasta vangituksi. ... Heti kajahti ilmoille monia äänekkäitä ja vihaisia syytöksiä.” ApT. s. 310.

5. Mitä Paavali halusi sotapäällikön ymmärtävän? Mihin virkailija antoi luvan Paavaliille, ymmärtäen, että hän ei ollut se kapinoitsija, joksi hän hänet kuvitteli?

Apt. 21:37-40 Ja kun oltiin kuljettamassa Paavalia sisälle kasarmiin, sanoi hän päällikölle: "Onko minun lupa sanoa sinulle jotakin?" Niin tämä sanoi: "Osaatko sinä siis kreikkaa? Etkö sitten olekaan se egyptiläinen, joka hiljakkoin villitsi ne neljätuhatta murhamiestä ja vei heidät erämaahan?" Niin Paavali sanoi: "Minä olen juutalainen mies, Tarson, tunnetun Kilikian kaupungin, kansalainen; pyydän sinua, salli minun puhua kansalle." Ja kun hän sen salli, niin Paavali, seisoen portailla, viittasi kädellään kansalle; ja kun oli syntynyt syvä hiljaisuus, puhui hän heille hebreankielellä ja sanoi:

”Hälinän keskellä apostoli säilytti tyyneytensä ja mielenmalttinsa. Hänen ajatuksensa olivat kohdistuneina Jumalaan, ja hän tiesi, että taivaan enkelit olivat hänen ympärillään. Hän oli haluton lähtemään temppeleistä yrittämättä selvittää totuutta maanmiehilleen. Kun häntä tuotiin kasarmiin, hän sanoi päällikölle: »Onko minun lupa sanoa sinulle jotakin?» ... pyydän sinua, salli minun puhua kansalle.» Pyyntöön suostuttiin, ja niinpä »Paavali, seisoen portailla, viittasi kädellään kansalle». Ele veti puoleensa läsnäolijoiden huomion, ja hänen käyttäytymisensä herätti heissä pakostakin kunnioitusta.” ApT. s. 311.

6. Millä rakkauden sanoilla Paavali tervehti kansalaisiaan juutalaisia? Mistä kokemuksesta hän heille muun muassa kertoi?

Apt. 22:1, 6-8 "Miehet, veljet ja isät, kuulkaa, mitä minä nyt teille puolustuksekseni

puhun."... Niin tapahtui, kun minä matkalla ollessani lähestyin Damaskoa, että keskipäivän aikaan yhtäkkiä taivaasta leimahti suuri valo minun ympärilläni; ja minä kaaduin maahan ja kuulin äänen sanovan minulle: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua?' Niin minä vastasin: 'Kuka olet, herra?' Ja hän sanoi minulle: 'Minä olen Jeesus Nasaretilainen, jota sinä vainoat.'

”Kukaan ei voinut kiistää apostolin sanoja, olivathan hänen mainitsemansa seikat varsin tunnettuja monille, jotka yhä elivät Jerusalemissa. Sitten hän kuvasi kiivautta, jolla hän oli aikanaan vainonnut Kristuksen opetuslapsia aina kuolemaan asti. Hän selvitteli kääntymykseensä liittyneitä olosuhteita ja kertoi kuulijoilleen, kuinka hänen oma ylpeä sydämensä oli joutunut nöyrytymään ristiinnaulitun Nasaretilaisen edessä. Jos hän olisi koettanut ryhtyä väittelyyn vastustajiensa kanssa, he olisivat itsepäisesti kieltäytyneet kuuntelemasta hänen sanojaan. Mutta kuvaukseen hänen kokemuksistaan sisältyi niin vakuuttava voima, että se tuntui sillä erää pehmittävän ja taivuttavan heidän sydämensä.” ApT. s. 311.

Ihana todistus

7. Mitä hän kertoi heille jumalallisesta kutustaan apostolisuteen? Mitä tässä nähdään hänen kyvystään käyttää hyväkseen jokainen tilaisuus esittää evankeliumia? Kuinka se voidaan oppia tänä päivänä?

Apt. 22:10, 12-14 Ja minä sanoin: 'Herra, mitä minun pitää tekemän?' Herra sanoi minulle: 'Nouse ja mene Damaskoon, niin siellä sinulle sanotaan kaikki, mikä sinulle on tehtäväksi asetettu.' ... Ja eräs mies, hurskas lain mukaan, nimeltä Ananias, josta kaikki siellä asuvat juutalaiset todistivat hyvää, tuli minun tyköni, astui eteeni ja sanoi minulle: 'Saul, veljeni, saa näkösi jälleen.' Ja sillä hetkellä minä sain näköni ja katsoin häneen. Niin hän sanoi: 'Meidän isiemme Jumala on valinnut sinut tuntemaan hänen tahtonsa ja näkemään Vanhurskaan ja kuulemaan hänen suunsa äänen;

”Sitten hän pyrki osoittamaan, ettei hän ollut ryhtynyt työhönsä pakanain keskuudessa omasta tahdostaan. Hän oli halunnut työskennellä oman kansansa hyväksi, mutta juuri tuossa samassa tempelissä Jumalan ääni oli puhunut hänelle pyhässä näyssä ja johdattanut hänen kulkunsa »kauas pakanain tykö». ... Tottuneina pitämään itseänsä ainoana kansana, jolla oli Jumalan mielisuosio, he olivat haluttomia päästämään halveksittuja pakanoita osallisiksi oikeuksista, joiden oli tähän asti katsottu kuuluvan yksinomaan heille. He kohottivat äänensä puhujan ääntä voimakkaammaksi ja huusivat: »Pois maan päältä tuommainen! Sillä ei hän saa elää.» ... Tällä synkällä hetkellä Herra ei suinkaan unohtanut palvelijaansa. Hän oli suojellut häntä murhanhimoiselta väkijoukolta temppelin pihoilla, ..hän oli hänen kanssaan sotilaslinnakkeessa ja hän ilmoitti itsensä uskolliselle todistajalleen apostolin rukoiltua hartaasti ohjausta.” ApT. s. 311,314.

Lisätutkisteluksi

”Paavalin sydän oli täynnä syvää, jatkuvaa vastuuntuntoa; ja hän teki läheistä yhteistyötä Hänen kanssaan, joka on vanhurskauden, armon ja totuuden lähde. Hän tarrautui Kristuksen ristiin ainoana menestyksen takeena. Vapahtajan rakkaus oli ehtymätön vaikutin, joka piti hänet pystyssä taistelussa omaa minää sekä pahaa vastaan, kun hän Kristuksen palveluksessa meni eteenpäin maailman epäystävällisyyttä vastaan ja vihollistensa vastustusta kohti. Näinä vaaran päivinä seurakunta tarvitsee joukon työntekijöitä, jotka Paavalin tavoin ovat kasvattaneet itsensä hyödyllisiksi, joilla on syvä kokemus Jumalan asioissa, ja jotka ovat täynnä hartautta ja intoa. Tarvitaan pyhittyneitä, itsensäuhraavia miehiä, jotka ovat rohkeita ja uskollisia; miehiä, joiden sydämissä Kristus on muodostunut 'kirkkauden toivoksi' (Kol. 1:27), ja jotka pyhän tulen koskettamin huulin 'julistavat sanaa' (2. Tim. 4:2).”
–*Gospel Workers*, p. 61.

Tänään luetaan lähetyskertomus Portugalista

26

Sapattina 27. kesäkuuta 2020

Taistelu ja voitto

”Hyvän ja pahan voimien välillä, uskollisten ja petollisten enkelien välillä, on ristiriita. Kristus ja Saatana eivät ole samalla puolella, eivätkä tule koskaan olemaan. Kaikkina aikoina Jumalan todellinen seurakunta on ollut päättäväisessä sodassa Saatanan käytyreitä vastaan. Ennenkuin taistelu päättyy, kamppailu jatkuu pahojen enkelien ja pahojen ihmisten ollen toisella puolella, ja pyhien enkelien ja aitojen uskovien toisella puolella.” –*Christ Triumphant*, p. 28.

Vihollisuus ja taistelu alusta loppuun

1. Jumalallisen lausunnon mukaan, mikä olisi voimassa vuosisatojen ajan käärmeeen ja vaimon sekä käärmeeen siemenen ja vaimon siemenen välillä? Mitä tämän maailman historia osoittaa?

1 Moos. 3:15 Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapähän.”

Dan. 11:33 Ja taidolliset kansan seassa opettavat monta, mutta heitä sorrettaan miekalla, tulella, vankeudella ja ryöstöllä, jonkun aikaa.

Joh. 16:2, loppu osa - joka tappaa teitä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle.

”Kun Adam ja Eeva asetettiin asumaan Eedenin puutarhaan, he olivat viattomia ja synnittömiä, täydellisessä sopusoinnussa Jumalan kanssa. Vihollisuus ei asunut luonnostaan heidän sydämessään. Mutta kun he rikkoivat lakia, heidän luontonsa ei ollut enää synnitön. He tulivat pahoiksi, sillä he olivat asettuneet langenneen

vihollisen puolelle, tehden sitä, minkä Jumala juuri oli kieltänyt. Jos Jumala ei olisi puuttunut tilanteeseen, langenneet ihmiset olisivat liittoutuneet lujasti Saatanan kanssa taivasta vastaan. Mutta kun lausuttiin sanat: 'Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän', Saatanana tiesi, että vaikka hän oli onnistunut saamaan ihmiset tekemään syntiä, ... oli tehty järjestelyitä, joiden avulla langenneet voidaan asettaa edullisempaan asemaan, heidän luontonsa uudistetaan jumalaisuudessa. Hän ymmärsi, että hänen kiusaustoimensa kääntyisivät häntä itseään vastaan ja että hän joutuisi tilaan, missä ei voisi voittaa..." –*Christ Triumphant*, p. 28.

2. Millainen huipennus taistelussa hyvien ja pahojen voimien välillä on odotettavissa lähitulevaisuudessa? Mitä se aiheuttaa?

Ilm. 12:17 Ja lohikäärme vihastui vaimoon ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiänsä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus.

Ilm. 13:7 Ja sille annettiin valta käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot.

Mark. 13:13 Ja te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden; mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu.

"Jäännösseurakunta joutuu silloin vaikeaan koetukseen ja ahdinkoon. Ne jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon, joutuvat lohikäärmeen ja hänen joukkojensa vihan kohteiksi. Saatanana pitää maan asukkaita alamaaisinaan; hän on saanut valvontaansa jopa monia kristityiksi tunnustautuvia. Mutta muuan pieni joukko vastustaa hänen ylivaltaansa." PK. s. 405.

"Lähitulevaisuudessa saamme nähdä näiden sanojen toteutuvan protestanttisten kirkkokuntien liittoutuessa maailman ja paavillisen vallan kanssa niitä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt... Kirkko ja valtio valmistautuvat nyt tulevaa taistelua varten. ... Kautta maan paavikunta pystyttää mahtavia ja ylväitä rakennuksiaan, joiden salaisissa kätköissä sen entisiä vainoja tullaan jatkamaan. Ja parhaillaan valmistellaan tietä niiden valheellisten tunnustekojen valtavalle ilmenemiselle, joiden avulla saatana pyrkii eksyttämään, jos mahdollista, valitukin." Ta.2, s. 149.

Taistelun hengellinen luonne

3. Kuka on kristityn vihollinen? Miten Paavali määritteli tätä kaikkina aikakausina käytävää taistelua?

Ef. 6:12 Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa.

1 Tim. 6:12 Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus, tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu ja johon hyvällä tunnustuksella olet tunnustautunut monen todistajan edessä.

2 Tim. 4:7, 8 Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon

säilyttänyt. Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppäle, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat.

”Kauhista on se kamppailu, jota käydään hyvien ja pahojen voimien välillä niissä tärkeissä keskuksissa, minne totuuden lähettäjät kutsutaan työskentelemään. »Meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan», Paavali julistaa, »vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan» (Ef. 6:12). Aikojen loppuun asti on vallitseva sotatila Jumalan seurakunnan ja pahojen enkelien vallassa olevien välillä. ... Taivaan vallat ja voimat tarkkailevat taistelua, jota Jumalan palvelijat käyvät näennäisesti masentavissa olosuhteissa. Uusia voittoja saavutetaan, uusia mainetekoja tehdään, kun kristityt kokoontuvat Lunastajansa lipun ympärille ja ottavat taistellakseen uskon jalon taistelun. Kaikki taivaan enkelit ovat nöyrien, uskovien Jumalan lasten palveluksessa. Kun Herran työntekijäin joukko täällä alhaalla veisaa ylistysvirsiään, taivaan kuoro veisaa heidän kerallaan ylistystä Jumalalle ja hänen Pojalleen.” ApT. s. 168,119.

4. Mistä Herran armeijan hengelliset sotilaat ovat vakuuttuneita? Kenen nimessä taistelu käydään ja voitetaan?

Room. 16:20 Ja rauhan Jumala on pian musertava saatanan teidän jalkojenne alle. Herramme Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne.

Ilm. 12:10, loppu osa, 11 ja kuulin takaani suuren äänen, ikäänkuin pasunan äänen, joka sanoi: "Kirjoita kirjaan, mitä näet, ja lähetä niille seitsemälle seurakunnalle, Efesoon ja Smyrnaan ja Pergamoon ja Tyatiraan ja Sardeeseen ja Filadelfiaan ja Laodikeaan."

”Jumala ... on nykyäänkin kansansa voimana. Emme saa luottaa ruhtinaihin emmekä asettaa ihmisiä Jumalan paikalle. Meidän on muistettava, että ihmisolennot ovat lankeavia ja erehtyviä ja että hän jolla on kaikki valta on meidän vahva varustuksemme. Jokaisessa hätätilanteessa meidän on muistettava, että taistelu on hänen. Hänen voimavaransa ovat rajattomat, ja näennäiset mahdottomuudet vain tekevät voiton sitäkin suuremmaksi.” PK. s. 139.

”Näin ei ole kristityn taistelussa. Kaikki juoksevat tässä kilpailussa ja saavat olla varmoja voitosta ja kuolemattomasta kunnia, jos he alistuvat sen ehtoihin. Paavali sanoo: 'Juoskaa niin kuin hän, että sen saavuttaisitte.' Sitten hän selittää, mitkä ovat välttämättömät ehdot noudatettaviksi menestykseen: 'Mutta jokainen kilpailija noudattaa itsensähillitsemistä kaikessa.'” *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 34.

”Kristus teki jokaiselle ihmisperheen jäsenelle mahdolliseksi vastustaa kiusausta. Kaikki, jotka elävät jumalista elämää, voivat voittaa, niinkuin Kristus voitti, Karitsan veren ja todistuksensa sanan kautta.” –*Medical Ministry*, p. 264.

Jumalallinen voima lopullista kirkkauteen kutsua varten

5. Mitä Herran palvelijat – ne, jotka ovat rakastaneet ja seuranneet Häntä ja

julistaneet Hänen sanomaansa voimalla – pian saavat?

Joel 2:28, 29 Näitten jälkeen minä olen vuodattava Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, vanhuksenne unia uneksuvat, nuorukaisenne näkyjä näkevät. Ja myös palvelijain ja palvelijattarien päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni.

Apt. 1:8 vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka."

Apt. 2:38, loppu osa 39 niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu ja kaikille, jotka kaukana ovat, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu."

"Jos tämä Joelin ennustus koki osittaisen täyttymyksen apostolien päivinä, me elämme aikaa, jolloin se ilmaistaan vielä ilmeisemmin Jumalan kansalle. Hän antaa Henkensä kansalleen, niin että he tulevat valkeudeksi siveellisen pimeyden keskellä; Ja suuri valo heijastuu kaikkialla maailmassa. Oi, että meidän uskomme kasvaisi, että Herra voisi työskennellä voimallisesti kansansa kanssa." *–(Manuscript 49, 1908) Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 4, p. 1175.*

"On tullut aika, jolloin meidän täytyy odottaa Herran tekevät suuria meidän hyväksemme. Meidän ponnistelumme eivät saa hiipua tai heiketä. Meidän tulee kasvaa armossa ja Herran tuntemisessa. Ennen kuin työ päätetään ja Jumalan kansan sinetöiminen saadaan valmiiksi, meidän tulee saada Jumalan Hengen vuodatus. Taivaan enkelit ovat meidän keskellämme. Tänä aikana meidän tulee valmistautua taivasta varten ja vaeltaa kuuliaisina kaikille Jumalan käskyille." *–(Letter 30, 1907) Selected Messages, book 1, p. 111.*

6. Mikä on aina ollut Jeesuksen toive ja hartain rukous seuraajiensa puolesta? Mitä Hän valmistaa niille, jotka rakastavat Häntä ja seuraavat Häntä ankarassa taistelussa pahan valtoja vastaan?

Joh. 17:24 Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä nekin, jotka sinä olet minulle antanut, olisivat minun kanssani, että he näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet minulle antanut, koska olet rakastanut minua jo ennen maailman perustamista.

Joh. 14:2, 3 Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa? Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tullen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen.

"Ullakoilta, mökeistä, vankityrmistä, mestauslavoilta, vuorilta ja erämaista, maan onkaloista ja meren luolista Kristus kokoaa lapsensa luokseen. Maan päällä he ovat kärsineet puutetta, heitä on ahdistettu ja kidutettu. Miljoonat ovat vaipuneet hautaan maineensa menettäneinä, koska ovat kieltäytyneet taipumasta saatanan petollisiin vaatimuksiin. Maallisissa tuomioistuimissa Jumalan lapset on leimattu räikeiksi

rikollisiksi. Mutta pian koittaa päivä, jolloin itse »Jumala on tuomari» (Ps. 50:6). Silloin kumotaan maalliset ratkaisut. Silloin Herra »ottaa pois kansansa häväistyksen» (Jes. 25:8). Silloin jokainen heistä saa valkoisen vaipan (Ilm. 6: 11). »Ja heitä kutsutaan 'pyhäksi kansaksi', 'Herran lunastetuiksi'» (Jes. 62: 12). ” KV. s. 130.

Voitto – pääsy kirkkauden valtakuntaan

7. Mitkä sanat pian lausutaan taivaan pyhäköstä? Minkä ihanan lupauksen Herra täyttää niille, jotka voittavat pahan Hänen jumalallisen voimansa kautta?

Ilm. 16:17 Ja seitsemäs enkeli vuodatti maljansa ilmaan, ja temppelistä, valtaistuimelta, lähti suuri ääni, joka sanoi: "Se on tapahtunut."

Ilm. 2:26 Ja joka voittaa ja loppuun asti ottaa minun teoistani vaarin, sille minä annan vallan hallita pakanoita,

Ilm. 3:21 Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellensa.

”On tulossa aika, jolloin on liian myöhäistä etsiä Jumalaa, ja minä olen ajatellut, miltä meistä tuntuu silloin, kun armonaika on päättynyt ja meidän koko elämäntyömme on päättynyt.... Havaitaanko meidät silloin uskollisiksi palvelijoiksi? Mitä, jos me tällä hetkellä kuulemme Kristuksen äänen sanovan: 'Se on täytetty'?...”
–*Sons and Daughters of God*, p. 343.

Niiden, jotka haluavat voittaa, täytyy antaa siihen tehtävään itsensä kokonaan. Heidän täytyy anoa hädissään polvillaan jumalallista voimaa Jumalan edessä. Kristus tuli ollakseen meidän esimerkkimme ja tekemään tunnetuksi sen, että me voimme osallistua jumalallisesta luonnosta. Miten? Pakenemalla turmelusta, joka vallitsee maailmassa himojen kautta. Saatana ei saavuttanut voittoa Kristuksesta. Hän ei saanut Lunastajan sielua hämmentymään. Hän ei koskettanut päätä, vaikka pistikin kantapäähän. Kristus teki oman esimerkinsä kautta ilmeiseksi, että ihminen saattoi pysyä kuuliaisena. Ihmisillä voi olla voimaa vastutaa pahaa – voimaa, jota ei maa, ei kuolema eikä helvetti voi voittaa; voimaa, joka asetta heidät sellaiseen asemaan, missä he voivat voittaa, niinkuin Kristus voitti. Jumaluus ja inhimillisyys yhdistyvät heissä.” –*Selected Messages*, book 1, p. 409.

8. Missä voitokkaat pyhät viettävät iankaikkisuuden, vapaina kaikista taisteluista?

Ilm. 21:4, 5 ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyöneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt." Ja valtaistuimella istuva sanoi: "Katso, uudeksi minä teen kaikki." Ja hän sanoi: "Kirjoita, sillä nämä sanat ovat vakaat ja todet."

Dan. 7:27 Ja valtakunta ja valta ja valtakuntien voima kaiken taivaan alla annetaan Korkeimman pyhien kansalle. Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta, ja

kaikki vallat palvelevat häntä ja ovat hänelle alamaiset."

”Koetuksissa ja vainoissa Jumalan kunnia - hänen luonteensa - paljastuu hänen valituissaan. Jumalan seurakuntaa, jota maailma vihaa ja vainoaa, kasvatetaan ja kuritetaan Kristuksen koulussa. He vaeltavat maailmassa kaitaa tietä, heidät puhdistetaan koettelemusten pätsissä. He seuraavat Kristusta ankarien taistelujen läpi. He kärsivät kieltämyksiä ja katkeria pettymyksiä, mutta tuskalliset kokemukset opettavat heille, että synti tuo mukanaan syyllisyyttä ja murhetta ja he oppivat inhoamaan sitä. Koska he osallistuvat Kristuksen kärsimyksistä, he tulevat myös osallistumaan hänen kirkkaudestaan. Pyhässä näyssä profeetta

näki Jumalan kansan loistavan voiton. Hän sanoo: »Ja minä näin ikäänkuin lasisen meren, tulella sekoitetun, ja niiden, jotka olivat saaneet voiton – seisovan sillä lasisella merellä, ja heillä oli Jumalan kanteleet. Ja he veisasivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, virttä ja Karitsan virttä, sanoen: 'Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias; vanhurskaat ja totiset ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas'» (Ilm. 15: 2, 3).” Vs. s. 39,40.

Lisätutkisteluksi

”Kruunu ja valtaistuini ovat saavutetun tilan merkkejä, ne ovat merkkejä itsensä voittamisesta Herran Jeesuksen Kristuksen avulla.” AT. s. 523.

”Koettelemusten ja vainojen kautta Jumalan kirkkaus – luonne - ilmaistaan Hänen valituilleen. Kristukseen uskovia, joita maailma vihaa ja vainoaa, koulutetaan ja harjoitetaan Kristuksen koulussa. Maan päällä he kulkevat kaitaa polkua, heidät puhdistetaan kärsimysten ajossa. He seuraavat Kristusta läpi ankarien taistelujen; he kestävät itsekieltäymystä ja kokevat katkeria pettymyksiä; mutta näin he oppivat synnin syyllisyyden ja palkan, ja he katsovat sitä kauhistellen. Ollen osallisia Kristuksen kärsimyksistä, he voivat katsoa synkkyyden yli kirkkauteen, sanoen: 'Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin.' Room. 8:18.” –*God's Amazing Grace*, p. 280.

Lähetyskertomus Portugalista

Luettavaksi sapattina 27. kesäkuuta 2020

Erikoissapattikolehti kohteen hyväksi kootaan sapattina 4. heinäkuuta 2020

”Puhdas ja tahraton jumalanpalvelus Jumalan ja Isän silmissä on käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta.” Jaak. 1:27.

Portugali sijaitsee Lounais-Euroopassa, Iberian niemimaan läntisellä laidalla lähellä pohjoisen Atlantin saaria. Maan pinta-ala on 92 212 neliökilometriä, ja se rajoittuu pohjoisessa ja idässä Espanjaan, etelässä ja lännessä Atlantin-valtamereen

lähellä Azoreita ja Madeiraa. Euroopan läntisimmän maan Portugalin virallinen kieli on portugali, ja asukasluku on 10 374 822.

Maa-alue, jonka Portugali on valloittanut, kuului Rooman valtakunnalle hyvin pitkän aikaa, ja barbaariheimot alkoivat tunkeutua maan pohjoisosiin ja valloittaa niitä vuonna 409 jKr. Swaabit ja alanit asettuivat etelään. Vuonna 415 jKr. visigootit valloittivat niemimaan roomalaisten pyynnöstä karkottaakseen tunkeutujat, minkä seurauksena vandaalit ja alanit joutuivat vetäytymään Pohjois-Afrikkaa kohti. Swaabit ja visigootit perustivat ensimmäisen kristillisen valtakunnan.

Vuonna 711 jKr. maan valloittivat muslimit, jotka perustivat Al-Andalusin valtakunnan. Koska swaabit, jotka olivat maassa, kun Portugali perustettiin, olivat kristittyjä, maassa on enemmistö kristittyjä.

Nykyään Portugalin perustuslaki takaa uskonnollisen vapauden ja tasavertaisuuden kaikille uskonnoille, vaikka katolinen kirkko on etuoikeutettu monilla yhteiskunnan osa-alueilla.

Vuoden 2011 tietojen mukaan 81% Portugalin väestöstä on katolisia, 8,3% selvittämättömiä, 6,8%:lla ei ole uskontoa, 3,3 protestantteja ja 0,6% kuuluu muihin uskontoihin.

Uskonpuhdistussanomaa tuotiin Portugaliin vuonna 1933 espanjalaisen veli Antonion ja saksalaisen veli Eggarterin toimesta. He alkoivat puhua uskonpuhdistussanomasta Lissabonin adventtikirkon veljille, ja kahdeksan heistä otti vastaan sanoman. Veljet Antonio ja Eggarter itse asiassa karkotettiin Portugalista, koska adventistipastori valitti viranomaisille, että nämä veljet opettivat sotapalvelusta vastaan.

Sitten pääkonferenssi lähetti Portugaliin veli Rieckin, ja jonkin ajan kuluttua aiempi pääkonferenssin presidentti Wilhelm Maas kastoi ensimmäiset sielut joskus vuosina 1936-1938. Seuraavina vuosina perustettiin kaksi seurakuntaa, ja pienempiä ryhmiä muodostettiin. Joka vuosi uusia sieluja otti vastaan uskonpuhdistussanomaa. Vuonna 1976 vanhin Raul Escobar, vanhin Henry Andrade ja veli Wilhelm Egerter työskentelivät yhdessä varmistaakseen ensimmäisen seurakunnan virallisen rekisteröinnin Portugalissa. Nykyään Portugalin kentällä on kaksi seurakuntaa ja 28 jäsentä, joista yli 60% on yli 65-vuotiaita.

Tämä viimeksi mainittu on syynä tähän avunpyyntöön. Monet veljistä ja sisarista tarvitsevat hoitoa. Jotkut heistä asuvat yksin, ja heidän perheensä eivät pysty huolehtimaan heistä, niinpä hengellisen perheen täytyy ottaa vastuu niiden huolehtimisesta, jotka ovat antaneet niin paljon Jumalan työlle. Herra sanoo sanassaan: ”Teidän vanhuuteenne asti minä olen sama, hamaan harmaantumiseen saakka minä kannan; niin minä olen tehnyt, ja vatedeskin minä nostan, minä kannan ja pelastan.” Jes. 46:4.

Kun minusta tuli Portugalin kentän johtaja vuonna 2016, näin tarpeen aloittaa projekti näiden vanhempien jäsenten auttamiseksi. Tarkoituksemme on ostaa pieni

pala maata, joko rakennuksella tai ilman, jostain maaseudulta ja muuttaa rakennus vastaamaan maan lakeja ja vanhempien jäsentemme tarpeita. Meillä on jo ammattilaisia, jotka voivat huolehtia näistä uskovista ja antaa heille sitä huomiota, minkä he ansaitsevat. Jumalan armosta tällä suunnitelmalla on jo Euroopan divisioonan ja Portugalin uskovien tuki; mutta me toivomme myös niiden tukea kaikkialla maailmassa, jotka voivat rukoilla tämän projektin puolesta ja tukea sitä varoillaan.

”Valo, jonka Herra on minulle antanut, toistettiin: Pitäköön jokainen perhe huolta omista sukulaisistaan, antaen sopivan osan heille. Jos se ei ole mahdollista, sitten seurakunnan tulisi huolehtia siitä. Herra siunaa seurakuntaansa sen harjoittaessa hyväntekeväisyyttä. He ovat Jumalan köyhiä, eikä heitä tule jättää onnettomiksi ja rahattomiksi.

Jos paikallisseurakunta ei voi sitä tehdä, sitten konferenssiseurakunnan tulee varata osa Herran tarvitsevia varten. Osa täytyy varata myös orvoille. Jos näiden sukulaiset eivät voi huolehtia heistä, paikallisseurakunnan tai konferenssiseurakunnan tulee huolehtia heistä ja sijoittaa heidät sopiviin koteihin.” (Manuscript 151, 1898) *Selected Messages*, book 2, p. 331.

Kiitos rukouksistanne ja lahjoistanne

Adalicio Fontes de Souza
Portugalin kentän johtaja

Erikoissapattikolehti
lähetytyöhön Portugalissa

Costa Rica

Erikoissapattikolehti
lähetytyöhön Ecuadorissa

Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventisten Kansainvälisen lähetytysseurakunnan
Uskonpuhdistusliikkeen Pääkonferenssi www.imssda.org Toimituspaikka
Suomessa: Mastotie 10, 37800 Akaa www.spaup.org info@spaup.org
